

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Ἐκκλησιάζουσαι - Ecclesiazusae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS
ECCLESIAZUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

DRAMATIS
PERSONAE.

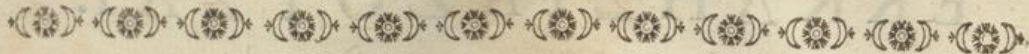
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ.
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΤΗΣ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.
ΧΡΕΜΗΣ.
ΦΕΙΔΩΛΟΣ, Η, Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΑΝΗΡ Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΓΡΑΥΣ.
ΕΤΕΡΑ ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑ.
ΝΕΟΣ.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.
ΘΕΡΑΠΛΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

PRAXAGORA.
MULIER QUÆDAM.
ALIA MULIER.
ALIA MULIER.
ALIA MULIER.
ALIA MULIER.
BLEPYRUS VIR PRAXAGORAE.
CHORUS MULIERUM.
ALIUS VIR.
CHREMES.
PHEIDOLUS, sive vir, qui bona sua
non contulerat in medium.
VIR QUI CONTULERAT BONA SUA.
PRAECO.
ANUS.
ALIA ANUS.
JUVENCULA.
JUVENIS.
ALIA ANUS.
ALIA ANUS.
ALIA ANUS.
FAMULA.
DOMINUS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

Λαμπρὸν ὄμμα ἔτροχλάτῃ λύχνῃ,
Κάμιτ' εἰ βυσκόποισιν ἐξητημένον·
Γονάς τε γ' σαῖς κ' τύχας δηλώσομεν.
Τροχῶ γ' ἐλαθεῖς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
5 Μυκίησι λαμπρὰς ἦλθε πινὰς ἔχεις.
Ὅρμα Φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
Σοὶ γ' μόνῳ δηλῶμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Κάν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμέναισι πλησίον ὠδραταῖς·

10 Χορθεμένον τε σωματίων ὄπιστά τι
Ὁφθαλμὸν ὕδεις ἔσὸν ἐξείργῃ δόμων.
Μόνῳ δὲ μιν εἰς σπέρρητος μυχῆς
Λάμπεις ἀφαιών ἔπανθῆσαν τείχα·
Στοάς τε χερσὶ βακχεῖν τε νάμαλῳ

15 Πλήρεις ὑπογνώσασι συμπραξαταῖς,
Καὶ ταῦτα σινδρῶν, ἔλαλεῖς τοῖς πλησίον.
Ἄνθ' ὧν σινείσθ' κ' τὰ νῦν βελδύματα,
Ὅσα Σκίροισι ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς Φίλαις.

ἌΜ

vf. 1. Ἡ λαμπρὸν ὄμμα] Orditur stylo tragico, quasi Soli aut Lunae nescio quid narranter. Ut v. g. Sophocles in Ajace vf. 860. ὦ τὸν αἰτῶν ἑρῶν διαφρακτῶν ἦλθε — ἀγγεῖλον ἄτας ἡμάς. & Euripides initio Phoenissarum: ὦ τὴν ἐν ἄστροις κερᾶν τέμνων ὕδην — ἦλθε, Σοῦς ἰσχυροῖσι ἰδίσσων φλόγα. Saep̄ autem Comicus jocatur, Tragicorum cothurnos rebus vilibus & frivolis aptando. Quod & alios Comicos fecisse apparet; sic, cum in Medea Eurip. vf. 57. dicatur: ὠσθ' ἡμῶς μ' ὑπέλθε γῆ τε κέραν ἄλξαι μολῶν δέω Μυθίας τύχας. i. e. Ita ut mihi hic egressae venerit desiderium narranti Coelo & Terrae calamitates Medaeae, Philemon inde fecit: ὡς ἡμῶς μ' ὑπέλθε γῆ τε κέραν ἄλξαι μολῶντι τῶν ὡς ἰσχυροῦσα. Nam cupidus me invasit, ut Terras & Coelo narrem, hic egressus, quomodo opsonium paraverim.

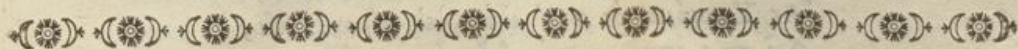
Ibid. Τὴ τροχλάτῃ λύχνῃ] Sic Patinam vocat τροχλάτῃ Xenarchus Comicus apud Athenaeum II. p. 64. — τῆς τροχλάτῃ κέρῃ Πιμπληοῖ νοπᾶδῳ σεννοῦματον κίτῳ. Rotas — agitatione — factas Puellae Patinas implet capacem sinum. ubi recte Casaubonus: τροχλάτῃ κέρῃ dicitur Patina fidelis: allusione clara ad figulinam rotam.

Illa autem verba itidem tragicum quiddam spirant; ut recte idem Vir Magnus vidit, cum inquit: Non dubito de industria Poëtam Tragicam & ampullatam loquendi genera usurpassē, ut suorum aequalium Tragicum aliquem aut dithyrambicum ineptum irrideret: quod videmus ab Aristophane & saepissime fieri, & semper urbanissime.

vf. 2. Ἐξητημένον] Ita Ed. nupera, subscripto Jota priori (quasi esset ab ἕξατῆμαι) quod nulla vetus Ed. habet. Legendum autem puto ἐξητημένον. ut in Thesophr. vf. 445. εἰ ἐξητημένους. aliorum conjecturae sunt, ἐξοκμημένον & ἐξοκμημένον. Antecedens autem ἐκκόποις nollem cum Fabro in ἐκκόποις mutare (ita enim vult, unde etiam vertit: in locis tenebrosissimis) sed cum Scholiaste expono: τοῖς σοφοῖς τοῖς εἰς σκοπιμένους. ut in ἐκκόποις sit: inter sapientes, inter prudentes & circumspicientes: (ut contra ἀσκητῶν, est ἀνέντῳ, ἀπρόορατῳ apud Hesychium) aut, inter eos, qui a scopo non aberrant, quod eodem redit. Ita Mercurius dicitur ὠσκαπῶ ab Homero.

vf. 3. Γονάς] ,, Ridicule. De lucerna enim tanquam ,, de Deo vel Heroë aliquo loquitur. De illorum enim ,, patitur

ARISTOPHANIS ECCLESIAZUSAE.

P R A X A G O R A .

Lucidum jubar (ὁ fulgens ocule) lychni rota figulina elaborati,
Tenebrosis in locis apprime expetitur! (expetite!)
Originem enim tuam fortunasque exponemus.
Nam primum omnium, ὁ lychne, rota ductus, figuli labore,
5 Unoquoque in naso splendoris Solis honores habes, (solem
imitaris.)
Da motu tuo signa flammae, quae faventia sint.
Tibi quippe uni jure aperimus nostra consilia, quando
Et in cubiculis nostris, ubi varias rei Venereae schemas
Experimur, tu nobis ades,
10 Neque quisquam ex aedibus abigit
Oculum tuum implexorum corporum inspectorem.
Solutus autem, ὁ lychne, in intimos usque femorum recessus
Luces, dum pullulantes eugii pilos deustulas:
Tum etiam nobis horrea tritico, Lyaeoque latice
15 Referta furtim referantibus ades. (enuntias tamen.
Ac in hisce omnibus facinoribus adjutor cum sis, nihil vicinis
Quamobrem conscius eris nostrorum consiliorum,
Quae Sciris mecum ceperunt mulieres amicae meae.

Sed,

partu & nativitate signate dici solebat γοναί. Hinc
Polyzelus Comicus scripsit Διονύσιον γοναί,
Μυσών γοναί, Ἀρροδίτιος γοναί teste Suida: Philiscus
Διὸς γοναί, Πανὸς γοναί, Ἐρμῆος γοναί, teste eodem:
Araros filius Aristophanis, Πανὸς γοναί teste eodem
Suida & Athenaeo, p. 175. Kusterus.
v. 5. Μυσών] Ita vocat canaliculos prominentes
in lucerna in quibus cubant elychnia. apposite admo-
dum: nam sic λέγεται διμυζέω, τρίμυζέω. duo aut tria
habens elychnia. Hiuc etiam προμύζει λέχρον, emungere
lychnum.
v. 6. Ὄμμα] Exista flammae signa constituta, id est,
ad quae mulieres constituerunt convenire.
v. 8. καὶ τοῖσι] Ita Edd. pristinae; non καὶ τοῖσιν,
ut nuper.
Ibid. Ἀρροδίτιος γοναί] Ritus modosque Veneris vel
Figuras, ut est in Priapeis, tot figuras, quot Philaenis
invenit, vel etiam aliter Graece μαχάνας. unde τὸ Κυρή-
νης δαδουκαμέχανον. Vide in Ranis v. 1362.
v. 10. Χορδόμενοι] Cum Cl. Kustero & Bifeto le-
gendum cenfeo Δορδόμενοι. Vide Suidam in Δορδ.

v. 13. Ἀραίων τὴν ἰπανθῶσαν τρίχα] De eadem re
Chorus mulierum in Lystrata v. 827. ἀλλ' ἔμοις ἔκ' αἰ
ἴδοις καὶ πρὸς ἕσπε γοναί, ὄντ' αὐτὸν κομῆτων, ἀλλ' ἀποφί-
λαμίνοι τῷ ἈΤΧΝΩ. In Thesmophoriazusi v. 242.
podicis etiam pilos ustular Euripides Mnesilochus: ἀν-
εῖσα' ἢ ἀρίστω σὶ, καχάνας ἔχει — ἰνυκῶτα τις ἰνδοβίη
δ' αἰδ' ἢ ἈΤΧΝΩΝ.
Ibid. τὴν ἰπανθῶσαν τρίχα] In Nubibus v. 974. τοῖς
αἰδοῖσι δρῶσιν καὶ χυρὸς ὡσπερ μύλαισι ἰπῆσιν.
v. 14. Σταῖς τε καρπῶ, βαχχαῖα τε νυμῶν πύρις
ὁ περιγύσαισι] De furtis mulierum in Thesmophoriaz.
v. 426. Chorus mulierum: αἰ δ' ἢν ἡμῖν προτὺ αὐτὰς
ταμύσθαι προαίρεσας κακῶν ἀληθῶν, εἰαιον, αἰον. μοχ:
προτὺ μὲν ἢν ἢν, ἀλλ' ἰπῶσαι τὴν Σόραν &c.
v. 17. Συρίσι] Edd. omnes quas vidi συνίσι, quod
huc non quadrat. συνίσι scribendum esse Bifetus & alii
viderunt etiam. Ceterum idem dicit quod Sophocles
in Electra v. 30. τοῦτο γὰρ τὸ μὲν δίζαντα θηόδοτος.
v. 18. Σείρισι] Scira est Festum Athenis quoddam.
In Thesmoph. v. 841. Σταῖσι καὶ Σείρισι ἢν τὶ ταῖς ἀλ-
λαῖς ἰογαῖς, αἰσῆν ἡμῖς ἔχομεν.

- Ἄλλ' ἔδεμία πάρεστιν, ἃς ἦκεν ἐχρηῖο.
 20 Καὶ τοὶ πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡδ' ἐκκλησία.
 Αὐτίκα μαλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἔδρας,
 Ἄς Σφυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνηθ' ἔμ,
 Δεῖ τὰς ἑταίρας καὶ καθιζομένας λαθεῖν.
 Τί δὴτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐφραμμένους
 25 Ἐχθοσι τὸς πώγωνας, ἔς εἰρητ' ἔχθιν.
 Ἡ θοιμάπα τ' ἀνδρεία κλεψάσαις λαθεῖν
 Ἦν χαλεπὴ αὐταῖς. ἀλλ' ὄρω τονδὶ λύχρον
 Προσίοντα. Φέρε νῦν ἐπαναχαρήσω πάλιν,
 Μὴ καὶ πῖς ὦν ἀνῆς ὁ πρῶσιων τυγχάνη.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ, ΑΔΑΗ ΓΥΝΗ.

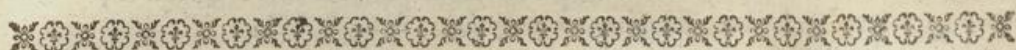
- 30 ΓΥΝ. Ὡρα βαδίζειν ὡς ὁ κήρυξ δεξίως,
 Ἡμῶν πρῶσιόνταν, δεύτερον κεκόκκυκεν.
 ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς πρῶσιονκῶσ' ἐξηγηρῶ
 Τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τ' γείτονα
 Τὴν δ' ἐκκαλέσομαι, θρυγονῶσα τ' θύραν.
 35 Δεῖ γ' τ' ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΕΤ. ΓΥΝ. Ἡκυσά τοι
 Ὑποθμῆν τὸ κήσιμα σε τ' δακτύλων,
 Ἄτ' ἐ καταδαρθῶσ'. ὁ γ' ἀνῆς, ὦ φιλάτη,
 (Σαλαμίνῳ γὰρ ἐστὶν, ὦ ξυύεμι ἐγὼ)
 Τὴν νύχθ' ὄλιον ἠλαυνέ μ' ἐν τοῖς φράμασι.
 40 Ὡτ' ἀρῆ τρετὶ θοιμάπον αὐτῶ λαθεῖν.
 Καὶ μὴν ὄρω καὶ Κλειναρέτιον, καὶ Σωφράτιον
 Προσιῶσαν ἡδὴ τλώδε, καὶ Φιλαινέτιον.

ΠΡ.

vf. 19. Ἄλλ' ἔδεμία πάρεστιν] In *Lystrata* vf. 4. τὴν δ' ἔδεμία πάρεστιν ἰνταυθεὶ γυνή.
 vf. 20. Πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡδ' ἐκκλησία. — ἔσται καταλαβεῖν ἔδρας] *Infra* vf. 84. ἡ ἐκκλησία — ἐξ ἑο γενήσεται. — ὅστι δὲ οἱ καταλαβεῖν ἔδρας.
 vf. 23. Καὶ καθιζομένας λαθεῖν] „Scribendum ἐκκαθιζομένας, ut recte conjecit magnus Scaliger. Sic *infra* vf. 98. ἐν δ' ἐκκαθιζομένας πρότεροι, λήσομεν.” ex *Notis Kusteri*. Vertendum itaque: Oportet meretrices, etiam cum in medio sedent, latere. Nempe ut meretrices inter matronas sedentes saepe fallunt, & pro matronis etiam habentur; ita nos etiam oportet clam inter viros sedere ornatas habitu virili. Alludere autem videtur ad dictum aliquod *Sphyromachi* illius: aut potius *Decretum* quoddam ejus aliorum torquet; ut *infra* vf. 1085. *Canonis Pterphisma*. Scholiastes monet legi etiam *Κλει-*

μαχ. atque *Cleomachus* fuisse *Histrionem Tragicum*, & *irrisum esse*, quia in *dramate* aliquo *inerte quiddam & κακισμῶτος* pronunciaverit; forte eo respexerit *Comicus*. Ut in *Ranis* vf. 303. ubi de *Euripidis Histrione*: ἔστι δ' ἄσπερ Ἡγήροχῳ, ἡμῶν λήγει, ἐκ κυμάτων γὰρ αἰθῆς αὐτῶν ὄρω. quamvis autem *Edd.* & *Scholia* consentiant in *Σφυρόμαχος*, tamen mallem *Φυρόμαχος*.
 vf. 24. Τί δὴτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκ] *Euripides* in *Rheso* vf. 577. τί δὴτ' ἂν εἴη; μὴν λήγος βίβηκε πη; Ceterum ut hic *mulier* in *concionem* itura, ceteras praestolatur, & de *causis* disputat *secum*, quae eas *domi* detineant; ita in *Vespis* vf. 273. *vir* eodem iturū, quendam expectantes dicunt: τί ποτ' ἐπὶ πρὸ θυῶν φαίειτ' ἀρ' ἡμῶν ὁ γήρον, ἰδ' ὑπακίαι; μὴν ἀπολαύει τὰς ἐμυῶδας; ἢ προσέκοψε τὸ σκότω τὸν δακτύλον πε;
 vf. 25. Τὸς πώγωνας] Et *infra* vf. 68.

- Sed, hem, earum nulla, quas venisse oportuit, etiamnum adest,
 20 Et tamen ad diluculum praefitura erat concio:
 Statimque sedes capiendae erunt nobis,
 Quas olim Sphyromachus dixit, si fatis meministis,
 Oportere cum meretricibus promiscue federe.
 Quidnam autem sit? quid iis evenerit? an non assutas.
 25 Ori barbas habent, quas ut haberent decretum fuerat?
 An vero vestes virorum subducere
 Iis difficile fuerit? at advenientem lucernam
 Prospicio. Age, mihi retro huc concedendum est,
 Ne forte, qui horsum venit, vir aliquis fiet.

MULIER QUaedam, PRAXAGORA, ALIA MULIER, ALIA MULIER.

- 30 **M**UL. Nunc eundi tempus est; praeco enim (Gallus) modo
 Nobis domo prodeuntibus altera vice cantavit.
 PR. At ego, dum vos opperior, noctem totam
 Pervigilo. Verum age, hanc vicinam e proximo
 Neesse est evocem leniter concrepans digitis:
 35 Ei enim clam viro exeundum est. AL. MUL. Audivi modo
 Pulsatiunculam digitorum tuorum, dum mihi induco calceos;
 Quippe quae non dormiebam; siquidem vir, ô mea tu,
 (Salaminus autem est quicum nupta sum ego)
 Tota me nocte usque & usque agitavit in stragulis;
 40 Itaque adeo illius vestem nunc demum capere potui.
 Atat video prodeuntem Clinaretam & Sofstratam,
 Et una cum iis vicinam hanc Philaenetam.

PR.

vf. 31. Κακόκκων] Nempe, ut & Faber autumat, Praeco ille est gallus gallinaceus: qui etiam dicitur κοκκίζω, ut docet Pollux Lib. V. 80.

vf. 34. Θυζούσα] Ita Edd. pristinae, in Schollis etiam. Nuptera θυζούσα.

vf. 36. Τὸ κτύμα] Quasi tantum scalpserit fores, ut levis sonus ederetur; qua in re utitur verbo κτύμα, quae est ejusdem originis, in Thesmoph. vf. 488. ἵστῃ σίβη μ' ἔλαυν ἰθάυ τὴν θυραν. quem locum citavit Cl. Kusterns, qui pro κτύμα legere mavult κτύμα.

vf. 38. Σαλαμίνος] Hoc praemittit, quia verbum ἑλαύν inferet, quod de agitatione navium usurpatur. Erant autem Salaminii insulani, ac proinde saepe navigabant. Nisi potius vult dicere remigem navis Salaminiae; quos inprimis oportebat strenue remos du-

cere: nam navis illa, ut & socia ejus Paralos, erant μέγιστα ταχυκινήσαι. Scholia: δίναντι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Σαλαμίνιας τῆς κινήσαι τὸ Σαλαμίνος.

vf. 39. Ἠλαυνί με] Tanquam de nave, sed simul aliud significatur. Ut in oraculo de Adonide, quod Plato Comicus ejus Patri redditum dixit, in dramate cognomini, referente Athenaeo X. p. 456. Ὁ Κινύρα βασιλεὺς Κυπρίων ἠδὲ τῶν θαλασσιῶν. Παιὶ σου κἀλλιστὸν μὲν ἐν θαυμαστότατῆς τῆ πάντων ἀνθρώπων. δὲ δ' αὐτῶν θαυμάσιον ἔχοντος. Ἡ μὲν ἑλαυνίαν λαβροὺς ἐπιπέσει, ὁ δ' ἑλαυνίαν. O Cinyra Rex Cypriorum hirsutiorum, Filius tibi natus est admirandae formae, pulcherrimusque Omnium hominum: hunc Deus & dea ceperunt: ista agitatur occultis remis, ille agitatur. Intelligitur autem Bacchus & Venus, qui ambo Adonidem amarunt.

A a a a a

- ΠΡ. Οὐκ ἔν' ἐπαίξειδ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
 Τὴν ὑφαίττω ἤκωσαν οἶνε τρεῖς χρᾶς
- 45 Ἡμῖν ἄποτίσειν, καὶ ρεῖνθαι χροῖνκα.
 Τὴν Σμικυθίαν⊕ ἔχ' ὄρας Μελισίχλιω
 Σπθίδωσαν εἰ ταῖς ἐμβάσιν; καὶ μοι δοκεῖ
 Κατὰ χολὴν ὡδὸν τ' ἀνδρὸς ἐξελθεῖν μίνη.
- ΓΥΝ. Τὴν ἔ' καπῆλε δ' ἔχ' ὄρας Γθυσίερατῶ,
 50 Ἐχουσαν εἰ τῇ δεξιᾷ τ' λαμπάδα;
 Καὶ τ' Φιλοδωρίτε τε ἔ' Χαρηταῖδου;
 ΠΡ. Ὅρῳ παροισάσας χ' ἀτέρας πολλὰς πάνυ
 Γυναῖκας, ὅτι ὡρ' ἔσ' ὄφελ⊕ εἰ τῇ πόλῃ.
- ΑΛΛ. ΓΥΝ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ Φιλτάτη,
 55 Ἐδεξάσα παρίδω. ὁ γὰρ ἀνὴρ τ' νύχθ' ὄλιω
 Ἐβήτη, τειχίδων ἐσπέρας ἐμπλησμέν⊕.
 ΠΡ. Κάθηθε τοίνυν, ὡς ἀνείρωμεν ταῦδε
 Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλεγεμῆρας ὄρῳ,
 Ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδραχάτε.
- 60 ΓΥΝ. Ἐγωγή' ὡρῶτον μὲν γ' ἔγω ταῖς μαχάλας
 Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμδρον.
 Ἐπειθ' ὀπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγροῦν οἴχρητό με,
 Ἀλειφαρμῆν τὸ σᾶμ' ὄλον δι' ἡμέρας,
 Ἐχλιανόμιω ἐφῶσα παρὸς τ' ἥλιον.
- 65 ΕΤ. ΓΥΝ. Καὶ γωγ' τ' ξυρὸν δὲ γ' ἐκ τ' οἰκίας
 Ἐρρίφα ὡρῶτον, ἵνα δασυθεῖλω ὄλη,
 Καὶ μηδὲν εἴλω ἐκ γυναικί παροσφερῆς.
 ΠΡ. Ἐχετε δὲ τὰς πάγωνας, εἰς εἶρητ' ἔχειν
 Πάσαισι ἡμῖν, ὀπότε συλληγόμεθα;
- 70 ΓΥΝ. Νῆ τ' Ἐκάτῳ καλὸν ἔγωγ' ἐγτονί.
 ΕΤ. ΓΥΝ. Καὶ γωγ' Ἐπικράτης ὄκ' ὀλίγω καλλίονα.
 ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ π' φατέ; ΓΥΝ. Φασί, καταθύσει γῶν.
 ΠΡ. Καὶ μὴ τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρῳ πεφαργμένα'

Λακώ-

„ v. 44. Οἶνος] Facere admodum. Hinc intelligi vult
 „ Comicus merobibas & multibibas esse mulieres; sed
 „ cum ἐρεῖνθαι addit, salaces esse innuit. ἐρεῖνθαι⊕
 „ enim, cicer, vox est flagitiosa; αἰδοῖον scilicet: cu-
 „ jus significationis apud hunc nostrum plura sunt ve-
 „ stigia. Alii enim in Βατράχου v. 546. ἐγὼ δὲ πρὸς
 „ τῶτον βλίπαι τὴν μένθη δρατίζωμ. ad quem locum
 „ τὴν μένθη, inquit interpret, τὴν αἰδοῖον. In Acharnensi-
 „ bus autem, cum puellulam, quam pro porcula ven-
 „ debat, alloquitur, eam his verbis interrogat: Δ.
 „ τρέφοι ἂν ἐρεῖνθαι; Κ. καὶ, καί. Scholia: ἐπαίξει πρὸς
 „ τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνδρὸς ἐπὶ καὶ ἐρεῖνθαι αὐτὸ καλῶς. Hu-

„ jus autem significationis ratio ex eo petenda vide-
 „ tur, quod ἐρεῖνθαι⊕ sit ἐπιγαστρικὸς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
 „ Deinde in ἐρεῖνθαι⊕ est aliquid ad ἐρᾶν & βουῖν, quod
 „ est novum assero, placebit tamen; & Comici genit
 „ est.” Faber.

„ v. 46. Τὴν Σμικυθίαν⊕] Scholia: Λίπαι, γυναῖκα.
 „ v. 53. Ὅτι παρ' ἐσ' ἐρεῖνθαι⊕] Bene reddidit Faber;
 „ potest etiam: Quae sunt alicujus momenti. Lucianus in
 „ Herodoio sub finem: αὐτοὶ τε ἐν ἡδὴ συνελθῆσαι ὁ, τε
 „ παρ' ἐρεῖνθαι⊕ ἐξ ἐκαστου πόλεως. ubi interpret non male:
 „ Vos itaque convenistis ex singulis civitatibus praestantissimi
 „ quique. Quem locum citavit Cl. Kusterus, & alia plura.
 „ Idem

- PR. Ecquid festinabitis vos? Sancte enim dejeravit Glyce,
 Quae omnium postrema venerit, eam tribus vini
- 45 Congiis multatum iri, necnon cicerum femodio.
 Euge, an non Melistichen vides illam Smicythionis conjugem,
 In virilibus soleis festinantem? ea quidem una
 Mihi videtur a viro exisse otiose.
- MUL. Quid autem, nonne & Capeli (al. cauponis) uxorem Geusistratam
- 50 Vides dextra manu lampada tenentem,
 Praetereaque Philodoriti & Charetadae sponsam?
 PR. Plane video horsum tendentes: sed & cum iis longe plures,
 Quantumcumque scilicet mulierum in hac urbe est, quae alicui rei sunt.
- AL. MUL. Ego tandem non sine labore, ô dilectae,
- 55 Domo me proripiens huc me ad vos penetravi. Vir enim meus
 Totam noctem misere tussit, trichiis heri in coena offertus.
 PR. Sedete igitur, ut vos, quando huc omnes convenisse
 Video, de iis interrogem, quae in Sciris decreta sunt,
 Quo sciam ea feceritis nec ne.
- 60 MUL. Ego sane: nam primum omnium, alas habeo & pilos
 Hirsutiores & densiores fruticeto, itidem ut convenerat.
 Tum vero, quandoque vir ad forum sese conferret,
 Totum corpus perungens,
 Stans ad solem calefiebam, donec oleum cutis combiberet.
- 65 AL. MUL. Ego autem novaculam domo ejeci
 Statim a proxima concione, tota ut pilosa fierem,
 Neque quidquam mihi cum muliere simile esset.
 PR. Habetis vero barbas, quas habendas esse
 Cum conveniremus decretum fuerat?
- 70 MUL. Per Hecaten, hanc ego pulcram naeta sum.
 AL. MUL. Ego itidem unam, sed pulcriorem multo quam Epicratis barba est.
 PR. Vos autem quid ait? MUL. Habere se ajunt, aut saltem annuunt.
 PR. Et quidem cetera a vobis, ut video, factitata sunt;

Laco-

Idem Lucianus in Timone: Καίτε, ὁ Τιμόν, τὸ μίχα
 ἐπιπέσει τὸ γένος, τὸ ἔπισημα τῶν ἄδελφῶν, πρὸς δὲ τὴν
 ἑλπίδα. Salvo Timo, praecipuum tui generis praesidium,
 fulcimentum Atheniensium, propugnaculum Graeciae.

VI. 71. Epicratis] Scholia: ἔτι sic δασύτητα κα-
 μωδύται. ἢ δὲ πῶτος καὶ δασυτάτης. ἔτι μίχα πύργου
 καὶ ἕως ἐπιπέσει τὸ γένος. καὶ Ἰδάρως ὁ Κερμαῖος φη-
 σιν Ἄναξ ὄντως Ἐπικράτης Σακροπέπης. Ἰσοῦ αὖτε
 δὲ τὸν ῥητοῦ καὶ δασυτάτης. Erat autem Rhetor & Demogo-
 gus, sive tribunus. Ille quia magnam habebat barbam co-
 gnominabatur, σακροπέπης. & Plato Comicus dicit: Ἄναξ
 &c. O Rex barbae Epicratis sentiger. Ita vocatur etiam

ab Aristippo in Epistola, quae est inter Socraticas 13.
 cum inquit: καὶ τῶν τὰ νόνα παρασώσαντων Ἐπικράτη τὸν
 Σακροπέπον. Et ex iis, qui temp. administrant, Epicra-
 tem illum Sacespharum. Alias σακροπέπης cognominatur
 Ajax a Sophocle in cognomini dramate vl. 19. quia
 prae ceteris Heroibus magnitudine insignem gerebat cly-
 peum. Scite autem transfertur; nam cum σάκῳ, σάκος,
 sit clypeus, σάκῳ, σάκος, i. e. saccus, accipitur quan-
 doque pro barba; ut apud Nostrum infra vl. 501. σάκος
 πρὸς τὴν γὰρδον. unde σακροπέπης dicitur pro σακροπέ-
 πης. quod idem est ac σακροπέπης. de quo vl.
 501.

- Λακωνικὰς γ' ἔχετε, ἢ Βακχίας,
 75 Καὶ θοιμάτια τὰνδραῖα, καθάσθ' εἴποιδον.
 ΓΥΝ. Ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
 Τὸ δ' Ἰ Λαμίη τετὶ καθύδοι ἔλαθρα.
 ΠΡ. Τῆτ' ἔστ' ἐκείνο τ' σκυτάλων, ὦν πέρεδεν.
 Νῆ τ' Δία τ' Σωτήρ, ὅπιτήδειός γ' ἀν' ἦν,
 80 Τίω δ' ἐπανόπιθ' διφθέραν ἐσημμένον,
 Εἴσθ' πῆ ἀλλ' ἐβυκολεῖν τ' δήμιον.
 ΓΥΝ. Λήθει' ὅπως ἢ τὰπὲ τέτοις δράσοιμι,
 Ἐως ἔτ' ἐπὶν ἄστρα χεῖ τ' ἔραυόν.
 Ἡ ἔκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσθιβάσμεθα
 85 Ἡμεῖς βαδίζου, ἐξ ἑω γνήσει.
 ΠΡ. Νῆ τ' Δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβῆν ἔδρας
 Ὑπὸ τῶ λίθῳ τ' Πρυτάνειαν κατ' ἀντικρῦ.
 ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταυτὶ γέ τοι νῆ τ' Δί' ἐφερόμιμι, ἵνα
 Πληρωμένης ξαίνομι τ' ἐκκλησίας.
 90 ΠΡ. Πληρωμένης τάλαινα; ΓΥΝ. Νῆ τ' Ἄρτεμι
 Ἐγωγέ. τί γ' ἀν χεῖρον ἀκροώμεν ἄρα
 Ξαίνουσα; γυμνά δ' ἐπὶ μὲ τὰ παιδία.
 ΠΡ. Ἴδεν γέ σε ξαίνουσαν, ἦν δ' ἑσώμαλ.
 Οὐδὲν ἄρα φῆναι τοῖς καθημένοις ἔδρα.
 95 Οὐκ ἔν καλά γ' ἀν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
 Ὁ δῆμον ἄν κα' πεῖθ' ὑπερβαίνουσαί τις
 Ἀναβαλομένη δείξειε τ' Φορμίσιον.
 Ἦν δ' ἐγκαθίζόμεθα ἄσπετρα, λήσοιμι
 Ζυγυλαμῶναι θοιμάτια, τ' πύργονά τε
 100 Ὅσον καθῶμεν, ὃν ἀειδισόμεσθ' ἐνεῖ.
 Τίς ὄσον ἀν ἡμᾶς ἀνδραὶ ἠγήσοιθ' ὄρεων;
 Ἀγύρριός γ' ἐν τ' Προνόμῳ πύργον ἔχων
 Δέληθε· καὶ τοι ἄσπετρον ἦν ἔστ' ἡ γνή.

Νωί

v. 77. Τὸ τὴ Λαμίη] Lamia fuit foemina, & Lamias
 Vir, carceris custos: ut ait Scholiastes. In masculino ge-
 nere dicit Lamiam, & alludit ad locum Pherecratis,
 qui de Lamia foemina: ὅτι σκύταλον ἔχεσθ' ἐπέδρατο. ut
 est apud Scholiastem, cuius verba adduxi in Vespis
 v. 1177. ad haec verba ἢ Λαμίη ἄλλ' ἐπέδρατο.

v. 80. Τὴ πανόπιθον] Aeschylus in Supplicibus v. 310.
 πῶς πανόπιθον οὐδὲ κέλευν λέγει; respondetur: Ἄρρον,
 τὸν Ἐρμῆς παῖδα γὰρ κατέκτανε. Quoniam bubulicam
 omnia — carnentem dicit? Argum, quem Mercurius ter-
 tiae Filium interfecit.

v. 81. Βυκολεῖν] Custodire. Quia Argus custos peco-
 ris, Lamias custos carceris, ut Scholiastes hic etiam
 dicit, ut v. 77.

Ibid. Τὸν δῆμιον] Videtur omnino nomen proprium

esse debere hominis alicujus in carcerem coniecti,
 aut potius digni, qui eo conjiciatur, ad quem custo-
 diendum aptus sit Lamias cum suo scipione. Sed
 quia tam mali ominis nomina non sunt usitata; quis
 enim filio suo imponeret nomen Δῆμιον, quod *carnifi-*
cem significat? putarem pro δῆμιον scribendum esse
 Δημίαν. Hanc conjecturam non possum aliunde con-
 firmare, nisi quod videatur ad hujus Demae opifi-
 cium respexisse, cum Lamiae, quem custodiendo De-
 meae aptum dicit, tribuit διφθέραν. nam Demeam Col-
 lytensem, victum sibi quacivisse ἀπὸ χλαμυδαργίας dic-
 cit Xenophon II. Apomn.

v. 85. Ἐξ ἑω] Supra v. 20. πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἢ δ'
 ἐκκλησία. In Acharn. v. 19. ἔσπευε κυρίας ἐκκλησίας ἐπι-
 ρε.

v. 87,

- Laconicos enim calceos habetis, & scipiones,
 75 Vestesque viriles, prout a nobis praeceptum fuerat.
 MUL. Ego quidem clam hunc Lamii dormientis
 Baculum domo mecum attuli.
 PR. Hic fane ex iis baculis est, quibus ferendis peditur.
 Per Jovem Servatorem aptus esset, si quis alius,
 80 Panoptae (Argi) renone excultus
 Carnificem miris modis decipere.
 MUL. Dicite quaeso quæ tandem ea, quae post haec agenda sunt, faciemus;
 Dum adhuc astra in coelo apparent?
 Conventus enim, ad quem nos accinximus,
 85 Statim ab aurora inchoabitur.
 PR. Sane per Jovem. Itaque capere te sedem oportet
 Ex adverso tribunalis, in quo Prytanæ sedent.
 AL. MUL. Haec quidem ego mecum attuli, ut
 Interea dum conveniet concilium, possim carminare.
 90 PR. Possis carminare, misera? MUL. Ita fane per Dianam.
 Quo enim pejor mea fama feretur,
 Si carminem? nudi autem mihi sunt pueri domi.
 PR. Ecce autem carminantem; quam quidem nullum corporis membrum
 Oportebat ostendere spectantibus.
 95 Res vero bella & nimis jocosa nobis accideret,
 Si frequens populus foret, tum vero ascendens nostrum quaepiam
 Rejecta veste eugium ostenderet.
 Sin priores federimus, ignorabimur (latebimus)
 Collectis vestibus, promissaque barba,
 100 Quam illic ori nostro circumligabimus:
 Quis, amabo, nos videns, non reputaverit viros?
 Nam & Agyrrius Pronomi barbam habens
 Latuit (nec cognitus est;) atqui prius mulier erat.

Nunc

vf. 87. Αἰθεῖ] In Pace vf. 679. ἔτσι κρατῶ ἔν τῷ λιβῷ
 τῷ ἢ τῷ πινῶ

vf. 95. Πόλις ὁ δῆμος] Euripides in Andromacha
 vf. 1097. Ἀρχαί τ' ἐπὶ κρητῷ, Magistratusque congregantur.
 Idem in Iphigenia Taurica vf. 306. Πολλοὶ δ' ἐπὶ λυ-
 ροῦμεν ἐν μικρῷ χρόνῳ. Plures convenimus exiguo tempo-
 re.

vf. 97. Φορμισίων] Quia Phormisius erat hirsutus &
 pilosus, ut Scholiastes hic dicit, & ad Ranas vf. 996.
 ideo ejus iconismo usus est Poëta, ut & eugium signi-
 ficaret. Eugium autem ea pars, qua mulieres maxi-
 me sunt mulieres. EX NOTIS FABRI.

vf. 102. Ἀγύρριος] Hunc Scholiastes dicit effoemina-
 tum & mollem fuisse. Mentio ejus in Pluto vf. 176.
 Pronomum autem dicit bene barbatum fuisse.

vf. 103. Πρώτηρον δ' ἢ ἄλλῳ γυνὴ] Eadem ratione
 Vir vocatur foemina apud Aeschinem contra Ti-
 marchum: ἐκκλησίαις ἄνευ, ἴππῃ, ἀναστάς, ὡς Ἀθηναῖοι,
 κλέπῃσιν ὑμῶν κοινῆ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χρίτας δραχμῆς. Σανμα-
 σάτων δὲ ὑμῶν, πᾶσι ἀνδρὶ καὶ γυνῇ, καὶ τίς ὁ λόγος;
 εἴπα μὲν δὲ διαλετῶν ἀγνοεῖτε, ἴσα, ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ
 ἴσῃ Ἡρότανδρος ἐκείνῳ νοῦν, ἴση. ΠΡΟΤΕΡΟΝ δ' ἢ
 καὶ αὐτὸς Λαοδάμαντῶ ΓΥΝΗ, ἢ δὲ γυνὴ Τιμαρχῶ.
 In concione surrexit ac dixit: Athenienses, vobis commu-
 niter depescuntur mille drachmas vir & foemina. Miran-
 tibus autem vobis, quomodo Vir & foemina? & quid ea-
 sibi velle oratio; dicebat, cum paulum cessasset: ignoratis
 quid dicam? Vir ille est Lysesander iste nunc; prius au-
 tem & ipsa foemina fuit Laodamanti; foemina autem illa
 est Timarchus iste.

- Νιῶ δ', ὄρεῖς, ἀράτῃ τὰ μέγισ' οἷ τῆ πόλι.
 105 Τέτα γέ τοι, νῆ τ' ὀπίσσαν ἡμέραν,
 Τόλμῃμα πολμῶμεν ποσέτον γ' ἔνεκα,
 "Ἦν τις ὄρελαβεῖν τ' πόλεως τὰ ἀράγματτα
 Δυνώμεθ', ὅτ' ἀγαθὸν π' ἀράξαι τ' πόλι.
 Νιῶ μ' γδ' ἔτε θέομεν, ἐτ' ἐλαύνομεν.
 110 ΓΥΝ. Καὶ πᾶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
 Δημηγρησῆς; ΠΡ. Πολὺ μ' ἐν ἀειτά πε.
 Λέγῃσι γδ' ἔτ' νεανίσκων ὅσοι
 Πλείστα σποδῶν), δεινότητες εἶναι λέγειν.
 Ἡμῖν δ' ὑπέχει τὸτο κχι τ' ἔχῃ πιλά.
 115 ΓΥΝ. Οὐκ οἶδα δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἔμπειρία.
 ΠΡ. Οὐκ ἐν ὀπίσθηδες ξυνελέγημεν οἰθάδε,
 Ὅπως ἀμελετήσαμεν, ἀ καὶ δεῖ λέγειν.
 Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν ἀειδεμένη,
 Ἄλλαι δ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι πε.
 120 ΓΥΝ. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν ἐ λαλεῖν ὀπίσθη);
 ΠΡ. Ἴθι δὴ σὺ ἀεῖδε, ἔ ταχέως ἀγῆς γενῶ.
 Ἐγὼ δὲ θείσα τῆς σφάις ἀειδήσομαι,
 Κ' αὐτῇ μεθ' ὑμῶν, ἰὺ π' μοι δόξη λέγειν.
 ΓΥΝ. Δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σιέψαι τάλας,
 125 Ὡς ἔ καταγέλασον τὸ ἀράγμα Φάνε).
 ΠΡ. Πᾶς καταγέλασον; ΓΥΝ. Ὡσὼρ εἴ τις σπηταῖς
 Πάρανα ἀειδήσειεν ἐγαθθυμύσις.
 ΠΡ. Ὁ Πεισιγασχ), ἀειφέρειν χεῖ τ' γαλῆν.
 Πάειτ' ἐς τὸ ἀράδειν. Ἀείφραδες παῦσαι λαλῶν.
 130 Κάθιζε παλιών. Τίς ἀγρόβειν βύλε);
 ΓΥΝ. Ἐγὼ. ΠΡ. Πείθε δὴ τ' σφαιρον τύχη γαθῆ.

ΓΥΝ.

vf. 104. Πράτῃ τὰ μέγισα] In Avibus vf. 800. εἴτ' ἄδενός μεζόλια πρᾶτῃ. qui locus, si & antecedentia spectes, similis est huic.
 vf. 105. Τέτα γέ τοι] Scholia recte: ὀπίσθη. καὶ τὸ ἐξῆς τῶτα γέ τοι ἔνεκα ποσέτον τόλμῃμα πολμῶμεν νῆ σὺν ὀπίσσαν ἡμέραν, ἢ πᾶς παραλαβῆν. Nempe hyperbaton est, & ille ordo constructionis. Itaque vertendum: Propterea tantum facinus &c.
 vf. 106. Ποσέτος] Legendum omnino ποσέτον, ut in Schollis.
 vf. 109. Οὐτ' ἔθεομεν ἔτ' ἐλαύνομεν] Alludit ad Proverbium: ἀν ἀγρόβειν ἢ πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. Si pecunia adfit, omnia ventis remisque feruntur. Meminit Scholastes, & Suidas in Σα. Occurrit apud Aristaeum Epist. 14. Lib. 1. — ubi meretrix avara adolescenti: ἀλλ' ἐν ἀγρόβειν ἢ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. ubi vide Mercetum.
 vf. 112. Λέγῃσι γδ'] Huc pertinet illud in Equiti-

bus vf. 874. ἔκ ἐοθ' ἔπαις κίβης (τὰς κινεμένης) ἐχί φθονῶν ἔπαισας, ἢ κα μὴ ἔπαισας γένοντας.
 vf. 115. Ἡ μὴ ἔμπειρία] Pro ἢ ἐμὴ ἔμπειρία. mea experientia.
 vf. 120. Οἱ λαλῶν ἐπίσθηται;] „ Apud Plautum: Nam nihil loquaces merito omnes habemur. Nec mutam profecto reperiam ullam esse. Hodie dicunt mulierem. Item: „ Logilogaes extemplo sumus, plus loquimur quam sat est.” Ex Notis Fabri.
 vf. 126. Σπηταῖς] Scholia: σπητα, εἶδος ἰχθύος. ἀπρόσδοτος δὲ ἡ ἰκασία. Sepia est genus piscis. Est autem haec assimilatio absurda & a ratione abhorrens. Talis est & illa in Vespis vf. 1307. ἰκαίας, ὡ πρὸς ἄτα, ποσάτα τρυγῆ. Nempe talibus etiam risus captatur.
 Ibid. & seq. Σπηταῖς — ἐγαθθυμύσις] In Acharnensibus vf. 1040. τὰς σπηταῖς σάβη.
 vf. 128. Ὁ πεισιγασχος] Nom. pro vocativo.
 Ibid. Πειρίειν χεῖ τῶν γαλῆν] Alias ad lustrationem comitii

- Nunc autem, ut vides, maxima quaeque in civitate gerit.
- 105 Hujus igitur facinus, per diem crastinum obsecro,
 Faciamus, ob hoc tantum,
 Si qua scilicet ratione urbis administrationem capere
 Possimus, quo boni quidpiam in eam conferamus.
 Nunc enim neque pedibus, neque navibus currimus.
- 110 MUL. At quaeso tandem, quo fiet modo ut feminarum facultas
 Concionari possit? PR. Sane vero nil facilius.
 Quippe vulgo dicunt, eos ex adolescentibus, qui
 Plurimum subiguntur, dicendi peritissimos esse.
 Id autem nobis per fortem fortunam non deest.
- 115 MUL. Nescio ego. Gravis autem res est inexperientia.
 PR. Inde est quod huc consulto convenimus,
 Ut ante meditemur quae nobis illic, (in concione) dicenda erunt.
 Age autem, nonne statim barbam tibi circumligabis,
 Tuque & ceterae omnes, quae dicere meditatae sunt?
- 120 MUL. Quaenam autem, ô misera, nostrum omnium loqui nescit?
 PR. Abi igitur, barbam tibi praeliga, citoque vir fias.
 Ego autem ipsa coronas ponens coronabor
 Vobiscum, si forte quid dicere mihi videbitur necesse.
 MUL. Age, ô dulcissima Praxagora, aspice, sodes,
 125 Quam ridicula res videatur?
 PR. Quis autem ridicula? MUL. Veluti si sepiis
 Affatis barbam quis circumligaret.
 PR. Heus lustrator, mustelam circumfer:
 Prodi in medium. Atriphrades file:
 130 Sedem cape, huc veniens. Quaenam concionari vult?
 MUL. Ego. PR. Impone igitur capiti coronam, quod faustum & felix sit.

MUL.

comitii adhibebatur *χοιρίδιον*, porcellus, & dicebatur *καθάρσιον*. de quo Pollux VIII. 104. unde *χοιρίδιον περιέριον* idem est quod *καθάρσιον περιέριον*. Aeschines in Timarchum, cuius locum plenius describam propter illa, quae mox apud Comicum sequuntur: *ἰσχυρὰ τὸ καθάρσιον περιερχοῦν, καὶ ὁ κηρὺ τὰς πατρίων εὐχὰς εὐχεται*. *προχρηστοῦν κλέβει τὸς πατέρας περὶ ἡμῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρῶν, καὶ πατέρων, καὶ ὁσίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιμαρτὰ ὁ κηρὺ.* ΤΙΣ ΑΤΟΡΕΤΕΙΝ ΒΟΤΑΕΤΑΙ τῶν ἁγίων περιερχοῦντα ἔτη γηγοῦντων. Ubi lustralia circumgestata fuerint, & Praeco patrias preces peregerit: in primis decernere jubet (Lex) Praefides de Patriis Sacris, de Praeconibus, de Legatis &c. Deinde rogat Praeco: quis eorum, qui annum aetatis quinquagesimum exceperint, verba facere velit. Illud *καθάρσιον* a Comico nostro alibi dicitur *καθάρσιον*: locum adducam Nota seq.

VI. 129. *Πάρετ' ἐς τὸ πρόθεον*] In Acharnensibus VI. 43.

ubi etiam idea concionis exhibetur, dicit Praeco: *παύρε' εἰς τὸ πρόθεον, παύρε', εἰς ἂν ἐντὸς ἡρῶ τὸ καθάρσιον*.

Ibid. *Ἀρῖππεδες πάσαι καθῶν*] Quasi mulieribus sit immixtus, garratque plus quam illae, quae tamen valde sunt loquaces. Solebat autem iste *εἰς τὰ προπύλαια* *ἰσχυρὰ κλέβει τὴν ἀπόστολον δόξαν*, ut Comicus de eo loquitur partim Vespis VI. 1287. partim in Equitibus VI. 1280. Ceterum *πάσαι καθῶν, καθῶν*, ut alias in Concione: *οἶα, καθῶν*. in Acharn. VI. 123.

VI. 130 & 131. *Τὸ ἀγέριον σέβεται; ἰσχυρὰ περιέριον*] In Thesmophoriazulis etiam Praeco solenni formula; VI. 386. *οἶα ἀγέριον σέβεται*; deinde altera *ἰσχυρὰ* Praeco: *περιέριον τὸν τόπον πρὸς κηρῶν*. utrobique Coronam jubetur sumere illa, quae est verba factura, de Formula illa praecorum vide paulo ante ad VI. 123.

- ΓΥΝ. Ἴδ' ἄν. ΠΡ. Λέγεις ἄν. ΓΥΝ. Εἶτα πρὶν πρὶν λέγω;
 ΠΡ. Ἴδ' ἄν. ΓΥΝ. Τί γ', ὦ μέλ', ἐτεφανωσάμην;
 ΠΡ. Ἀπὸ ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἄν ἡμᾶς εἰργάσω
 135 Ἐκεῖ. ΓΥΝ. Τί δ' ἔπινυσι καὶ τῆ κλησία;
 ΠΡ. Ἴδ' ἄν σοι πίνουσι. ΓΥΝ. Νῆ τ' Ἄρτεμιν.
 Καὶ ταῦτά γ' ὄζωρον. τὰ γὰρ βελθίματ'
 Αὐτῶν, ὅσ' ἄν ἀφάξωσιν ἰθυμυμυροῖς,
 Ὄσφρ μεθύοντων ἐπὶ ὤζυπε πηληγυμῖα.
 140 Καὶ νῆ Δία σπένδουσ' ἢ πίνουσ' ἄρτιον
 Τσσαῦτά γ' ὄζωρον, εἴτ' οἶνον μὴ παρῶν;
 Καὶ λοιδοροῦνται γ', ὄσφρ ἐμπεποκότες.
 Καὶ τ' παροῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
 ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κέρβιζ'. ἔδεν γ' εἶ.
 145 ΓΥΝ. Νῆ τ' Δί', ἢ μοι μὴ γενεῖαν κρείττον ἦν.
 Δίψ' ἄν ὡς εἴκεν ἀφαινεθῆσομαι.
 ΠΡ. Ἐὰν ἦ τις ἐτέρω βέλε' ἰσχυρὸν λέγων; ΕΤ. Ἐγώ.
 ΠΡ. Ἴθι δὴ τεφανῶ, καὶ γ' τὸ λῆμ' ἐργάσει.
 Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδρατὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
 150 Διερεισμένη τὸ χῆμα τῆ βακχίαια.
 ΓΥΝ. Ἐβλόμην μὲν ἕτερον ἄν τ' ἠθάδων
 Λέγων τὰ βέλποδ', ἢ ἐκαθήμην ἠσυχῶ.
 Νῦν δ' ὅσ' εἶσω, κατὰ γὰρ τ' ἐμὴν μίαν,
 Ἐν τοῖσι καπιλείοισι λάκκος ἐμποιεῖν
 155 Ὑδατῶ. ἐμοὶ μὲν ἔδοκεῖ, μὰ τὸ θεῶ.
 ΠΡ. Μὰ τὸ θεῶ; τίλαινά, πῶς τ' ἐν ἔχεις;
 ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν; ἔγ' ἴθι πρὶν ἠτήσά σε.
 ΠΡ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἀνῆς ὄν τὸ θεῶ κατώμοσας,
 Καὶ τοὶ τὰ γ' ἄλλ' εἰπῶσα δεξιότατα.
 160 ΓΥΝ. Ὡς νῆ τ' Ἀπόλλω. ΠΡ. Πᾶν τοῖνον, ὡς ἐγώ
 Ἐκκλησιάζουσ' ὅσ' ἄν ἀφαινεθῶ τ' πόδα

Τὸν

vf. 132. Εἶτα πρὶν πρὶν λέγω] Ὡς θυμωτάται γυναικίαι, ὡς ποτίζονται, καὶ πάντες ἡμῶν μηχανοῦμεναι πρὶν. inquit in Thesmoph. vf. 745.

vf. 133. Τί γάρ, ὦ μέλ', ἐτεφανωσάμην] Veteres coronati potabant, ut Istitis notum.

vf. 139. Μεθύοντων] Ita Juntina. Caeterae μεθύοντ'.

vf. 142. Ἐμπεποκότες] Ita Editio Farrei. quaedam Edit. male ἐμπεποκότες.

vf. 143. Καὶ τὸν παροῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται] Nempe ut in convivii; Aristophontis Comici parasitus apud Athenaeum p. 238. dicit: Ἄν τις ἐστὶν, πᾶρμιμι πρὶν ἄρτιον ὄσφρ' ἄν παλαι ἦν Ζωμὸς καλῆμαι. δὲ τὸν ἀραδαί ΜΕΣΧΟΝ τῶν ΠΑΡΟΙΝΟΥΝΤΩΝ; παλαιστὴν νόμισαν αὐταρχοῦν μ' ἔβαν. Convivium si quis exhibet, assunt

primus; itaque jamdudum vocor jusculum. Oportet medium tollere aliquem temulentum, & foras efferre? Putato te ludaiorem videre purum putam Argivum. Ita etiam in Concionibus; infra vf. 258. ἢ σε τρέξεται ἰκκωσιν ὁ, τι θεῶσιν ποτίζ; respondetur: ἐκκασιζοῦσά μ' εἶ. ΜΕΣΧΟΝ γὰρ εἰσποτε διεπίσσομαι.

vf. 144. Οὐδὲν γὰρ εἶ] Euripides in Hercule Furiente vf. 634. Φιλῶσι παῖδας αἱ τ' ἐμῶντος βροτῶν, οἱ τ' εἶδεν ἔντες. Amant liberos, & praestantissimi mortalium, & illi qui nihil sunt. in Iphigenia Taurica vf. 115. — ἄνε πόνος γὰρ οἱ γὰρ τοξόται. Σικεῖ δ' εἰσὶν εἰδὲν ἰδμεν. Laborem enim viri fortes tolerant, ignavi autem sunt nihil, & in nullo numero. Istud ἰδμεν ita usurpavit etiam in Herc. F. vf. 840. ἢ θεῶ μιν ἰδμεν, τὰ θνητὰ δ' ἔσαι μίγαλα

- MUL. Maxime. PR. Verba facito. MUL. Quid autem? ficcine ut dicam, priusquam bibam?
- PR. Ecce autem, bibam. MUL. Quid igitur opus fuerat coronam sumere?
- PR. Apage te a me. Talia fortasse nobis feciffes
- 135 Illic (in concione.) MUL. Sed enim, nonne & viri in concilio bibunt?
- PR. En iterum, bibunt. MUL. Sane per Dianam; Et quidem meracius. Unde & decreta Quaecumque faciunt, inspicientibus & attente considerantibus, Infana videntur & dementia, velut ebriorum hominum cogitationes.
- 140 Quin etiam, per Jovem, libant: sin minus, cujus rei gratia Ita diis supplicarent, vinum nisi adesset? Praeterea convitiantur inter sese, quasi bene appoti, Et eorum aliquem vino expositum efferunt e concilio lictores.
- PR. Abi abisis, & fede; mulier enim nihili es.
- 145 MUL. Sane per Jovem mihi satius erat barbam non sumere: Siti enim, opinor, nunc miserae mihi diffiliant viscera.
- PR. An est vestrum quae velit dicere? MUL. Ego.
- PR. Abi igitur & coronam cape; res quippe urget. Age nunc viriliter & probe dicas,
- 150 Corporis habitum scipione innixum habens.
- AL. MUL. Optassem sane quempiam eorum, qui dicendo affueti sunt, Ea dicere quae optima sint, ut federem quietus & otiosus: At nunc non sinam, ut e mea sententia In caupona lacus aquae faciant.
- 155 Mihi, inquam, non placet per Pollucem & Castorem.
- PR. Per Pollucem & Castorem? ô misera, ubi tibi mens est?
- MUL. Quid vero est? nam haud petii bibere.
- PR. Non per Jovem; sed cum vir sis, per Pollucem & Castorem jurasti; Quanquam cetera ingeniosissime locuta es.
- 160 MUL. ô per Apollinem. PR. Cessa quaeso, nam Concionans non promovebo pedem

Alterum,

μαγάδα μὴ δόντος θεῶν. Certe dii nusquam aut nihil essent, mortales autem extollerentur, si iste non daret penas. Vide ad Aves vf. 800.

vf. 146. Ἀρναυθίσουμαι] Scholia: ἐρναυθίσουμαι, id est, exarsescam. ὡς καὶ ἀλλοτρεῖ τὸς ἀλλοτρεῖς ἀμῶν εἶχεν τῆς ἐν τῷ ἔδα διῶας ἀραυῖς. Iste locus est in Equitibus vf. 393. Nempe ab ἀραυῖς est ἀραυῖς.

vf. 148. Τὸ χρέμα ἐργάζεσθαι] Scholia: ἀνίσταται. Res nunc agitur. Mira vf. 1156. εἴπερ μέλλομεν τὸ χρέμα δεῖν.

vf. 151. Ἐκαλέμα μὴ ἔτιρον ἀν τῶν ἰθάδων] Ut Oratores solent. Demosthenes Philippica I. initio: εἰ μὴ περὶ καὶ νῦν τινος πράγματος πρῆβιθε, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἰπισχῶν ἀν ἰσὺς εἰ πλείου τῶν Εἰρηοτότων γλώ-

μην ἀποφῆσαντο, εἰ μὴ ἤμενος τί μοι τῶν ἐπὶ τῶν ἰθῆδων ἡσυχίαν ἀν ἤγοι. εἰ δὲ μὴ, τότε ἀν αὐτῶν ἐπιρῶμεν, ἢ γινώσκω, λέγειν. Isocrates initio Archidami.

vf. 155. Μὰ τῷ θεῷ] Per Cererem & Proserpinam jurat Foemina Attica. Vide ad Acharn. vf. 905.

vf. 157. Οὐ γὰρ δὴ πᾶν ἤκησά σε] Supra vf. 132.

vf. 161. Ἐκκλησιάζου' ἀν ἄν] Ita omnes quas vidi. Cl. Kusterus propter versum legi jubet Ἐκκλησιάζου' ἀν ἄν, vel Ἐκκλησιάζου' ἢ sine ἀν.

Ibid. Οὐκ ἀν πρῶταίν τῶν πῶδα] Nota istud verbum transitive positum, ut apud Euripidem in Electra vf. 94. καὶ τυχῶν μὴν ἰσθὲς ἢ βάλω πῶδα. Et intra quidem muros non infero pedem, ubi vide Notam Cl. Barnesii.

B b b b b

T

Quamvis non
est in
METH 74

- Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τῷτ' ἀκλιβαθήσει.)
 ΓΥΝ. Φέρε τ' ἔφανον· ἐγὼ γ' αὖ λέξω πάλιν.
 Οἶμα γ' ἤδη μεμελετικένας καλῶς.
 165 Ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι.
 ΠΡ. Γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τὸς ἀνδρας λέγεις;
 ΓΥΝ. Μὰ Δί', Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον· ὀπιβλέψασα γὰρ
 Ἐκείσε πρὸς γυναῖκας ὄμιλον λέγειν.
 ΠΡ. Ἄπερρε καὶ σὺ, καὶ καθῆσ' οἰτθθενί.
 170 Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἔνεχε μοι λέξεν δοκῶ,
 Τοῦδ' λαβῆσα· τοῖς θεοῖς μὲν δύχρμα
 Τυχρῖν κατορθώσασα τὰ βεβυλθυμῖα.
 Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τ' ἰστέρας μέγα,
 Ὅσον ἄρ' ὑμῖν· ἀχθομαι δὲ καὶ Φέρω
 175 Τὰ τ' πόλεως ἀπαντα βαρέως πρᾶγματα.
 Ὅρῶ γὰρ αὐτῶν παρῆταισι λρωμένην
 Ἄει πονηροῖς καὶν τις ἡμέραν μίαν
 Χρητὸς γένῃ, δεκά πονητὸς γίνε.)
 Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλείον' ἔμ' ἀράσ' ἀκαχά.
 180 Χαλεπὸν μὲν εἰν ἀνδρας δυσαρέτους νεθετῖν,
 Οἱ τὸς φιλεῖν μὲν βυλομένους δεδοίκατε·
 Τὸς δ' ὄσ' ἐθέλοντας ἀπβολεῖθ' ἐχάροτε.
 Ἐκκλησίαισιν ἦν ὄτ' ὄσ' ἐχρῶμεθα
 Οὐδὲν ποωρῶπαν· ἀλλὰ τοῖ γ' Ἀγύρριον
 185 Ποιητὸν ἠγύμεσθα. νῦν δὲ λρωμένων,
 Ὁ μὲν λαβῶν δεγύειον, ὑπερεπήνεσεν·
 Ὁ δ' εἰ λαβῶν εἶναι θαλάττ' ἀξίως
 Τὸς μωδοφορεῖν ζητῶντας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
 ΓΥΝ. Νῆ τιῶ Ἀφροδίτῳ εὐγε ταυταγὶ λέγεις.
 190 ΠΡ. Γάλαν Ἀφροδίτῳ ἀνόμασας· χαλέντα γ' αἰ
 Ἐδρασας, εἰ τῷτ' εἶπας ἐν τῇ κκλησίᾳ.
 ΓΥΝ. Ἄλλ' ὄσ' αἰ εἶπω. ΠΡ. Μηδ' ἐθίξ' εἰν λέγειν.
 Τὸ συμμαχικὸν αὖ τῷτ', ὄτ' ἐσκοπέμεθα,
 Εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τιῶ πόλιν·
 195 Ὅτε δή γ' ἐγένετ' ἠχθοῖσα. τ' δὲ ρητόρων

vf. 165. Αἱ καθήμεναι] Sedebant enim in Concione: Demosthenes Philipp. II. ubi de Oratoribus & Auditoribus: πρῶτον μὲν ἡμῖς εἰ παριόντες· mox deinde ἔπειθ' ἡμῖς οἱ καθήμενοι.

vf. 167. Ἐπίγονόν] Hunc tanquam mollem & effeminatum atque contulum instar mulieris, ridet. Similiter Agathonem in Thesmoph. vf. 102. cum enim

is prodiret, diceretque quidam illum esse Agathonem, alter inquit: ἀλλ' ἢ τοσῶς μὲν εἶμι, ἐγὼ γὰρ εἰς ἄρ' ἀνδρ' ἔδιν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρα. erat autem Cyrene meretrix. Sic & Clifthenem ibid. vf. 580. nam illo accedente, Chorus mulierum dicit: γυνή τις ἡμᾶς προσήξει. vf. 184. Ἀγύρριον] Supra vf. 102. Forte alludit ad ἀγύρριον.

- Alterum, nisi isthuc ante diligenter pensitatum & meditatatum fuerit.
 MUL. Cedo coronam; nam rursus dicam.
 Quippe videor mihi satis apte quippiam meditata.
- 165 Mihi enim, ô mulieres, quae hic sedetis.
 PR. Tun' mulieres vocas, ô misella tu, (has quae) viros (assimulant?)
 MUL. Non per Jovem; sed Epigonum illum. Quippe eo respiciens,
 Coram mulieribus dicere me putabam.
 PR. Male pereas: fede hinc (abiens.)
- 170 Ego enim ipsa, ut videor, vestrum omnium causa concionari cogar;
 Capiens hanc coronam diis supplico,
 Ut possim consilia nostra feliciter dirigere.
 Aequae ad me attinet hujus regionis ratio,
 Atque ad vos. Doleo autem & fero
- 175 Iniquo animo omnia urbis nostrae incommoda:
 Video quippe illam praefectis utentem
 Perpetuo malis; sique eorum quispiam vel diem unum
 Bonus sit, totos decem dies malus est.
 Alteri fortasse commiseris rempublicam? plura etiam mala faciet.
- 180 Difficile autem viros morosos monere;
 Vos, inquam, ô cives, qui reformidatis eos, qui vos amare volunt;
 Iis autem, qui amare nolunt, supplicatis perpetuo.
 Fuit tempus cum conciliis nullo modo
 Uteremur, sed Agyrrium
- 185 Pravum hominem judicabamus; nunc autem cum iis utamur,
 Alius quidem accipiens pecuniam, id mirum in modum laudat;
 At qui non accipit, eos morte dignos deputat,
 Qui in conciliis mercedem ferunt.
 MUL. Per Venerem haec belle dicis.
- 190 PR. Misera, Venerem nominasti! lepida vero & jocosa
 Nobis fecisses, in concione si id dixisses.
 MUL. At non dicam. PR. Ne igitur nunc assuesce dicere.
 Praeterea confoederationem hanc cum considerabamus, deque ea delibe-
 rabamus,
 Vulgo dictabant perituram civitatem, si minus illa fieret:
- 195 Postquam inita est, indigne ferre coeperunt. Rhetorum autem ille,

Qui

¶f. 193. Τὸ συμμαχικόν] „Intelligendum de celebri
 „ illa Societate, quae inter Athenienses, Boeotos,
 „ Argivos & Corinthios facta est contra Lacedaemo-
 „ niorum nimiam potentiam: unde ortum est Bel-
 „ lum, quod dictum est συμμαχικόν & Corinthiacum;
 „ de qua Societate Xenophon, sed sine anni annota-

„ tione, Lib. IV. Diodorus vero Lib. XIV. ad Olymp.
 „ 96. annum 2. Archonte Diophanto eam distincte po-
 „ nit: τέτταν δὲ τὴν ἀρχὴν παρακληρόταν, Βοιωτοὶ, καὶ Ἀ-
 „ θηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν
 „ πρὸς ἀλλήλους ἐποίησαντο.” Haec, & alia plura Palme-
 „ rius ad hunc locum.

- Ὁ τῆτ' ἀναπέσας βύθους ὑποδράς ὄχετο.
 Ναῦς δὴ καθέλκειν τὰς πένηλ' ἰδρὶ δοκεῖ.
 Τοῖς πλοῦσι δὲ καὶ γεωργαῖς ἐδοκεῖ.
 Κορυθαῖοι ἀχθεάσθε· κακῆνοι γὰρ σοι
 200 Νῦν εἰσὶ ληστοί, καὶ σὺ νῦν ληστὸς γενῆ.
 Ἄργεῖοι ἀμαθῆς, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός,
 Σωτηρία παρέκλυεν, ἀλλ' οἰεῖζε.
 Θρασύβουλοσ' αὐτὸς ἐχέτω βακαλῆδ' ἰδρ' ἰδρ'.
 ΓΥΝ. Ὡς ξυωτὸς ἀνῆε! ΠΡ. Νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
 205 Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἔτ', ὦ δήμει, τέττων ἀῖποι.
 Τὰ δημόσια γὰρ μισοφορέντες ληήματα,
 Ἰδίᾳ σκοπεῖσθε ἑκάστ' ὅ, ἢ τις κερδαίνει,
 Τὸ δὲ κοινόν, ὡσπερ Αἰσίμω, κυλίνδεθ'.
 Ἦν ἐν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθε ἔτι.
 210 Ταῖς γὰρ γνωαῖσι Φημί ληῆναι τὴ πόλιν
 Ὑμεῖς ὡδραδῆναι, καὶ γὰρ εἰ ταῖς οἰκίαις,
 Ταύταις ὀπιτερόποις καὶ ταμίαισι ληῶμεθα.
 ΓΥΝ. Εὐγ', εὐγε, ἦ Δί', εὐγε· λέγε λέγ', ὦ γὰθέ.
 ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τῆς τρόπυς βελτίονες,
 215 Ἐγὼ διδάξω. ὡσπερ μὲ γὰρ ταῖα
 Βάπλισι θερμοῦ χυμὸν τὸν ἄρχαῖον νόμον
 Ἀπαξάπασαι· καὶ χεῖ μεταπειρωμένης
 Ἰδοὺς ἀν' αὐτάς. ἦ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 Εἰ τῆτο ληστῶς εἶχαν, οὐκ ἀν' ἐσάζετο,
 220 Εἰ μὴ π' καινὸν ἄλλο ὡξιεργάζετο.
 Καθήμεθα φρύγασσον, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Ἐπὶ τὴ κεφαλῆς φέρουσιν, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Τὰ θεσμοφόρει' ἄγασσον, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Τῆς ἀνδρῶν ὀπιτελέουσιν, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 225 Μοιχῆς ἔχουσιν ἔνδον, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Αὐταῖς παροφραῖουσιν, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Τὸν οἶνον εὐζωρον φιλεῖσθε, ὡσπερ ὡρετῆ.
 Βινύμεθα χαίρουσιν, ὡσπερ καὶ ὡρετῆ.
 Ταύταισιν ἐν, ὦ ἰδοὺς, ὡδραδόντες τὴ πόλιν,

v. 196. Ὁ τῆτ' ἀναπέσας] Cononem intelligi ait
 Scholiastes, & probat Palmerius.
 v. 199. Σοί] Scholia: τὸ δὲ, σοί, ὡς πρὸς τὸν δῆμον.
 v. 201. Ἰερώνυμος σοφός] „ Illo tempore fuit Hierony-
 mus, vir clarus, & quem Conon, dum ad convenien-
 dum Regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiae
 & Atheniensis cum Nicophemo reliquit, Palmerius. ”

v. 202. Παρέκλυεν] Vix apparuit, emicuit.
 v. 208. Αἰσιμῶς] Scholia: χαλός, ἀτιμῶς, καὶ ἀμα-
 θῆς. Talis fuit iste Aesimus.
 v. 211. Καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις] In Lyfistrata etiam nititur hoc
 argumento, v. 498. ἔ καὶ πάντων χεῖματα πάντας ἡμεῖς
 ταμπεύμεν ἡμῖν.
 v. 220. Εἰ μὴ τι καινόν] Notat Athenienses tanquam

- Qui eam suaferat, statim fugiens abiit.
 Naves in mare deduci, fatis placet inopi,
 Divitibus autem & agricolis non placet.
 Corinthiis succensetis; illi autem tibi,
 200 ô Popelle, boni & commodi sunt; iis itidem commodus esto.
 Argeus ineruditus est, Hieronymus autem sapiens.
 Salus quidem detortis oblique oculis nos aspexit, sed eam excludit
 Thrasylbulus ipse, ei rei non advocatus.
 MUL. Eugepae, quam prudens vir! PR. Nunc ut decet laudasti.
 205 Vos enim, ô popelle, horum omnium causa estis,
 Qui pecuniam publicam in mercedem vestram fertis:
 Privatim singuli spectatis quod quisque lucrabitur;
 Commune autem, quemadmodum Aesimus ille claudus, volvitur.
 Si igitur mihi parueritis, adhuc servabimini;
 210 Dico enim oportere vos urbem nostram
 Mulieribus tradere. Nam in aedibus nostris
 Illis procuratricibus & dispenfaticibus utimur.
 MUL. Bene, bene, per Jovem, bene. Perge, ô bone.
 PR. Eas autem nobis meliores esse moribus,
 215 Ego docebo. Primum enim lanas
 Lavant omnes aqua calida, pro more veteri.
 Neque temere novi quid tentantes
 Ipsas videas. Atheniensium vero civitas,
 Si hoc bene teneret, nonne servaretur,
 220 Nisi quid aliud novi curiose frustra que acclitaret?
 Sedentes illae frigunt obsonia, sicut & prius,
 Capite ferunt, sicut & prius,
 Thesmophoria agunt, sicut & prius,
 Viros suos male habent, sicut & prius,
 225 Moechos domi habent, sicut & prius,
 Et in obsonando fallunt, sicut & prius,
 VINUM merum amant, sicut & prius,
 Subagitatae gaudent, sicut & prius.
 His igitur, ô viri, urbem tradentes,

Non

novatores. Infra etiam vl. 585. *τις μὴ τῶν τῶ κα-
 τοικῶν μὴ δέσσειε; ἴστω γὰρ ἡμῶν δὲ αὐτ' ἄλλως ἀρχῆς
 ἔστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμύληται.*
 vl. 222. *Ἐπι τῆς κεραιῆς φέρουσι*] Propria mulieribus
 ferendorum onerum ratio: unde quasi rem novam & a
 more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus,
 Aegyptios onera capitibus accipere, in Clione: τὰ

*ἀγῆα, αἱ μὲν ἀνδρῶν ἐπι κεραιῶν φέρουσι, αἱ δὲ γυναικῶν ἐπι
 τῶν ἀμῶν.* Et Nymphodorus Historicus apud Scholia-
 stem Sophoclis ad Oedipum Coloneum vl. 329. καὶ
*τῶν μὲν ἐπι τῶν κεραιῶν φέρουσι τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπι τῶν
 ἀμῶν ἠπάγασα.* Loquitur autem de Sesostris rege Ae-
 gyptiorum, qui viros coegerit more mulierum vivere.
 vl. 226. *Αὐτὰς παραφέρουσι*] Sibi ipsis obsonant.
 Bb bb bb 3.

- 230 Μὴ φειλαλάδην, μηδὲ πυνθανάμεθα,
 Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶς πρόπω
 Ἐὼμην ἄρχειν κεφαλῆμοι ταυτὶ μόνον,
 Ὡς τὴς φραπώτας φρῶτον ἔσαι μητέρες
 Σώζειν ἐπιθυμῶσιν· εἶσα σίτια
- 235 Τίς τ' ἐκείσιν μάλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
 Χρήματα ποίσειν δι' ὑπὸ ῥάτων γυνή;
 Ἄρχουσα τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖ ποτέ.
 Αὐτὰ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
 Τὰ δ' ἄλλ' εἴσω. ταῦτα καὶν πείθειδέ μοι,
- 240 Εὐδαμονῶντες τ' βίον ἀφ' ἔξετε.
 ΓΥΝ. Εὐγ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες ἔγω καλῶς;
 ΠΡ. Ἐν ταῖς Φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ἄκισ' ἐν Πυκνί.
 Ἐπιτ' ἀκίσο' ἐξέμαθον τ' ῥητόρων.
- 245 ΓΥΝ. Οὐκ ἐπὸς ἄρ', ὦ μελ', ἦοσα δεινὴ καὶ σοφὴ,
 Καὶ σε φρατηρὸν αἰ γυναῖκες αὐτόθεν
 Αἰρέμεθ', ἰὼ ταῦτ', ἀ' πνοεῖς, κατεργάση.
 Ἄτὰρ ἰὼ Κεφαλός σοι λοιδορῆ) προσφθαρεῖς,
 Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κκλησίᾳ;
- 250 ΠΡ. Φήσω προσφρονεῖν αὐτὸν. ΓΥΝ. Ἀλλὰ τὸ γέ
 ἴσασι πάντες. ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
 ΓΥΝ. Καὶ τὸτ' ἴσασι. ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ βλῆ
 Κακῶς κεραμβύνει· τίω δὲ πόλιν εὐ καλῶς.
 ΓΥΝ. Τί δ' ἰὼ Νεοκλείδης ὁ Γλάμων σε λοιδορῆ;
- 255 ΠΡ. Τὸτ' ἦ εἶπον ἐς κινὸς πυγὴν ὄραν.
 ΓΥΝ. Τί δ' ἦν ὑποκρέσασί σε; ΠΡ. Προσκινήσομαι,
 Ἄτ' οὐκ ἄπειρ' ἔσαι πολλῶν κρημάτων.
 ΓΥΝ. Ἐκεῖνο μόνον ἀσκεπτον, ἰὼ σε τοξότα
 Ἐλκωσιν, ὅ, πὶ δράσεις ποτέ; ΠΡ. Ἐξαγκωπιῶ
- 260 Ὡδὶ· μέση γ' εἰδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝ.

vf. 234. Ἐπιθυμῶσι] „Legendum erat ἐπιθυμῶσοι.”

Faber.

vf. 239. Ταῦτα γὰρ] Ita omnes. Sed potius ταῦτά γ' ἄν.
 vf. 243. Ἐν ταῖς φυγαῖς] Potius cum Palmerio ver-
 tendum videtur: in tempore fugarum. Faber autem se-
 cutus est Scholiastem. Intelligit autem Fugas, ut ait
 Palmerius, quae factae sunt ab agris & pagis in ur-
 bem initio belli Peloponnesiaci: quo tempore ob mul-
 titudinem migrantium, omnia loca publica, tum sa-
 cra tum profana, occupata sunt, ut Palmerius ex Thu-
 cydide ostendit. Tangit eam rem & in Equitibus Co-
 micus vf. 788. σίτων ἔρον αἰκίστ' ἐν ταῖσι πινθάκναισιν, καὶ
 γουπαρίαις, καὶ πυργιδίαις ἴτ' ἔγδοσι. ubi vide Notam.

vf. 244. Ἀκίσο'] Ita Edd. Brubachi & Nupera. Jun-
 tina ἀκίσοι: vitiose, aliae ἀκίσο'. male, & contra metrum.
 vf. 246. Ἀυτόθεν] Scholia: ἀπὸ τοῦ παρόντος χροῖου.
 vf. 248. Κεφαλός] Demagogus aliquis fuit: ut ait
 Scholiastes.

Ibid. Σὺ λοιδορῆσαι] Nunc cum dativo; at mox in
 activa voce cum accusativo vf. 254.

Ibid. Προσκινήσαι] Ita in Avibus vf. 917. ἀνεργάσει,
 ubi vide Notam.

vf. 253. Τὴν δὲ πόλιν εὐ καὶ καλῶς] Scholia: ἀπὸ και-
 ρῶ, τὴ κεραμβύνει· ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἢ δὲ κεραμίας
 πατρὸς Κεφαλός. Id est, ex superioribus repetendum κερα-
 μίαις, quod hic accipitur pro κατεργάζεσθαι perdere. Erat
 αὐτῶν

- 230 Non est quod frustra argutemur, neque cogitemus
 Quid illae acturae sint; sed omni modo
 Sinamus illas imperare, hoc unum considerantes,
 Quod videlicet, matres cum sint, milites
 Servare cupiunt. Dein cibaria
- 235 Quisnam melius submittat, quam quae peperit?
 Divitias invenire mulier facile potest.
 Sique mulier imperitet, haud unquam decipiatur:
 Quippe illae decipere assuetae sunt.
 Cetera nunc omittam. In his si mihi fidem habueritis,
- 240 Felices vitam omnem degetis.
 MUL. Bene, ô jucundissima Praxagora, & ingeniose!
 Unde quaeso haec, ô misella, didicisti tam bene?
 PR. Habitavi ego cum viro in curia Pnyce, in ea parte cui Phygae nomen est:
 Dein saepius ibi audiens e rhetoribus didici.
- 245 MUL. Non temere igitur, ô misera, dicendi perita es & sapiens,
 Et te ducem mulieres abhinc
 Eligimus, si haec, quae cogitas, facies.
 Verum, si Cephalus demagogus irruens convitietur
 Tibi, quomodo ei in concione contradices?
- 250 PR. Dicam desipere ipsum. MUL. At hoc
 Norunt omnes. PR. Sed & furiosum esse dicam.
 MUL. Hoc itidem sciunt omnes. PR. Praeterea & lances
 Male fingere, rempublicam autem bene & pulchre.
 MUL. Quid si Neoclydes Lippus convitia dixerit?
- 255 PR. Huic ego dicam ut in canis culum inspiciat.
 MUL. Quid si te pulsent? PR. Ego contra movebor,
 Ut pote non imperita existens plurimarum pulsationum.
 MUL. Hoc unum a nobis provisum non est; Si te satellites
 Trahant, quid tandem facies? PR. Cubito opposito reluctabor
- 260 Sic. Neque enim media prehendat.

MUL.

autem sigilo patre natus Cephalus. Possit utique iste
 jocus, qui consistit in ambiguitate verbi κρημύων, ex-
 primi etiam in Latino sermone, & locus ita verti:
 sed etiam patinas eum dicerem male conficere, rempubli-
 cam autem probe.

vf. 254. Νεοκλίδης ὁ Γλαυκῶν] "Ὁς ἐστὶ μὴν τυράλδης,
 ἀδελφῶν δὲ τῶν σκίπυοντος ὑπερκαίντιστον, ut de eo dicit in
 Pluto vf. 666. vide hic in Eccl. vf. 401.

vf. 255. Ἐκ κυνῶν πύλη] Est Proverbium de coe-
 cutientibus, ut notat Scholiastes hic, & in Acharn.
 vf. 863. ad haec verba: φουρτὸς τῶν πικρῶν κυνῶν.

vf. 256. Ἐκκρημύων] Venustas & lepos servari
 non possunt. Nam κρημύων pulsare significat; sed &

κρημύων verbum rei Venereae est; subagitare, suc-
 cutere. Κρημύα quoque fidiam pulsatio est: at hic al-
 luditur ad κρημύα ἀποδιδασίον. Faber. Sic infra ludic
 in verbo κρημύων vf. 985. etiam κρημύων de motu
 Venereo in Lys. 227.

vf. 258. Ἦν οὐ τοῦτόναι ἔκκρημύων] In Equitibus vf. 661.
 καὶ ἔλακον αὐτὸν οἱ κρημύων, ἢ οἱ κρημύων.

vf. 259. Ἐκκρημύων] Cum addit ἀδὴ, gestum de-
 signat, qui talis erat, ut mulier subnixis alis ince-
 deret; ita enim Latini dicebant. Plautus in Peria:
 nunc ego huic graphice factus sum: subnixis alis me
 inferam, atque amictibor gloriose. Comice autem ad-
 dit mox infra: Sed quis hic ansatus ambulat? Faber.

- ΓΥΝ. Ἡμεῖς δὲ γ' ἰὸν αἶρωσ', εἴην κελθύσομεν.
 ΠΡ. Ταυτὶ μὲ ἡμῖν ἐπιθύμησ' κελῶσ.
 ΓΥΝ. Ἐκεῖνο δ' ἔπεφρονήκαμεν, ὅτ' ἄρα τρέπω
 τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονύσομεν τότε.
 265 Εἰθισμένῃ γὰρ ἐσμεν αἶρειν τὰ σκέλη.
 ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ ἄγαμ', ὅμως δὲ χειροτονητῶν
 Ἐξωμοσάσαις τ' ἕτερον βραχίονα.
 Ἄγε ἦν ἀνατέλλεσθ' ἀνω τὰ χιτῶνια.
 Ὑποδείδε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
 270 Ὡσπερ τ' ἀνδρα θεῶσ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
 Μέμφοι βαδίζων, ἢ θύραζ' ἐκέρχεται.
 Ἐπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη κελῶσ,
 Περιδείδε τὴν πύργονα. ἦνικ' ἂν δὲ γε
 Τύττωσ ἀκείβωσσητε ὡσημοσμένον,
 375 Καὶ θοιμάτια τὰνδρεία, τάπερ ἐκλέψατε,
 Ἐπαναβάλλεσθε κατὰ ταῖς βακηνείαισ
 Ἐπεριδύμεσθαι βαδίζετ' ἀδυσσάμεν.
 Πρεσβυτικὸν π, τ' τρέπον μινέμεσθαι
 Τὸν τ' ἀγροίκον. ΓΥΝ. Εὐ λέγεισ· ἡμεῖσ δὲ γε
 280 Προϊώμεν αὐτῶν. ἔ γὰρ ἑτέρας οἰομεσ
 Ἐκ τ' ἀγρῶν εἰς τὴν Πύργον ἤξων ἀνικρὸσ
 Γυναῖκασ. ἀλλὰ σπθῶσασθ', ὡσ εἴωσ' ἐκεῖ
 Τοῖσ μὴ παρῶσιν ὀρθείωσ ἐσ τὴν Πύργονα,
 Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μινδὲ πᾶσῃλον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- 285 ΧΟΡ. Ὡρα παρβαίνειν, ὧ ἄνδρες, ἡμῖν ἐσσι. τῆσ γὰρ τῆσ
 Μεμνημένασ ἀεὶ λέγειν, ὡσ μή ποτ' ἐξολίωθῃ
 Ἡμᾶσ. ὁ κίνδιον γὰρ ἔχει μικρὸσ, ἰὸν ἀλῶμεν
 Ἐνδύμεσθαι χεῖρ σκότον τὸλμημα τηλικῶτον.
 Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὧ ἄνδρες· ἠπειλήσε γὰρ

vf. 264. τὰς χεῖρας αἶρειν] Χειροτονῆ.
 vf. 265. Αἶρειν τὰ σκέλη] Sensu obsceno.
 vf. 277. Ἀδύσασθαι μινδὲ προστυτικόν τι] Apparet,
 quandoque cantantes ire solitos in concionem. In
 Vespsis vf. 219.
 vf. 281. Πύργον] Ita Juntina, Farrei, & Brub. Aldina
 autem & Nupera Πύργον.

vf. 283. Πύργον] Hic etiam Editones illae ita va-
 riant & conveniunt.

vf. 284. Ὑπαποτρέχειν] Scholia: ἐπίσω τρέχειν. Reverti,
 redire.

Ibid. Πάσῃλον] Scholia: τὸ τυχεῖν. οἱ γὰρ ὕμνον ἐλ-
 θόντες, ἐν ἐλάμειον τὸ ἐκκλῆσιαστικόν. Quiaquam (ut sit:
 Neque quidquam, id est, nihil.) Qui enim fortius veniebant, non
 acci-

MUL. Nos autem, si te sublimem rapiant, dimittere jubebimus.

PR. Haec a nobis pulchre cogitata sunt.

MUL. Illud autem non praevidimus, quonam modo
Manus tollere tunc meminerimus;

265 Quippe non manus, sed pedes tollere assuetae sumus.

PR. Res illa difficilis est: tamen extendendae manus
Ab humero nudantibus alterum brachium.

Nunc autem agite, vestes succingite,
Induamini citissime Laconicos calceos,

270 Quemadmodum virum videtis, cum in concionem,
Aut foras singulis diebus iturus est.

Tum vero, cum ea se bene habuerint,
Barbas vobis alligate. Cum vero bene compositae
Illas diligenter aptaveritis vobis,

275 Tunc etiam vestes viriles, quas subduxistis,

Ceteris superimponite; & baculis
Innixae, incedite canticum aliquod

Senile canentes, more rusticorum

Incitatae. MUL. Bene dicis. Nos autem

280 Praeeamus illis: nam & alias puto

Ex agris in Curiam venturas exadvorsum

Mulieres. Verum festinate. Quippe mos est, ut qui

Usque a mane in Curia non adfuerunt,

Abeant, ne minimum quidem lucri referentes.

CHORUS MULIERUM.

285 CH. Progrediendi tempus est, ô viri (id enim nos memores dicere

Perpetuo oportet, ne forte nobis excidat;

Neque enim mediocre periculum nobis adfit, si deprehendamur

Aggressae tale facinus in tenebris.)

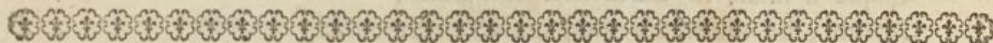
Eamus in concionem, ô viri; nam interminatus est

Thesmo-

accipiabant mercedem comitalem; nempe triobolium: infra vl. 380. ad redeuntem ex concione: τριώβολον δὲ τὸ ἔλαβον; deinde ille: εἰ γὰρ ἀφελόν, ἀλλ' ὕστερον τὴν ἡδον. Vide & mox vl. 292. Quod autem ad εἰδὲ πατρίαν attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad Proverblum: πατρίαν γυμνῆται. quod occurrit apud Aristaeum Epist. 18. Lib. II. οἷς δὲ λοιπὸν τὸν ἀλλῶς

ἐρόμενον ἐβλάσαν χρημάτων, καὶ κατέσταν πατρίαν γυμνῆται, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐν πέντε δὲ πικρῆ μυσία. Cum autem jam miserum illum amatorem spoliassent bonis suis, & nudiorum reddidissent paxillo, reliquerunt eum scilicet in summa inopia. Dicitur autem εἰδὲ πατρίαν, ut εἰδὲ γὰρ, & similia, quae congesti ad Plutum vl. 17. ubi etiam πασπέλα, quod forte erit, qui in isto etiam loco reponere velit.

- 290 Ὁ Θεσμοθέτης, ὅς ἀν μὴ παρὰ πάνυ ἔ κλέψῃς
 Ἦκη κεκοισμένῳ, βλέπων ὑπότριμμα,
 Στέρχων σκοροδάλλη, μὴ δώσῃν τριάβολον.
 Ἄλλ' ὦ Χάει πμία, ἢ ἔ Σμίκυθε ἔ Δράκι,
 Ἔπε κατεπέργων σαυτὸν, παρσέχων, ὅπως
- 295 Μηδὲν παραχορδῆς, ὧν δεῖ σ' ἀπιδεῖξαι.
 Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
 σίοι καθεδέμεθ', ὡς ἀν χειροτονῶμεν
 Ἄπανθ', ὅπόσ' ἀν δέη τὰς ἡμετέρας Φίλας.
 Καί τοι τί λέγω; Φίλῃς γὰρ χεῖρ' ὀνομάζειν.
- 300 Ὅσα δ' ὅπως ἀθήσομαι τέσσαδε τὴς ἐξ ἄστεως
 Ἦκοντας, ὅσοι παρτῶ μὲν, ἠνίκ' ἐλθόντ' ἔδῃ
 Λαβεῖν ὄβολον μόνον, ἐκείνηντο λαβόντες.
 Νυκί δ' ἐποχλῶσ' ἄγαν. ἀλλ' ἔχι Μυρανίδης
 Ὅτ' ἤρχῃ ὁ γενάδας, ἔδεις ἀν ἐτόλμα
- 305 Τὰ δ' πόλεως διοικεῖν, δαγύλιον Φέρων.
 Ἄλλ' ἦκεν ἔκαστ' ἐν ἀσιδίῳ Φέρων
 Πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον αὐ, ἔ δύο κρομμύω,
 Καί τρεῖς ἀν ἐλάας. νυκί δὲ τριάβολον
 Ζητῶσι λαβεῖν, ὅταν παρὰ τῶσι π κοινὸν, ὡς-
- 310 περ φιλοφορῶντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.

- ΒΛ. Τὶ τὸ παῖγμα; ποῖ ποδ' ἢ γυνὴ Φρέδῃ 'τι μοι;
 Ἐπεὶ παρὸς ἔω νυκ' ἔστιν ἢ δ' ἔ φαίνεθ'.
 Ἔγω δὲ κατὰκειμαι πάλαυ χεζηπιῶν,
 Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τὰ σκότῳ,
 315 Καί Φοιμάπιον ὅτε δ' ἢ δ' ἐκείνο ψιλαφῶν
 Οὐκ ἐδυνάμην θύρεῖν, ὁ δ' ἦδη τ' θύρα

Ἐπεῖχε

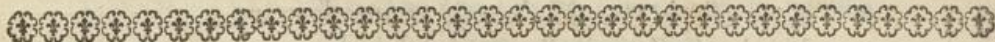
vf. 290. Ὡς] Legendum omnino de cum Fabro.
 vf. 291. Ἦκη κεκοισμένη] Lucianus in Timone:
 Συμβικαι κεκοισμένοι καὶ πρυσσιάντες. Concurrunt festino
 gradu et ambulantes. Ex notis Kusteri.
 Ibid. βλέπων ὑπότριμμα] Scholia: φημι. nempe ut βλέ-
 πων τῶν ἐν Equitibus vf. 627. & similia. ὑπότριμμα
 autem est in re culinaria, interitum; quod forte quan-
 doque ex amaris & acribus fuit compositum. Hoc lo-
 co poterit ita etiam accipi ut πύρισμα, in Nubi-
 bus vf. 446
 vf. 292. Μὴ δώσῃν τριάβολον] Nisi quis mature venē-

rit, ei se non daturum mercedem, juravit Thesmotheta.
 In Vespis vf. 696. ὅστις ἀν ὑμῶν ἔσμεθ' ἔλθῃ τῶ σκηνῆν,
 τὸ τριάβολον ἐκομίζεται.

vf. 293. Ὡ Χάει πμία] Potius Χαριτιμία, ut Biscetus.
 Hunc versum Faber ita legit: Ἄλλ' ὦ Χαριτίμης, παρ
 Σμικυθε, καὶ σὺ Δράκι. Hoc magis placet. Compellat
 autem foeminas nominibus virorum. Smicythus & Dra-
 ces occurrit alibi etiam apud Comicum.

vf. 295. Μηδὲν παραχορδῆς] Scholia: παρὰ ῥυθμῶν ποιῆς,
 μηδὲν παραβήξῃ. Inconcinne facias aut dicas. Aversus
 eberda. Metaphora a Musiciis. Mallet autem παραχορ-

- 290 Thesmotheta ei, qui non primo mane, offusis etiamnum tenebris super terram,
Venerit pulvere conspersus prae festinatione, acerba tuens,
Alliata muria contentus, ei, inquam, non daturum se tres obolos.
Sed ô Charitimia, tuque Smicythe & Drace,
Sequere festinabundè operam dans,
295 Ut nil aberres ab iis, quae te illic probare necesse est.
Ceterum symbolo accepto prope
Invicem sedeamus, ut ea decernamus
Omnia, quae nostras amicas decernere par esset.
Atqui, quid ego dico? amicos enim, non amicas, dicere oportuerat.
300 Vide autem, ut propellamus hos qui ex Astu
Veniunt; qui quidem haëtenus, cum unicum obolum
Accipere oporteret eum, qui ad concilium ventitaret, fedebant confabulantes:
Nunc autem nobis prae turba molesti sunt. At enim cum Myronides
Erat Archon urbis nostrae, nullus ausus fuisset
305 Res urbanas administrare stipendium ferens.
Sed quisque veniebat in sacculo habens
Potum simul, panemque & duas cepas,
Tresque olivas circiter: nunc autem triobolum
Accipere postulant, cum aliquid publicae rei faciunt,
310 Quasi viles operarii qui lutum ferunt.

BLEPYRUS VIR PRAXAGORAE. ALIUS VIR.

- B**L. Quid hoc rei est? quonam mihi uxor evanuit?
Nam circa auroram dies est; illa autem non apparet.
At ego jaceo jamdiu cacaturiens,
Soleas quaeritans in tenebris,
315 Et pallium: postquam jam illud manibus studiose tentando
Non potui invenire; jam autem januam

Aderat

δη αὐτὴ παραχορδία, ἢ παραχορδίζω. Fut. Att. παραχορδισ-
μαι 2. Perf. παραχορδισθῆναι.
vf. 302. λαβεῖν ὄβολον μόνον] Merces comitalis & ju-
dicialis aliquando fuit unus obolus; in Nubibus vf. 861.
ἐν πρώτῳ ἔλαβον ὄβολον Ἡλιασικόν. ubi Scholia: ἐχ' ἕκατο
δὲ τῶν δικασίων ὁ μισθός. Non eadem semper fuit merces
judicium: ad duos obolos judiciales alludit in Ranis
vf. 140. δὲ ὄβολοι μισθὸν λαβάν. ubi Scholia: ὅτι τὸ δι-
καστικὸν μισθόμενον δύο ὄβολοι ἦσαν. trioboli saepius meminit,
vf. 303. Myronίδης] Occurrit & in Lystrata vf. 804.

Vide Thucydidem Lib. I.

vf. 312. Ἡ δ' ἔφαινεταί] In Rheso Eurip. vf. 865. Χρό-
νος γὰρ ἦδη φρεσὶ ὧν ἔφαινεταί. Diu enim jam abest &
nisiquam apparet.vf. 315. Ὅτι δ' ἦδ' ἐκείνο] Observa ellisionem vo-
calis longae ante brevem; ἦδ' enim pro ἦδη est. Nec
audiendum puto Fabrum, qui legit: — ὅτι δ' ἦδη κεί-
νο — peccat enim contra legem metri.Ibid. Φηλαρῶν] In Pace vf. 690. ἐφηλαρῶν ἐν τῇ
σκέτρῳ.

- Ἐπιχε κρέων ὁ Κορραῖος, λαμβάνω
 Τῷ τὸ ἴ γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
 Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 320 Ἄλλ' ἐν καθαρά πᾶ πᾶ πῆς ἀν χέσας τύχει;
 Ἡ πανταχῆ τοι γυκλὸς ἐστὶν ὡ χαλῶ.
 Οὐ γὰρ με νῦν χέζοντά γ' ὑδεῖς ὄψεϊ.
 Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὦν ἡρόμιω
 Γυναῖκ' ὅσας εἴμ' ἄξιον πληγὰς λαβεῖν.
 325 Οὐ γὰρ ποδ' ὑγῆς ὑδὲν ἐξελέλυθε
 Δράσασθ' ὅμως δ' ἐν ἐστὶν ἀππατητέον.
 ΑΝ. Τίς ἐστιν; ἔ δῆπτε Βλέπτω ὁ γαιτνῶν;
 ΒΛ. Νῆ τ' Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκείνῳ. ΑΝ. Εἰπέ μοι,
 Τί τῆτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; ἐπὶ πῆ
 330 Κινησίας σε κατατεπίληκεν; ΒΛ. Πάθει;
 Οὐκ, ἀλλὰ ἴ γυναικὸς ἐξελέλυθα
 Τὸ κροκάπιον ἀμπαχόμω, ὃ ἴδύεϊ.
 ΑΝ. Τὸ δ' ἰμάπιόν σε πᾶ ἴνι. ΒΛ. Οὐκ ἔχω Φεάσαι.
 Ζητῶν γ' αὐτ' ἔχ εὔρον ἐν τοῖς φράμασιν.
 335 ΑΝ. Εἴτ' ὑδὲ ἴ γυναικ' ἐκέλευσάς σοι Φεάσαι;
 ΒΛ. Μὰ τ' Δί' ἔ γ' ἔδδοι ἔσα τυγχάη,
 Ἄλλ' ἐκτετεύπηκεν λαθεῖσά μ' ἔνδοθεν.
 Ὅ κ' δέδοικα μὴ πὶ δρᾶ νεώτερον.
 ΑΝ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυ ἀντικρυς
 340 Ἐμοὶ πέποιθα. κ' γ' ἢ ζύνειμ' ἐγὼ,
 Φεγάδη ἴτ' ἔχουσα θοιμάπιον, ὃ ἐγὼ φόρην.
 Κῆ τῆτο λυπεῖ μ'. ἀλλὰ κ' τὰς ἐμβάδας.
 Οὐκην λαβεῖν γ' αἰτὰς ἐδυάμιω ἐδαμῶ.
 ΒΛ. Μὰ τ' Διόνυσον, ἐδ' ἐγὼ γ' τὰς ἐμάς
 345 Λακωνικὰς. ἀλλ' ὡς ἔτυρον χεζηπῶν,
 Ἐς τὸ κοθόρεω τὸ πῶδ' οἰθεῖς ἰεμα,
 Ἴνα μὴ γ' χέσαιμ' ἐς τ' σισίρα. Φανὴ γ' ἴω.
 ΑΝ. Τί δῆτ' ἀν εἴη; μῦθ' ἐπ' ἀεστον γυνῆ

Κε-

vf. 317. Ἐπιχε κρέων] Instabat rursus. In Pace
 vf. 1122. παῖ αὐτῶν, ἐπέχων, τῷ ζύλω.
 Ibid. Ὁ Κορραῖος] „Nomen a Poëta fictum, quasi
 „Stercoreum dicas, vel Merdaceum: debet autem
 „non intelligi intestinum rectum, quod quidam pu-
 „tant; sed onus procidentis stercoris, & podicem
 „opprimentis exitu jam maturo.” Faber. Sic αἴψα κό-
 „προν in Equitibus vf. 898. & hic in Ecclesiâz. vf. 362.
 per αἰθροπον Ἀχρὸδόνον intelligit τὴν ἀπὸ ἀχράδου κόπρον.
 vf. 318. ἡμιδιπλοῖδιον] vf. 332. κροκάπιον id vocat &
 χιτάριον vf. 375.

vf. 319. Περσικὰς ὑφέλκομαι] vf. 346. de eodem cal-
 ceamento: ἐς τὸ κοθόρεω τὸ πῶδ' οἰθεῖς.
 vf. 320. Ἄλλ' ἐν καθαρά πᾶ πᾶ τις αἰ] In Thesmoph.
 vf. 299. πᾶ πᾶ καθίζωμ' ἐν καλῶ;
 vf. 323. Ὅτι γέρον ὦν ἡρόμιω γυναῖκα] In Thesmoph.
 vf. 420. θοιμάπιον γὰρ γέροντι τυμαίω γυνὴ ex Euripide.
 vf. 329. Τεῖ σοι] Ita Edd. priiinae. Nupera τοι pro σοι.
 Ibid. Τὸ πυρρόν] Est quidem vestis color, sed iste
 putat aliud esse; nempe ut infra vf. 1056. αὐτὸ τα
 δῶντα πύρρον ὄφει μ' αὐτίνα ἐπὶ τῷ δῖος. Videbis ma-
 cacate, inquit.

- Aderat pulsans Copreaeus; hanc ego
 Uxoris meae vestem capio,
 Ejusque Perficas (*calceorum genus*) induo.
- 320 Sed ubi quis in libero & aperto loco cacaverit?
 At fane noctu ubique cacare vacat;
 Neque enim me quisquam cacantem viderit.
 Hei misero mihi, quod senex cum essem, duxerim
 Uxorem! Quot ego accipere verbera dignus sum!
- 325 Neque enim unquam fani bonive quidpiam
 Aetura exiit. Verum ut haec sunt, interim cacandum est tamen.
 VIR. Quis illic est? Nonne Blepyrus vicinus?
 BL. Per Jovem ille ipse est. VIR. Dic mihi;
 Quid sibi vult quod tibi rubrum est? an
- 330 Te Cinefias concacavit? BL. Unde autem?
 Minime: sed cum uxoris meae crocotula,
 Quam illa induere solet, domo exii.
 VIR. Pallium vero tuum ubi est? BL. Non equidem possum dicere.
 Quippe multum quaeritans in stragulis vestibus non reperi.
- 335 VIR. Quid postea? tu non uxori imperasti ut diceret?
 BL. Non per Jovem: quippe intus non est,
 Sed clam me domo abiit.
 Quamobrem metuo ne quid novi designet.
 VIR. Sane per Neptunum non abs re times; eadem prorsus
- 340 Mecum pateris. Ea quippe, qua cum ego sum,
 Disparuit, pallium habens, quod ego ferebam.
 Neque hoc me modo angit; sed & calceos ipsos
 Nullibi potui teperire.
 BL. Per Bacchum nec ego meas Laconicas;
- 345 Sed sicut eram cacaturiens,
 Pedibus in cotharnos immisis huc festinavi,
 Ut ne cacarem in veste stragula; quippe quae candida & nitida est.
 VIR. Quid quaeso illud fit? Utrum ad prandium eam

Ami-

vf. 330. Κινέσιος οὐ κατατετήλας] Alludit ad πύθι-
 γον Κινέσιον, de qua in Ranis vf. 153. & quia idem iste
 κατατετήλας τῶν Ξυαταίων. Vide ad Ranas vf. 369.

Ibid. Πόθιν;] Ut infra vf. 391.

vf. 337. Ἐκλετήλας] „Faber vocem hanc recte ex-
 „posuit. Contrarium huic est σιστροπῶν, quod Suidas
 „exponit παρσιόχουδας.” Kusterus.

vf. 338. Ὁ καὶ δίδουκα μὴ τι δεῖν νεώτερον] Euripides
 in Medea, vf. 37. δίδουκα δ' αὐτὸν μὴ τι βελτίον ἴεν.
 Bletuo vero ipsam ne quid novi meliatur.

vf. 339. & 340. Ταῦτά — ἐμοὶ πικρὸς] Euripides

in Bacchis vf. 189. ταῦτά μοι πικρὸς ἄρα. & in Cy-
 clope vf. 634. ταῦτ' ἐν περὶ δ' ἄρ' ἐμοὶ. Idem igitur
 accidit vobis quod & mihi.

vf. 340. Ἡ ἕνεκα' ἐγὼ] Ita & mulier de viro supra
 vf. 38. ὃ ἕνεκα' ἐγὼ.

vf. 345. Λακωνικά] Atqui supra vf. 315. dicebat τὰς
 ἐμὰς ἐστίν. Distinguntur autem haec duo clare in
 Vespis vf. 1152. ἄρα νῦν, ἀποδίδε τὰς καταπύκτους ἐμὰς,
 ταῦτά δ' ἀπόδωκε ἰσοδύνη τὰς Λακωνικάς.

vf. 347. Σιστροπῶν. φανὴ γὰρ] Sic χλαῖναν φανὴ in A-
 charn. vf. 845.

- Κέκληκεν αὐτὸν τὸ φίλων; ΒΛ. Γνώμιον γ' ἐμίον.
 350 AN. Οὐκ ἐν πονηρῶ γ' ἐστίν, ὅτι καὶ μ' εἰδέναι.
 Ἄλλὰ σὺ μὲ ἱμοιῶν πῖν' ἄποπατῆς· ἐμοὶ
 Δ' ἄρα βαδίζεν ἐστίν εἰς τὸ ἐκκλησίαν,
 Ἦν ἄρ' λάβω θοιμάπον, ἄρ' ἔτι μοι μόνον.
 ΒΛ. Καὶ γὰρ ἐπειδὴν ἄποπατῆσω. νυνὶ δὲ με
 355 Ἄχραῖς πῖς ἐγγλείσασ' ἔχῃ τὰ σπία.
 AN. Μῶν ἔτι θεασίβελ' εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
 ΒΛ. Νῦν τὸ Διόνυσον ἐνέχε' ἔτι γὰρ μοι σφόδρα.
 Ἄταρ πῖ δράσω; καὶ γὰρ εἰδὲ τὸ τὸ με
 Μόνον τὸ λυπεῖν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
 360 Ὅππῃ βαδίζεται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρω.
 Νῦν μὲ γὰρ ἔτι βεβαλάνακε τίτ' ἄρα,
 Ὅς πῖς πότε' ἔστ' ἀνθρωπῶν Ἄχραδύσι.
 Τίς ἂν ἐν ἰατρῶν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;
 Τίς τὸ χεταφράκλιον δεινὸς ἔστι τίτ' ἄρα τέχνῃ;
 365 Ἄρ' οἶδ' Ἀμύων. ἀλλ' ἴσως ζήνησε.
 Ἄντιθένῃ πῖς χελεσιῶν πάσῃ τέχνῃ.
 Οὐτ' ἄρ' ἀνὴρ ἐνεκά γε στεναγμάτων
 Οἶδεν πῖ φρωκίος βέλε' ἔτι χεζήτων.
 Ὡς πότεν' εἰλείβη, μή με φειδέης
 370 Διαβράγηντα, μηδὲ βεβαλανωμῶν,
 Ἴνα μὴ γένομαι σκωραμῖς κωμωδικῇ.

Χ Ρ Ε Μ Η Σ , Β Λ Ε Π Τ Ρ Ο Σ .

- ΧΡ. Οὐτ' ἄρ' τί ποιῆς; ἐπὶ πῖς χεζῆς; ΒΛ. Ἐγὼ;
 Οὐ δὴτ' ἐπὶ γε μὰ τὸ Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
 ΧΡ. Τὸ τὸ γυμνακὸς δ' ἀμπέχῃ χεζήτων.
 375 ΒΛ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τὸ τὸ ἐτυχεῖν ἔνδον λαβῶν.

Ἄταρ

vf. 349. Γνώμιον γ' ἐμίον] Scholia: κατὰ τὴν ἑμὴν γνώμην
 καὶ εἰσὶν. In Pace vf. 232. εἰδέναι γνώμην ἑμὴν μέλλει.

vf. 351. ἱμοιῶν] Quia longum.

vf. 354. Νυνὶ δὲ με] Metri gratia lege: νῦν δὲ με.

Kuffner.

vf. 355. Ἄχραῖς] Ex Scholiis: ἐπίχῃ δὲ τὴν γαστέρα ἢ
 ἀχράς· alium stringit.

Ibid. Ἐγλαίσας ἔχῃ] In Avibus vf. 1082. τὰς περι-
 σπράς τ' ἑμοῖος ἑλλησάν εἶρας ἔχῃ. In istis locis potest
 quidem per consuetudinem exponi verbum ἔχῃ· sed quai-

doque non potest, ut v.g. in isto Sophoclis in Ele-
 ctra vf. 592. τὰς δὲ πρόσθεν εὐτέεις καὶ εὐτέων βλασόν-
 τας ἑκατέρω ἔχῃ.

vf. 356. θεασίβελ' εἶπε] Scholia: ἔτι ἀντιλέγει μέλλων
 τοῖς Λακωνικοῖς πρόσθεν περὶ σπονδῶν ἐκλυθῆσιν, εἶτα
 δωροδοκῆσιν, ἀχράδας προσπιπύσαστο βεβαλάνασαι, καὶ μὴ δύ-
 νασθαι λέγειν. Iste distitaturus contra Lacedaemoniorum
 de Pace legatos muneribus corruptus est, deinde finxit se
 pira sylvestria comedisse, & loqui non posse.

vf. 361. βεβαλάνακε] In Scholiis: βάλαι· τὸ εἰς τὸν
 μυχόν.

- Amicarum quaequam vocavit? BL. Mea quidem sententia.
 350 VIR. Non igitur mala est, quod sciam.
 Sed tu funem cacas; mihi autem
 Tempus est abeundi in concionem,
 Si quidem cepero pallium, quod mihi unicum est.
 BL. Ego pariter ibo, ubi cacavero; nunc autem quoddam
 355 Pirum silvestre occludens mihi podicem retinet cibos.
 VIR. Utrum ejusmodi pirum quale Laconicis dixit Thrasylbulus?
 BL. Per Bacchum mihi tenaciter adhaerescit.
 At enim quid agam? nec enim hoc me
 Tantum angit; sed quando edero,
 360 Quonam mihi abibit dehinc stercus?
 Nunc enim hic, quicumque tandem ille sit
 Achradusius (Pirinus) vir, portam obseravit.
 Quis nunc medicum mihi accersat, & quem?
 Quisnam peritus est artis draucorum?
 365 Sane novit Amynon, at fortasse negabit.
 Antisthenem quispiam huc evocet omni modo.
 Hic vir quippe suspirationum causa
 Novit quid sibi velit culus cacaturiens.
 ô veneranda Lucina, ne me quaeso neglexeris
 370 Disruptum, podicemque obseratum habentem,
 Ut ne lasanum comicum fiam.

CHREMES. BLEPYRUS.

- CHR. Heus tu, non cacas? BL. Ego?
 Non equidem amplius per Jovem; sed resurgo.
 CHR. Uxoris autem tuae vestem indutus es?
 375 BL. Quippe illam per tenebras intus cepi.

At

μεγλὴν σιδήρεον. Comicus in Vespis vl. 200. καὶ τὴν
 βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μεγλὴν.
 vl. 362. Ἄνθρωπος ἄχραδύσι. Idem valet nunc,
 quod supra vl. 317. ἀνὴρ νοπριαῖος. Finxit autem a
 praecedenti ἀχράς, quasi a Pago aliquo Attico.
 vl. 363. Τίς ἂν εἴη. Ita Editiones pristinae Ald. &
 Farrei: atque sic si scribas, constabit metrum. In Nu-
 pera itidemque Basil. & Genev. omissum εἴη.
 Ibid. Μετίδου. Vide ad Pacem vl. 278.
 vl. 365. Ἀμύνων. Scholia: ἤταρ ἠταιρικός, ἐκ ἰα-

τρὸς Ἀμύνων. Amynon iste fuit mullebris patientiae scor-
 tum & Rhetor; non autem Medicus.
 vl. 366. Ἀντισθὴν τις καλεσάτω πάση τέχνῃ. In Thes-
 morphoriz. vl. 70. Ἀχράδωνά μαι δὴ εἴς' ἰκκίδουσι πάση τέχνῃ.
 vl. 367. Ἐστὶν γὰρ στυγαμύτων. Quia nimirum inter
 cacandum difficilem egerat.
 vl. 369. Μὴ μὲν περὶ δὲ διαρρηχθῆ. Ne fueris ut diru-
 ptus sis. Ne permiseris: haec adspiciens, ne patioris,
 ut &c. Vide ad Pacem vl. 10.

- Ἄτάρ πόθεν ἦκεις ἐπεόν; ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
 ΒΛ. Ἦδη λέλυθ' γὰρ. ΧΡ. Νῆ τ' Δί', ὄρθειον μ' εἶν.
 Καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτον, ὦ Ζεῦ Φίλτατε,
 Γέλων παρέαχεν, ἡὲν ἑσπέρριαινοι κύκλω.
 380 ΒΛ. Τειάβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. Εἶ γ' ὠφελος.
 Ἄλλ' ὑπερῶν νυῦ ἦλθον· ὡς αἰχύνουσα
 Μὰ τ' Δί' ἐδέν' ἄλλον, ἢ τ' θύλακον.
 ΒΛ. Τὸ δ' αἶπὸν πῖ; ΧΡ. Πλείστ' ἀνθρώπων ὄχλῳ
 Ὅσ' ἐδέποτ' ἦλθει ἀθρόως ἐς τ' Πνύκα.
 385 Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτομοῖς ἠκάζουσα
 Ὅρωντες αὐτῆς. εἰ γ' ἄλλ' ὑπερφυῶς
 Ὡς λευκοπληθῆς ἡὲν ἰδεῖν ἢ κλησία.
 Ὡς ὅτ' ἔλαβον εἴτ' αὐτῆς, εἴτ' ἄλλοι συχνοί.
 ΒΛ. Οὐδ' ἄρ' ἀν' ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν; ΧΡ. Πόθεν;
 390 Οὐδ' εἰ μὰ Δία τότε ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
 Ἀλεκλεῦν ἐφθέγγετο. ΒΛ. Οἶμοι δέιλαι,
 Ἀπίλοχ', σπείμαξόν με εἴ πριωβόλε
 Τὸν ζῶντα μᾶλλον· ταῖμα γ' διοίχεθ'.
 Ἄτάρ πῖ τὸ πρᾶγμ' ἡὲν, ὅτι πρῶτον χεῖρ' ὄχλω
 395 Οὔτως εἰ ὦρα ξυμελέγη; ΧΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
 Ἔδοξε τοῖς Πρωτῶσι περὶ σωτηρίας
 Γνώμας καθεῖναι τ' πόλεως· κατ' εὐθέως
 Πρωτῶν Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρεῖσπυσε.
 Κάπειθ' ὁ δῆμ' ἀναβοᾷ, πόσον δοκεῖς,
 400 Οὐ δευὰ πολμῶν τετρονὶ δημηγορεῖν,
 Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας παρεκμύθη;
 Ὡς αὐτὸς αὐτῶν βλεφαεῖδ' ὅτ' ἐσώσατα.
 Ὅ δ' ἀναβοήσας ἢ περιβλέψας ἔφη,

Τί

vf. 378. Ἡ μίλτον.] In Acharnens. vf. 22. σχολίων
 ἐπὶ μεταφράσει, ubi vide Notam.
 vf. 380. Εἰ γὰρ.] Ita recte Aklina; aliae εἰ γὰρ.
 vf. 381. Ἄλλ' ὑπερῶν νυῦ ἦλθον.] Supra ad vf. 292.
 vf. 382. Οὐδ' ἄρ' ἄλλο γ' ἢ.] Faber vertit quasi esset: εἰδὲν
 ἄλλο γ' ἢ. Alias vertendum: Nemo est coram quo ma-
 gis erubescam, quam coram sacco farinario. Nempe quia
 vacuus jam erit, postquam non accepi mercedem co-
 mitialem, unde farinam eram emturus. ἀπὸ γὰρ τῆς μι-
 σθαρῆς νῦν ἀφῆρα ἔχειν δεῖ, ut ait iudicum Chorus in Con-
 clionem iturus, in Vespis vf. 299. ad quem cum sibi
 puerorum grex dixisset: Quid si non exerceatur bodio
 iudicium? Tunc ille ad saccum farinarium sermonem
 convertens, dicit: εἰσπύτον ἄρα σ', ὃ θύλακόν, γ' ἔχειν
 ἄγαμα.
 vf. 384. Πρίκα.] Ita nunc omnes quas vidi; nulla

,, Πρίκα.
 vf. 385. Πάντας σκυτοτομοῖς ἠκάζουσα.] Sic locum hunc
 emendavimus, non solum auctoritate Suidae v. σκυτο-
 τῶν, sed quia etiam sensus lectionem hanc postulat.
 Priores autem Editt. habent, πάντις σκυτοτόμοι ἠκάζου-
 μέν· quod Faber recte etiam corruptum esse vidit,
 & locum hunc ita, ut dixi, esse corrigendum monuit.
 Kusterus. Vertendum itaque ad verbum: Et sane can-
 didos sutoribus assimilabamus, cum eos sideremus. Dicit au-
 tem hoc, quia sutores albi essent; utpote qui sole
 non infuscantur; sed totos dies domi sedent, & sub um-
 bra opus facerent: ἐπι ἐν σκιά καθίζουσαι ἐργάζονται, in-
 quit Scholiastes. Mulieres etiam plerumque candidio-
 res esse viris, in iis locis, ubi non sunt omnes ni-
 gri, docent oculi.
 vf. 387. Λευκοπληθῆς ἢ ἰδεῖν ἢ κλησία.] Cur λευκοπλη-
 θῆς

- At unde venis, quaeso? (vere) CHR. E concione.
 BL. Jamne dimissa est? CHR. Per Jovem, & quidem diluculo.
 Et certe plurimum risum praebuit rubrica,
 Quam undique sparserant.
- 380 BL. Triobolum vero accepisti? CHR. Utinam vero!
 Verum tardior veni; unde erubesco
 Per Jovem, nil aliud quam panarium (ferens, idque inane)
 BL. Quae causa vero? CHR. Plurima hominum turba,
 Quanta nunquam venit simul in Pnycem (curiam:)
- 385 Et fane futores coriarii (erant) omnes, (ita illos) affimilabamus,
 Videntes ipsos. Quippe mirum in modum
 Plena hominibus albis concio erat, ut videre fuit.
 Itaque non accepi triobolum, neque plurimi alii.
 BL. An ego quoque iens non accipiam? CHR. Unde?
- 390 Non pol, etiamsi eo profectus esses, cum secunda vice
 Cecinit gallus. BL. Miserum me!
 Antiloche, me viventem lugeas
 Magis quam triobolum; mea enim pereunt.
 Verum quae res fuit, cur tanta turba
- 395 Mature adeo convenerit? CHR. Quid aliud, quam
 Quod visum est consiliariis de salute
 Reipublicae calculos in urnam mittere? Tum statim
 Primus Neoclydes Lippus proreptavit;
 Dein populus exclamat (quantum putas!)
- 400 Nonne molestum & grave est audere hunc concionari,
 Cum praesertim de salute reipublicae agatur,
 Qui sibi pilos palpebrarum non potuerit salvare?
 Ille autem reclamans, & circumspectans ait;

Quid

ὅτις videbatur Conclo? Nempe quia erat γυναικοπληθής.
 ut loquitur Aeschylus in Persis vs. 122. γυναικοπληθής
 ἄμα. plena mulierum caterva. & Eurip. in Alceste
 vs. 951. ἔλλογον γυναικοπληθής coetus, frequentes mulierum.
 Ibi vero putabant illud examen mulierum esse ἀνομο-
 πλοῦν ἰσμήν, ut loquitur Aeschylus in Supplicibus vs. 30.
 vs. 392 Ἀντίλοχῃ] Ex Aeschyli Myrmidonibus, in-
 quit Scholiastes: Ἀντίλοχ' ἀποίμωζόν με τῶ τεινιότερος Τῶν
 ζῶντα μᾶλλον —. Antiloche luge me viventem potius,
 quam eum, qui est mortuus.
 vs. 393. Τάμα γὰρ δειχεται] Recte Scholiastes: ἀντι-
 τῶ ἀπίκωα. Perii. Ut sit τὰ ἰμὸν pro ἰγῶ. Euripides
 in Andromacha vs. 234. ὡς δὲ σὺ σάφην, τὰμα δ' ἔχει
 σαφὴνα: quasi tu quidem sis casta. ego vero non sum casta.
 vs. 394. Χῆμα' ἔχλη] In Nubibus vs. 2.
 vs. 395. Ἐν ἄρῃ] In Vespis vs. 242. Κλίον ὁ ἀνδρῶν

ἡμῖν ἰσμήν' ἐν ἄρῃ ἡσθη.
 vs. 398. Νεοκλίδης ὁ γλάμων] Supra vs. 254.
 vs. 399. Πόσον δακτύς] Vide ad Nubes vs. 879.
 vs. 402. Ὡς αὐτὸς αὐτῶ] Legendum ἔε, ut recte mo-
 net Faber. Ceterum in hanc sententiam Aeschines con-
 tra Timarchum: τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκίσαια,
 καὶ τὰ κατὰ τῆς πόλεως παραπλοῖως ἠγῆσατο διαβῆσαι,
 καὶ ἐκ ἰδίου οἶόν τ' εἶναι τῆ νομοβίτη τὸν αὐτὸν ἀδραστον
 ἰδία μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστὸν. ἰδ' αὐτο δὲν ὁ
 νομοβίτης τὸν ἴδιον ἕκαστον ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἰπιωα-
 βήτα ποσῆρον ἢ τῶ βίῳ. Nam qui suam familiam male
 administravit, eodem modo temp. etiam curaturum censuit:
 neque fieri posse existimavit Legislator, ut idem homo &
 privatim esset improbus & publice bonus: nec oportere fu-
 tavit oratorem conscendere suggestum, qui potius linguam
 excoluisset quam vitam.
 D d d d d

- Τί δαί με ζῆν δρᾶν; ΒΛ. Σκόροδ' ὁμῶς τείφαντ' ὄπαδ,
 405 Τιβύμαλλον ἐμβαλόνα τῷ Λακωνικῷ
 Σαυτῶ παλαιφέν τὰ βλέφαρα τ' ἐσπέρας,
 "Ἐργῶ ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.
 ΧΡ. Μετὰ τῷτον Εὐάλων ὁ δεξιότατον
 Παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκη τοῖς πλείοσιν.
 410 Αὐτός γε μὴ τ' ἔφασκεν ἰμάτιον ἔχειν.
 Κἀπειτ' ἔλεξε δημοτικατάτης λόγους.
 "Ὀρᾶτε μὴ με δεόμενον σωτηρίας
 Τετρασατήρη καυτόν· ἀλλ' ὅμως ἔρω,
 "Ὡς τ' πόλιν ἔ τὴς πολίτας σώσετε.
 415 "Ἦν γ' παρέχουσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
 Χλαίνας, ἐπειδὴν παρῶτον ἤλιον τραπεῖν,
 Πλευρῆτις ἡμῶν ἔδεν' ἂν λάβοι ποτὲ.
 "Ὅσοις δὲ κλῆνὴ μὴ ἔτι, μηδὲ φρόμαξα,
 "Ἴενα κερθιδήσοντασ ἀπονεμημένους
 420 Ἐς τ' σκυλοδελφῶν. ἰὺ δ' ἀποκλῆν τῇ θύρᾳ
 Χειμῶν ὄντων, τρεῖς σπύρας ὀφειλέτα.
 ΒΛ. Νῆ τ' Διόνυσον, ζῆσά γ' εἰ δ' ἐκείνᾳ γῶ.
 Προσέθηκεν, ἔδεις ἀντεχειροτόνησεν ἂν,
 Τῆς ἀλφίταμοιβῆς τοῖς σπύροις τρεῖς χρίνας.
 425 Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλέειν μακρὰ,
 "Ἴνα τῆτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδης τὰ γαθῶ.
 ΧΡ. Μετὰ τῷτο πόινω βύαρπητῆς νεανίας
 Δθικός τις ἀνεπίδησεν ὁμοῖον Νικία,
 Δημηγορήσων, καὶ πεχείρησε λέγειν,
 430 "Ὡς ζῆν παλαιφέναι ταῖς γυναιξὶ τῷ πόλιν.
 Εἶτ' ἐθορύβησαν, κατέκρανον, ὡς εὖ λέγει
 Τὸ στυτομικὲν πλῆθος. οἱ δ' ἐκ τ' ἀρχῶν
 "Ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. Νῆν γ' εἶχον νῆ Δία.
 ΧΡ. Ἀλλ' ἦσαν ἡτίσας. ὁ δὲ κατῆχε τῇ βοῇ.

Τὰς

vf. 404. Σκόροδ' ὁμῶς τείφαντ' ὄπαδ &c.] Similiter Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 66. Κόκκον λαβύ-
 σα Κνίδιον, ἢ τὸ πιπέρια, Τρίψας ὁμῶς σμύρνην διάπαρτε
 τὰ ἰδὲν. Sume granum Cnidium, aut aliquantum piperis,
 atque ubi haec cum myrrha simul triveris, consperge viam.
 Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis
 curasse fingitur Aesculapius in Pluto vf. 718.

vf. 405. Τιβύμαλλον τῷ Λακωνικῷ] Satis bene & le-
 pide Scholia contra Pharmacopolas nostros: εἰδῆσαι
 " δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἐκ πατρίδων ἰπ' ἀλαζονίας τὰς ἐοτῆσας
 " οἰομαζέου. quo loco ἀλαζονία impostura verti debet."
 debet.

vf. 412. "Ὀρᾶτε μὴ με δεόμενον σωτηρίας] Euripides in
 Heraclidis vf. 11. σάζω τὰδ', αὐτὸς δεόμενον σωτηρίας.

vf. 413. Τετρασατήρη] Per salutem, quae tanta pecunia
 confert, sine dubio vestes bonas intelligit.

vf. 416. Ἐπειδὴν παρῶτον ἤλιον τραπεῖν] Intelligendum
 de solstitio autumnali. Male autem omnes Edd. quas
 vidi, habent τραπεῖν pro τραπεῖν.

vf. 420. Ἐς τῶν σκυλοδελφῶν] Subintellige οἶκον. Sic
 in Nubibus vf. 961. ἐς κίθαριν. vf. 969. ἐν παιδοτρικῷ.
 " vf. 992. ἐς ἑρχηρίδων. In Thesmoph. vf. 802. κατα-
 " δαρβῶμεν ἐν ἀλλοτρίας. Ex Notis Kufferi.
 Ibid. Σκυλοδελφῶν] Ita Ed. nupera. Aldina vero &
 Iud.

- Quid enim me facere oportuit? *BL. Allia simul terentem cum silphio,*
 405 *Miscentemque tithymallum Laconicae speciei,*
Tibi inungere vespere supercilia,
Ei dixissem ego, si adfuissem.
 CHR. Post hunc Euaeon, ille ingeniosissimus,
 Accessit nudus, ut quidem plerisque videbatur:
 410 Ipse enim negabat se pallium habere.
 Deinde orationem habuit maxime popularem:
 Videtis enim me ipsi quoque, inquit, salutis egentem
 Quatuor staterum: nihilominus dicam,
 Quomodo rempublicam & cives fervetis.
 415 Si enim indigentibus vestem praebeant fullones,
 Statim atque sol conversus fuerit, (tropicum Capricorni attigerit)
 Laterum dolor neminem nostrum capiat unquam.
 Quibuscumque autem lectus non est, nec vestes stragulae,
 Dico ego ire debere eos apprime lotos
 420 Dormitum apud vestium interpolatores. Si vero iis claudatur janua
 Hiemis tempore, tribus stragulis vestibus multetur (qui id fecerit.)
BL. Per Bacchum satis commoda; si & haec
Adjecisset, nemo, opinor, contra decrevisset:
Ut pollinctores, scilicet, indigentibus tres choenices
 425 *In coenam omnibus praeberent: sin minus, plurimum plorarent,*
Ut id fructus & commodi a Nausicyde ferant.
 CHR. Posthaec decorus & elegans juvenis (Praxagora)
 Quidam facie alba, profluit Niciae similis,
 Ut concionem haberet; dicereque coepit,
 430 Oportere rempublicam mulieribus mandari.
 Tum tumultuari coepit futoria multitudo, & clamare,
 Bene ipsum & apte dicere: at ii, qui ex agris venerant,
 Reclamarunt. *BL. Mentem enim habebant per Jovem.*
 CHR. Verum inferiores erant numero, Ille autem voce invalescebat (eo
 magis vociferabatur.)

De

Junctina κολοδιφῶν vitiose. Farrei & Brub. συντοδῆφῶν.
 v. 425. Ἡ κλάιν μακρά] Editio Farrei: ἡ κλάιν μα-
 κρά. utrumque usitatum.
 v. 426. Ναυσικύδης] Scholiastes ait hunc fuisse ἀ-
 σπταμοῦσεν ex quorundam sententia; quod verum puto.
 Nam idem patet ex Xenophonte Apomn. II. p. 440. ubi
 eum ex ἀδελτοποῦσας divitem esse factum scribit: εἴτ' ἐκ
 τῆσδ' ἐστὶ ἀσ' ἐνὸς μὲν τίτῳν ἀλκροποῦσας Ναυσικύδης ἢ μόνον
 ἑαυτὴν τε καὶ τὰς οὐκείας τῆσδ', ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆσδ' καὶ
 ἵς πολλὰς καὶ βῆς, καὶ περιποιῖται τὸσαῦτα, ὡς καὶ τῆ πό-
 λει πολλὰς δασυργίαν. An nescitis ab uno istorum, quae dixi,
 nempe ab arte farinaria, non solum seipsum & servos ale-

re, sed insuper etiam suos multas & boves, & tantum ei
 superesse, ut saepe etiam sumtus eroget in munia publica.
 v. 427. Εὐπρεπῆς] Γυναικῶσεν, ἀπαλὸς, εὐπρεπῆς ἰδίῳ,
 ut in Thesmoph. v. 198. loquitur. Erat autem Praxa-
 gora, uxor istius Blepyri.
 v. 428. Ὁμοῖο Νικίᾳ] Non est ille Nicias, de quo
 in Equitibus, qui quae in Sicilia perit, sed alius junior.
 v. 429. Κατεχέρισσας λέγειν ὡς χρῆ] Xenophon V. Exp.
 Cyri: ὁ δὲ Σιδωνίος ἔβρα, καὶ ἐπεχέρι λέγειν ὡς δίκαιον
 εἶναι ἀπέναντι τοῖς βελόμενοι.
 v. 431. Εἴτ' ἰθὺρῶσεν, — ὡς εὖ λέγει] Xenophon V. Exp.
 Cyri: ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνθορῶσεν ὡς εὖ λέγει.
 D d d d d 2

- 435 Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κεικᾶ. ΒΛ. Καὶ τί εἶπε; ΧΡ. Πρῶτον μὲν σ' ἔφη
εἶναι πανῆρον. ΒΛ. Καὶ σέ; ΧΡ. Μὴ πο τῆτ' ἔρη.
Κάπειρα κλέπτει. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νῆ Δία,
καὶ συκοφάντην. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νῆ Δία.
- 440 Τανδὶ τὸ πλῆθ' ἔσθ'. ΒΛ. Τίς δὲ τῆτ' ἄλλ' ἔλεγε;
ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι φράγμ' ἔφη νεβυτικόν,
καὶ χειματοποιόν· κῆτε τ' ἀπόρητ' ἔφη
Ἐκ Θεομοφόρον ἐχάσθ' αὐτὰς ἐκφέρειν.
Σὲ δὲ καμὰ βυθλοῦντε τῆτο δρᾶν αἰ.
- 445 ΒΛ. Καὶ νῆ τ' Ἐρμῆ τῆτό γ' ἔσθ' ἐψόσατο.
ΧΡ. Ἐπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
Ἰμάπα, χεῦσι, δεγύειον, ἐκπώματα,
μόνας μόνους ἔμαρτύρων γ' ἐραντίον.
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κῆκ ἀποστερεῖν.
- 450 Ἡμᾶν δὲ τῆς πολλῆς ἔφασκε τῆτο δρᾶν.
ΒΛ. Νῆ τ' Ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐραντίον.
ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, ἔ διώκειν, ἐδὲ τ'
Δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ τε καὶ ἀγαθὰ
ἔτερά τε πλείστα τὰς γυναῖκας βυλόγη.
- 455 ΒΛ. Τί δῆτ' ἔδοξε; ΧΡ. Ἐπιτρέπειν σε τ' πόλιν
ταύταις. ἐδόκη γ' τῆτο μόνον εἶ τῆ πόλιν
οὐπω γενῆσθ'. ΒΛ. Καὶ δέδοκται; ΧΡ. Φῆμ' ἐγώ.
ΒΛ. Ἀπαντὰ τ' αὐταῖς ἐπιπροσεταιγμῆνα,
ἄ τοῖσιν ἀτοῖς ἔμελεν; ΧΡ. οὐπω ταῦτ' ἔχθ.
- 460 ΒΛ. οὐδ' εἰς διχαστήριον ἄρ' εἶμι, ἀλλ' ἠ γυνή;
ΧΡ. οὐδ' εἴ σὺ θρέψαις, ἔς ἔχεις, ἀλλ' ἠ γυνή.
ΒΛ. οὐδὲ στένει τ' ὄρθρον εἴ φράγμ' ἄρα μοι;
ΧΡ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναῖξί ταῦτ' ἤδη μέλθ.
Σὺ δ' ἀστεακτεῖ περδόμεν' οἴκοι μινεῖς.
- 465 ΒΛ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νᾶν,
Μὴ φραλαβῆσαι τ' πόλεως τὰς ἠγίας,
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. ΧΡ. Τί δρᾶν;
ΒΛ. βινεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. Ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα,
[Ἄειτον ἔ δώσθων. ΒΛ. Σὺ δὲ γὰ νῆ Δία
δρᾶ ταῦτ', ἢ ἀειτᾶς τε κ' βινῆς ἄμα.]
ΧΡ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Ἄλλ' εἰ τῆ πόλιν

Τῆτο

vf. 441. Νεβυτικόν] Id est, νεβουσμίων, sapientia refer-
unt. Vide ad Vespas vf. 1285.
vf. 442. Ἐστ' ἀπόρητ'] Legendum κατὰ τ' ἀπόρητ', etiam
propter versum, ut & Faber vidit.
vf. 444. βυθλοῦντε] Ita Ed. nupera. Caeterae δε-

λαῖοντε.

vf. 467. Πρὸς βίαν] Vide ad Ranas vf. 1029.

vf. 468. βινῆ] Editio Farrei κατὰ. quod in eadem
significatione saepe usurpatur. Ceterum post hunc ver-

sum duos versus inseruimus, qui habentur in Editio-

- 435 De mulieribus quidem bona plurima dicens, de te autem
Mala plurima. BL. Quid vero dixit? CHR. Primum quidem dixit,
Te versipellem & fraudulentum. BL. Et te? CHR. Ne adhuc me istud roges.
Dein furem. BL. Mene solum? CHR. Sane per Jovem.
Praeterea sycophantam. BL. Me solum? CHR. Et tecum per Jovem
- 440 Horunce omnem multitudinem. BL. Quis alter hoc itidem dicit?
CHR. Feminam vero dicebat rem esse sapientia plenam,
Et pecuniis conficiendis & congerendis aptam; negavitque ipfas arcana
Ex mysteriis Cereris & Proserpinae efferre,
Quod teque meque factitare dicebat, cum aliquid consultatum est.
- 445 BL. Et sane per Mercurium id mentitus non est.
CHR. Deinde mutuas inter se dare
Vestis, aurum, argentum, pocula,
Solas, idque solis, non coram testibus,
Et ea omnia reddere, neque vicinas fraudare;
- 450 Quod nostrum plurimos facere praedicabat.
BL. Sane per Neptunum, & quidem coram testibus.
CHR. Dicebat praeterea mulieres neminem criminari, aut in jus vocare,
Neque populum affligere & pessundare, sed multa & bona
Aliaque quam plurima de mulieribus bene dicebat.
- 455 BL. Denique quid decretum est? CHR. Mandare te rempublicam
Illis. Id enim unum videri ex iis, quae nondum in urbe nostra
Haecenus facta sint. BL. Ac decretum est? CHR. Ita dico.
BL. Eaque omnia illis mandata erunt,
Quae viris ante hac curae erant? CHR. Ita se haec habent.
- 460 BL. Neque ego amplius in curiam ibo, sed uxor?
CHR. Neque tu, quos habes liberos, ales in posterum, sed uxor.
BL. Neque suspirare diluculo amplius opus mihi erit?
CHR. Non per Jovem, sed mulieribus ea curae sunt:
Tu autem securus sine gemitu pedens domi manebis.
- 465 BL. Hoc unum molestum est aequalibus nostris,
Ne scilicet illae, ubi reipublicae habenas susceperint,
Tum nos vi cogant. CHR. Nam quam rem?
BL. Subagitare ipfas. CHR. Quid si non potuerimus,
[Prandium non dabunt. BL. Tu vero per Jovem
Isthuc age, ut prandeas & futuas simul.]
CHR. Aliquid per vim agere molesta res est. Verum si reipublicae

ne Veneta Farret, & in Junta, & Brubach. Paris. atque
aliis quibusdam; in Editione autem, quae nostram proxime
antececit, sunt omitti, quia in Editione Aldina & Flo-
rentina non reperiantur. Distinxi autem personas se-

cundum versionem Fabri; qui etiam hos versus agno-
vit & verit. Alter versus ita legendus: Δὲ τὰ καθ' ἑμὲ
ἀπὸ τοῦ τοῦ καὶ βίβης ἀμα, ut vult Faber. In Editione
Farrei hic etiam pro βίβης est κούβ.

D d d d d 3

Con-

470 Τῆτο ξυνοίσθ, ταῦτα ληή πάντ' ἀνδρα δραῖν.

Λόγῳ τέ τοι τίς ἐπι τῷ γεραιτέρων,
 Ὅσ' ἀν' ἀνόητα ἔμωρα βυλθυσώμεθα,
 Ἄπαντ' ὅπι τὸ βέλπον ἡμῖν ξυμφέρειν.

Καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς ἔ θεοί.

475 Ἄλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. Καὶ σὺ γ', ὧ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΧΟΡ. Ἐμβα, χόρψ.

Ἄρ' ἐπι τῷ ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅς τις ἐπακολουθεῖ;

Στρέφε, σκόπψ,

Φύλαττε σαυτῶ ἀσφαλῶς, (πολλοὶ γὰρ οἱ πανῶρηροι)

480 Μή τις τις ἐκ τῶ πιδει ἀν τὸ οἰκῆμα καταφυλάξῃ.

Ἄλλ' ὡς μάλιτα τῶν ποδῶν ὅπι κλυπῶν βადίξῃ.

Ἔμιν δ' αἰχύνῃ φέροι

Πάσαισι ὡσθ' τοῖς ἀνδράσι τὸ φράγμα τῶτ' ἐλεγχθέν.

Πρὸς ταῦτα συτέλλε σαυτῶ,

485 Καὶ ἀεισκοπιμήν καί κείσε, ἔ τὰ γ' ἐκ δεξιᾶς,

Μη ξυμφορὰ γένησε τὸ φράγμα.

Ἄλλ' ἐγκοῶμεν· ἔ τόπῃ γὰρ ἐγγυὸς ἐσμεν ἤδη,

Ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὤρμώμεθ', ἡνίκ' ἡμεν.

Τίω δ' οἰκίαν ἔξεοθ' ὄραϊν, ὅθεν φρ' ἡ φραττηγῶς

490 Ἐθ', ἡ τὸ φράγμα βύρσο, ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

Ὡσθ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔσθ' ἐπαναμυρῶσαις,

Πώγωνας ἐξηστημῶνας, μὴ χεῖ τις ὄψοθ' ἡμᾶς,

Χ' ἡμῶν ἴσως κατείπη· ἀλλ' εἶα δεῦρ' ὅπι σκιάς,

Ἐλθέσα φρὸς τὸ πείχον, ὡσθ' ἐλέπεσα φατέρω,

495 Πάλιν μετασκόβαζε σαυτῶ αὐθις, ἡ φρ' ἡῶσα,

Καὶ μὴ βραδύνω· ὡς τίωδε ἔ δὴ τίω φραττηγῶν ἡμῶν

Χωρῶσαν ἐξ ἐκκλησίας ὄραμεν. ἀλλ' ἐπέιγε

Ἄπασα, ἔ μίση σάκον φρὸς ταῖν γνάθωιν ἔχουσα.

X'

vf. 471. & 472. Λόγῳ τί τοι τίς ἐπι — ὅσ' ἀν' ἀνόητα &c.]
 Pia haec sententia, de stultis Atheniensium consiliis,
 ore Deorum bene cadentibus, extat in Nubibus etiam
 vf. 588. Φασι γὰρ δυσκολίαν τῆδε τῆ πόλει προσήναι,
 πάντα μὲν τοι τις θεός, ἀπ' ἀν' ὑμῶν ἐξαμάρτυ', ἐπι τὸ
 βέλπον τρίπυον. In hanc sententiam & Eupolis apud
 Athenaeum X. p. 425. — ἂ πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχὴς εἶ
 μάλλιστ' ἢ καλῶς φροῖς. Huius civitas, civitas, ut fortuna-

ta magis et quam prudens!

vf. 472. Καὶ μάρα βα —] „Lege ob versus ratio-

„nem: ὅσ' ἀν' ἀνόητα μάρα τε βυλθυσώμεθα Faber.

vf. 473. Ἐπι τὸ βέλπον ἡμῖν ξυμφέρειν] In Nubibus

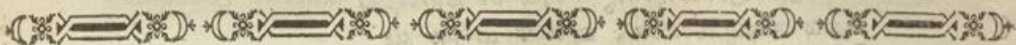
vf. 594. ἐπι τὸ βέλπον τὸ φράγμα τῆ πόλει ξυνοίσταται.

vf. 476. Ἐμβα] Redeunt mulieres ex Concione.

vf. 481. Τῶν ποδῶν ἐπι κλυπῶν βადίξῃ] Infra vf. 544.

μιμνήσθησι, καὶ κλυπῶσα τῶν ποδῶν.

- 470 Conducibile istud erit, id viros omnes facere oportet.
 Nam & quoddam seniorum dictum circumfertur,
 Videlicet, quaecumque stulta & fatua decreverimus,
 Ea omnia nobis in melius converti.
 Atque utinam ita contingat, & convertantur quidem, ô veneranda Pallas
 & Dii ceteri.
- 475 Verum abeo. Tu autem vale. BL. Et tu, ô Chreme.

C H O R U S, P R A X A G O R A.

- C**H. Incede, progredere:
 An est quispiam virorum qui nos sequatur?
 Convertite te & aspice;
 Custodi te caute, (multi enim sunt hic fraudulentum & versipelles)
- 480 Ne quis a tergo habitum nostrum observet.
 Sed pedibus quam pote plurimum fonans incede.
 Vobis autem dedecus afferat
 Omnibus ea res, si ad viros vestros relata sit, (deprensa, probata, viris
 Quamobrem succinge te, vestris cognita.)
- 485 Circumspice movens te & illuc, & ad dexteram,
 Ne haec res infortunio nobis sit.
 Sed festinemus; nam jam prope locum illum sumus,
 Unde in concionem perreximus, cum eo ivimus.
 Quin & videre est illam domum, ex qua est illa
- 490 Dux egregium facinus commenta, quod civibus decretum est.
 Quamobrem non est ut amplius cunctemur,
 Ne quis forte nos videat barbibus aptas, (barbas mento aptatas habentes)
 Et in nos forte inolet: sed age huc in umbra
 Veniens ad parvum hunc parietem, altero oculo respiciens (limis respiciens)
- 495 Iterum habitum muta, & compone te ad eum modum, quo ante culta eras;
 Et ne cuncteris, quippe jam ducem nostrum omnium
 E concione venientem videmus. Sed festina
 Omnis, (festinate omnes) & oderis barbam ad maxillas habere (taedeat
 te barbam amplius habere)

Si-

vf. 485. Καὶ προσκοπιμίην] Faber vertit quasi esset:
 προσκοπιμίην κρημίνην, ut ipse indicat.
 vf. 489. Ἡ στρατηγία] Praxagora. Supra vf. 246.
 vf. 493. Καρίππα] Edd. omnes, quas vidi, καρίππα,
 quod nihil est. Cl. Kusteri conjectura est καρίπποι, in
 optativo. Sed ut minus recedatur, praestat in conjun-
 ctivo.

vf. 498. σάκον] Scholia: τὴν πάγον λέγει. Barbam
 dicit. Hinc Philosophi ob magnas barbas dicuntur σακ-
 κωγενοτέρους in Epigrammate apud Athenaeum IV. p.
 162. Ὀφρυασπασίδαι, ἰσχυροτάτην ἔχοντες, Σακκωμί-
 τήδου, καὶ λοπαδάσπαρδας. Supercilia attollentes: nasum
 in barba defixum habentes: instar faciei barbam alentis, &
 patinarum rapsores. Vide supra ad vf. 71.

- Χ' αὐτὰ γ' ἤκβησιν πάλαι τὸ γῆμα τῆτ' ἔχουσα.
 500 ΠΡ. Ταυτὶ μὲ ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, δύτυχῶς.
 Τὰ πράγματ' ἐκέβηκεν, ἀ' βυλθόσα μιν.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα πείν πν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 ῥιπίετε χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 Χίλα συναπὲς ἡνίας Λακωνικὰς.
 505 Βυκλήειας ἀφειθε· ἢ μὲν τοι σὺ μὲν
 Ταύτας κατθυτέπιζ'· ἐγὼ δὲ βέλομαι
 Εἶσω παρερπίσσασα, ὅτιν τ' ἄνδρα με
 Ἰδεῖν, καταθέας θοιμάπον αὐτῆ πάλιν,
 Ὅθεν παρέλαβον, τ' ἄλλα θ', ἀ' πινέγα μιν.
 510 ΧΟΡ. Καὶ δὴ πάνθ' ἄσφ' εἶπας· σὸν δ' ἔργον τ' ἄλλα διδάσκεις,
 Ὅ, ἢ σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακίειν.
 Οὐδεμίαν γ' δεινότερα σε συμμίξασ' οἶδα γυναίκα.
 ΠΡ. Περμεῖνατε νῦν, ἵνα τ' ἀρχῆς, ἡ δὲ ἀρετῆ κεχειροτόνημα;
 Συμβέλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν λήσωμαι. ἢ γ' ἐκεῖ μοι
 515 Ἐν τῷ θορύβῳ ἢ τοῖς δεινοῖς ἀνδρείοτα) γαγένηθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΑΛΛΟΣ ΑΝΗΡ.

- ΒΛ. Αὐτὴ πόθεν ἤκεις Πραξαγόρα. ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε,
 Σοὶ τῆτ'; ΒΛ. Ὅ, π μοὶ τῆτ' ἐστίν; ΠΡ. Ὡς βῆθικῶς.
 Οὔτοι ἀεὶ τ' μοιχῶ γὰ φήσεις; ΒΛ. Οὐκ ἴσως
 Ἐνός γὰρ. ΠΡ. Καὶ μὴ βασιανίσαι τῆτ' γέ σοι
 520 Ἐξέσι. ΒΛ. Πῶς; ΠΡ. Εἰ τ' κεφαλῆς ὄζω μύρβ.
 ΒΛ. Τί δ' ἐγὼ βινῶται γυῖ κἀνευ μύρβ;
 ΠΡ. Οὐ δὴ ταύλαιν' ἔρωγα. ΒΛ. Πῶς ἐν ὄρθειον
 Ὡχρ σιωπῆ θοιμάπον λαβῶσαί μοι.
 ΠΡ. Γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἐτάξα ἢ Φίλη
 525 Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. Κατ' ὅσα ἡ δὲ ἐμοὶ
 Φεάσαισαν ἵενα; ΠΡ. Τῆς λεχῶς δ' ἐ φροντίσαι
 Οὔτως ἐχέσις, ὦ νῆ; ΒΛ. Εἰπῶσαν γέ μοι.
 Ἄλλ' ἐστὶν ἐνταυθά τι κακόν. ΠΡ. Μὰ τὸ θεῶ.
 Ἄλλ' ὡσφ' εἶχον ὠχόμιον· ἐδείτο δὲ
 530 Ἦσφ' μεθῆκέ μ', ἐξέναυ πάση τέχνη.

ΒΛ.

vf. 511. Ἰτακίον] Ita recte Juntina. caeterae, quas
 vidit, ἰτακίον.
 vf. 512. Συμμίξασ' οἶδα] Ita Edd. pristinae, & ita
 volebat Faber. Nupera ξυμιμξας οἶδα in masc.

vf. 524. & 525. Γυνὴ μὲ τις — μετεπέμψατ' ὠδίνουσα] Alciiphron Epist. 28. Lib. I. οἰδίνουσα με ἀρτίως ἡκεν ὡς
 ἑαυτὴν ἢ τὴ γῆτον· μετεπέμψε γυνή.
 vf. 530. μ. θῆκ] Accersit, sive accersitum venit, a με-
 θῆκω.

- Siquidem illae adveniunt vestem solitam jampridem indutae.
 500 PR. Hae nobis res, ô mulieres, prospere
 Cesserunt, de quibus deliberavimus.
 Sed quam citissime, antequam quispiam vir vos videat,
 Projicite laenas, (penulas;) calceus virilis procul hinc eat;
 Laxate colligata lora Laconica (calceos Laconicos,)
 505 Baculos dimitte. Ac tu quidem has (mulieres)
 Compone, exorna. Ego autem volo
 Intro subrepens, priusquam vir me
 Videat, pallium ejus reponere illic,
 Unde fumpsi, ut & alia quae domo extulimus.
 510 CH. Omnia quae dixisti composita sunt: tuum autem est deinceps docere,
 Quidnam agentes conducibile tibi videbimur recte auscultare.
 Nunquam enim cum ulla muliere, quae te peritior acriorque esset, scio
 me congressam fuisse.
 PR. Expectate nunc, ut ejus imperii, quod mihi modo mandatum est,
 Vobis consiliariis utar; si quidem illic,
 515 In medio tumultu & rebus asperis, vos in me fortes & strenuae fuistis.

BLEPYRUS, PRAXAGORA, ALIUS VIR.

- BL. Heus tu, unde venis, Praxagora? PR. Quid tua, ô miser,
 Interest? BL. Quid mea interest? PR. Quam fatue?
 Non tu de moecho quidpiam mihi narrabis? BL. Non de uno aliquo
 Fortasse. PR. Atqui tibi explorare
 520 Licet. BL. Quomodo? PR. Si capite unguentum redoleo.
 BL. Quid vero? non subigitur etiam mulier absque unguento?
 PR. Non quidem ego. BL. Cur igitur primo mane
 Cum silentio existi subducto mihi pallio?
 PR. Mulier quaedam socia & amica nocte
 525 Me accersit parturiens. BL. Quid autem, non oportuit
 Te, postquam mihi dixisses, eo ire? PR. Parturientem
 Autem sic negligere, mi vir? BL. Postquam dixisses, inquam, ire oportuit.
 Sed hic monstri aliquid latet. PR. Non per Geminos (Castorem & Pollucem)
 Sed sicut tunc eram, abii; rogabat autem ea, quae me
 530 Accersit, ut, quam citissime possem, ad sese irem.

BL.

θίνα quod occurrit in Equitibus vs. 933. ubi vide
 Notam. Est etiam *μεινός* a *μεινίμι*. ut apud Synesium
 Epist. 4. *μεινόν* ἐν τῶν χειρῶν ὁ κυβερνήτης τῶ πηδάλου.

Clavum ex manibus dimisit gubernator. Sed istud est in
 tempore perfecto, alterum autem in imperfecto. Nem-
 pe *μεινός*, *accessebam*; *μεινάει*, *dimissi*.
 E c e e e

- ΒΛ. Εἶτ' ἔ τὸ σαυτῆς ἰμάτιον ἐχέτω σ' ἔχειν;
 Ἄλλ' ἐμ' ἀπιδύσασ', ὅπλα βῆσα τε τ' ἄγκυκλοι,
 Ὄχις καταλιπῆσ' ὡσπερὶ περὶ κείδρον,
 Μονοὺν φεραῖσασ', ἔδ' ἔπιθεισα λίκυθον.
 535 ΠΡ. Ψύχῃ γ' ἴω· ἐγὼ δὲ λεπὴν καὶ ἀσειῆς·
 Ἐπειδ' ἴν' ἀλεάνοιμι, τῆτ' ἠμπαχόμιω.
 Σὲ δ' ὅσ' ἀλέα κατακείδρον ἢ φῶμασι
 Κατέλιπον, ὦ ἦε. ΒΛ. Αἰ δὲ δὴ λακωνικαί
 Ὄχοντο μὲν σὺ, κα' ἴχ' ἢ βακλιεῖα;
 540 ΠΡ. Ἴνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμιω
 Μιμνιδίη σε ἢ κλυπῆσα τῶν ποδῶν,
 Καὶ τὰς λίθους πάσσα τῇ βακλιεῖα.
 ΒΛ. Οἶδ' ἐν ἀπολαλεῖα πυρῶν ἐκεία,
 Ὅν ἔλειψ' ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφεία;
 545 ΠΡ. Μὴ φροντίσης, ἄρρεν γ' ἔτεκε παιδίον.
 ΒΛ. Ἡ' κκλησία; ΠΡ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἐγωγ' ἄρχμιω.
 Ἄτὰρ γέννη; ΒΛ. Ναὶ μὰ Δί' ὅσ' ἠδεδίδα με
 Φεῖσαντα σοι χθίς; ΠΡ. Ἄεπ γ' ἀναμνήσκομαι.
 ΒΛ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶδα; ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μ' ἔ.
 550 ΒΛ. Κάθησο τόνω σιπίας μασομνίη.
 Ἰμῶν δὲ φασὶ ὡδεδίδα τὴν πύλιν.
 ΠΡ. Τί δρᾶν; ὑφαινεῖν; ΒΛ. Οὐ μὰ Δί' ἄλλ' ἄρχειν. ΠΡ. Τὴν ὄ;
 ΒΛ. Ἀπαξάπαντων τ' ἔχ' πύλιν περαγμαῖων.
 ΠΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτῃ μαχεῖα γ' ἢ πόλις
 555 Ἔσται τολοιπὸν. ΒΛ. Καθ' ἡ; ΠΡ. Πολλῶν εἴνεα.
 Οὐ γ' ἔλ' τοῖς πολμῶσιν αὐτῆν αἰσχεῖ δρᾶν
 Ἔσται τὸ λοιπὸν· ἔδαμωδ δὲ μαρτυρεῖν,
 Οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛ. Μηδαμῶς, πρὸς τ' θεῶν,
 Τετὶ ποιήσης, μὴδ' ἀφέλῃς με τ' βίον.
 560 ΑΛΛΑ. ΑΝ. Ὄ δουμόνι' ἀνδρῶν, τ' γκαῖχ' ἔα λέγειν.
 ΠΡ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
 Μὴ γμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,

Μῦ

vf. 533. Προκείμενον] Scholia: κληῖον. Persius Satyra HI. — tandemque beatus alto Compositus lecto, crassisque locutus amotis in portam rigidos calces extendit. ex Notis Fabri. Verbum προκίεσθαι de mortuo occurrit etiam in Avibus vf. 474. τὸ δὲ προκίεσθαι περιπλοῖον. Res ipsa dicebatur περιθίεσι: latine collocatio.

vf. 534. Μονοὺν φεραῖσασ', ἔδ' ἔπιθεισα λίκυθον] Haec etiam ad mortuos pertinent. Corona & ampulla cum unguentis. Infra vf. 1024. ad vetulam sepulchro matutam: καὶ ταιτίσσαι, καὶ παρὶθε τὰς λίκυθους.

Ibid. Μονοὺν φεραῖσασαι] Mortui coronabantur. Eu-

ripides in Phoenissis vf. 1026. ὅς ἂν κερὸν τὸνδ' ἢ κατασίρων ἀλφ, Ἡ γὰρ καλύπταν, θάνατον ἀνταλλάττει. Quicumque deprehensus fuerit mortuum istum aut coronans, aut terra tegens & sepeliens, morte poenas luit.

vf. 536. Ἰν' ἀλεάνοιμι] Ita Cl. Kusterus restituit ex Suida cum antea legeretur: ἴνα λεάνοιμι.

vf. 539. Καθ' ἡ] Ita Juntina, Farrei, & Brob. potestque excusari, ut sit pro καὶ ἔστιν ἢ — α σίχαι, incedo, eo. simul alludendo ad praeteritum perf. verbi σίχαι, quia τὸ βακλιεῖα σίχεται dicitur. Aldina καὶ κατ' ἴχ' ἢ, quod senili & metro repugnat. Ed. Nup. κατὰ

- BL. Quid autem? non oportuit vestem tuam fumere?
Sed postquam me exueras, & vestem insuper tuam sumpseras,
Abiisti, relinquens me ut mortuum,
Nisi quod non coronasti me, neque lecythum apposuisti. *K*
- 535 PR. Quippe frigus erat; ego autem gracilis & paulo infirmior,
Ideoque ut calefierem induta sum:
Te autem in calore jacentem & stragulis vestibus
Reliqui, mi vir. BL. Laconicae autem meae (calcei genus)
Tecum quoque abierunt? quamobrem autem & baculus meus simul?
- 540 PR. Ut pallium tuerer, eas mihi alligavi (in pedes indui)
Te imitans, & pedibus sonans,
Et lapides feriens baculo.
BL. Scis igitur amisisse te tritici sextarium,
Quem ego e concilio capturus eram?
- 545 PR. Ne sollicitus sis: nam puerum masculum genuit.
BL. Concilium genuit? PR. Non per Jovem. At ego illuc ivi.
Verum factumne est? BL. Nesciebas tu me tibi heri
Dixisse? PR. At enim nunc reminiscor.
BL. Non igitur, quae illic decreta sunt, nosti? PR. Non per Jovem.
- 550 BL. Sede igitur sepias esitans.
Vobis autem rempublicam mandatam esse dicunt.
PR. Quid ut faciamus? texamus? BL. Non per Jovem, sed ut potiamini
Rerum omnium, quae ad civitatem attinent.
PR. Per Venerem beata erit civitas
- 555 In posterum. BL. Quamobrem? PR. Multis de causis.
Non enim audacibus viris licebit turpia in eam & indigna patrare
Deinceps, neque ullo modo testimonium falsum dicere,
Neque criminari. BL. Ne quaeso, per deos,
Istud feceris, neque mihi victum meum mihi auferas.
- 560 VIR. ô Mi homo, finito uxorem dicere.
PR. Non despoliatorem esse, non invidere vicinis,
Neminem nudum, neminem pauperem esse,

Non

κατά τι χ' ἢ, quod metro repugnat & coactum est. Cl. Kulleri conjectura, κατὰ χ' ἢ, tolerabilis.
vf. 546. Μα' Δρ' ἀλλ' ἔγωγ' ἀχόμην]. Nec metrum nec sensus constat. Editio Farrei: μα' Δρ' ἀλλ' ἔγωγ' ἀχόμην. quae lectio viam videtur sternere ad emendationem: si enim scribas levissima mutatione, μα' Δρ' ἀλλ' ἔγωγ' ἢ ἔγωγ' ἀχόμην, sensus sit planus; non minus tamen laborante adhuc metro; de quo sanando cogitandum: sensus autem est talis. Cum Vir interrogasset: num concio peperisset masculum infantem? uxor ejus

dicit: non certo, sed illa mulier, ad quam obieram.
vf. 547. Ἄταρ γέγονται;] Nempe ut perierit sextarius tritici.
vf. 550. Σωπίας μασσαμίν]. Quasi sepiæ in deliciis fuerint. Suidas enim hunc locum exponit per τροφῆν, ut notavit Bissetus.
vf. 551. Ἐμὴν δέ]. Vobis enim.
vf. 558. & 559. Μυδαμῆς πρὸς τὸν Διὸν κατὰ νόμον, μὴδ' ἀπίστε μὴ τὸν βίον]. Sophocles in Philoctete vf. 930. πρὸς Διὸν στατήριον τὸν βίον μὴ μ' ἀπίστε.
E e e e e 2

Μὴ λοιδορεῖσθε, μὴ νεχραζόμενον φέρειν.
 ΑΛΛ. ΑΝ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ἰθὺς.
 565 ΠΡ. Ἄμ' ἄσφαλῶ τ' εἶδ', ὅτ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν.
 Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντιπεῖν ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

ΧΟΡ. Νῦν δὲ δεῖ σε πυκνὰν Φρένα, ἔ
 Φιλόσοφον ἐγείρειν Φροντίδ', ὅπως ἀμύνω.
 Ταῖσι Φίλοιον ἀμύνειν. κοινῇ γ' ἐπ' ὀτυχίαιον
 570 Ἐρχεῖ γλώττης ὀπίνοια, πολιτίω
 Δήμιον ἐπαγγαίῃσα, μείλαιον ὀτυχίαισι βίαι
 Δηλῆν, ὅ, π ὅρ δὴα) καρρός.
 Δείτα γὰρ τοῖσι σοφῆ πιν ἔξθρημαλ) ἢ πόλις ἡμῶν.
 Ἄλλὰ πέραυε μόνον μήτε δεδραμῆα, μή
 575 τ' εἰρημένα πω ὡσέτερον.
 Μισοδοί γ', ἡ τὰ παλαιὰ πολλὰς θεῶν).
 Ἄμ' ἔ μέλλειν, ἀμ' ἄπεισθε ἔ δὴ λῆν ταῖς ἀθανάταις.
 Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχῃ πλείον ὡσθ) τοῖσι θεαταῖς.
 ΠΡ. Καὶ μὴ ὄμ μ' λησῆα διδάξω, πισθῶ τας δὲ θεατας,
 580 Εἰ κεινοτομεῖν ἐβελήσων, ἔ μὴ τοῖς ἡθῶσι λίαν,
 Τοῖς τ' ἀρχαίοις σιδιαιεῖν τῆτ' εἶδ' ὁ μάλιστα δέδοικα.
 ΒΛ. Περὶ μ' τοῖνον ἔ κεινοτομεῖν μὴ δέσης. τοδο γ' ἡμῖν
 Δραῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ὄσι, τ' δ' ἀρχαίων ἀμελήσασιν.
 ΠΡ. Μὴ νῦν ὡσέτερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντίπη, μηδ' ὡσθ) ἔσθ)
 585 Περὶ ὀπίνοια) τ' ὀπίνοια, ἔ ἔ φραζοιτ) ἀκοδοσασιν.
 Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω λῆσαι, πάντων μετέχοντας,
 Καὶ ταυτοδ) ζῆν, ἔ μὴ τ' μ' πλεπτεῖν, τ' δ' ἀθλιὸν εἶναι.
 Μηδὲ γαργεῖν τ' μ' πολλὴν, τὰ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆσαι.
 Μηδ' ἀνδραπόδοις τ' μὲν χρεῖσθ) πολλοῖς, τ' δ' ἀκλόσθ)
 590 Ἄμ' ἔνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίωτον, ἔ τοδοτον ὅμοιον.

ΒΛ.

vf. 563. Μὴ νεχραζόμενον φέρειν] Malletm νεχραζόμενον φέρειν. Sensus autem est: Nec quemquam portare res suas iniquam eai originaturam. In Nubibus vf. 240. τὰ χρεῖματ' ἐνεχραζόμενα. Hic in Ecclef. vf. 753. ἢ φήριε ἐνεχραζόμενα (αὐτὰ);
 vf. 565. Ἄμ' ἔμοιγε] Ita recte Edd. pristinae; non ἀντι περὶ γα.
 vf. 574. Πίπρην] Aeschylus in Persis vf. 701. ἀντι περὶ πῖρην πάντα. Dic & percurse omnia. Euripides in

Ione vf. 1348. λέγῃς, πῖρην σοε λόγε. Dic, persice tuam orationem. & apud Comicum aliquoties.
 vf. 577. Ταῖς διαβολαῖς] Faber malebat τις διαβολας, recte: sive τῶν διαβολῶν.
 vf. 578. Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχῃ πλείον] Contra Euripides in Phoenissis vf. 455. Ἐπίσχε. ἔ τι τὸ ταχύνειν τῶν δικῶν ἔχει. Βραδεία δὲ μῦθοι πλείον ἀνύσσει σοφόν. Ἐκπεῖτα. Celeritas non agit iuste; tarda autem oratione multa peraguntur. Supienter.
 vf. 579.

Non convitiari, non ferre & raptare hominem, a quo pignora capiuntur.
 VIR. Per Neptunum, magna pollicetur, nisi mentiatur.

565 PR. At id ego re ipsa verum probabo, ita ut vera esse mihi tute sis testis,
 Et hic ipse nil contra dicere possit.

CHORUS, PRAXAGORA, BLEPYRUS.

CH. Nunc demum illud est, cum te prudentem animum &
 Philosophicam cogitationem excitare oportet; scientem
 Mulieribus amicis succurrere. Quippe communiter in rebus ex voto fluentibus,
 570 Linguae solertia adest, civilem populum
 Illustratura, infinitis prosperitatibus vitae
 Demonstrando, quid occasio possit.

Indiget quippe sapienti aliquo commento respública nostra:
 At perforce modo res, quae neque factae unquam,
 575 Neque commemoratae fuerint antea.

Oderunt quippe nostri homines, si vetera saepius spectent.
 Sed non cunctandum; at potius commentationes ejus rei aggrediendae sunt:
 Nam quidpiam cito agere valde gratiosum est apud spectatores.

PR. At primum me bona & commoda suasuram esse confido: verum male
 580 Metuo spectatores, ne nolint quidpiam novi sequi, sed potius
 Assuetis & antiquis adhaerere; hoc, inquam, est, quod misere formido.

BL. De innovatione quidem ne metuas; nam id facere (nova sequi)
 Nobis pro alio quovis imperio est, ut & veterum rituum negligentes esse.
 PR. Ne igitur quispiam vestrum mihi contradicat, neque me prius interpellat,
 585 Quam commentationem meam noverit, & me audierit loquentem.
 Quippe dicam omnes omnium rerum participes communicare debere,
 Et ex iisdem bonis vivere, non autem hunc divitem, illum autem miserum esse;
 Neque quemdam plura jugera habere, alteri autem nec satis terrae sepelien-
 do cadaveri esse;

Neque mancipiis hunc pluribus uti, illum autem uno pedissequo:
 590 Sed unum omnibus communem victum faciam, & quidem similem.

BL.

vf. 579. Τὸς δὲ] Ita Edd. pristinæ; nupera τῶν δὲ,
 quod disperdit sensum.

vf. 590. Τοῖς ἄλλοις] Nunc de rebus usitatis, & passivè,
 ut τὰ νόθῳ in Ranis vf. 1. Alias plerumque de
 personis ambo ista, & activè.

vf. 582. Περὶ μὲν] Supra etiam vf. 220. tangit libidi-
 nem novandi in Atheniensibus: ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις —
 ἢ δ' ἄλλοις ἰσχυροῦ, ἢ μὲν τὴν καὶ ἄλλο περιεργάζετο.

vf. 585. Τὸ φράζοντες] Hoc dicit tanquam senten-
 tiam generalem, Oratori esse auscultandum; itaque in
 masculino genere loquitur, licet ipsa sit foemina.

vf. 588. Τὰ δ' εἶναι μὲν παλαιὰ] In Plato vf. 556.
 ἢ φροσύνη καὶ μετρίως καταλείπει μὲν παλαιὰ.

vf. 589. Χρήσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκούειν] Propter sen-
 sum & metrum scribi debet, ut censet Cl. Kusterus, τὸν
 δ' εἰς ἀκούειν id est, illum autem ne uno quidem pedissequo.

ΒΛ. Πῶς ἐν ἔσται κοινὸς ἅπασι; ΠΡ. Κατεδεῖ σπέλεθον *πρότερός μοι.*

ΒΛ. Καὶ τῶν σπελέθων κοινωοῦμεν; ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ἰσοκράσας.

Τοῦτο γ' ἡμέλλον ἐγὼ λέξαι. τὴν γῆν *πρώτιστα* ποιήσω Κοινὴν πάντων, καὶ τὰ ἐργάσιον, καὶ τὰ ἄλλ' ὅπως ἐστὶν ἐκείτω.

595 Εἴτ' ἐπὶ τῶν κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς Ταμβυδόμυρα, καὶ Φειδόμυρα, καὶ τ' γνάμιον *προσέχουσα.*

ΒΛ. Πῶς ἐν ὅς τις μὴ κέκλιθ' ἡμῶν, *ἐργάσιον δέ,*

Καὶ Δαρεικὸς, ἀφαιτὴ πλοῦτον; ΠΡ. Τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσῃ,

Καὶ μὴ καταθεῖς ψυδροκήσῃ. ΒΛ. Κἀκλήσατο γ' ἄρα τοῦτο.

600 ΠΡ. Ἄλλ' ἔδεν τοὶ λήσιμον ἔσται πάντως αὐτῶ. ΒΛ. Καὶ δὴ τί;

ΠΡ. Οὐδεὶς ἔδ' ἐπὶ πενία δρασθ' *πάντα γ' ἔξωσον ἅπαντες,*

Ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, σφάγους, ἐρεβίνθους.

Ὡστε τί κέρδ' ἢ μὴ καταθεῖναι; σὺ γ' ἐξουρῶν σπόδειξον.

ΒΛ. Οὐκὲν καὶ νῦν ἔστι μᾶλλον κλέψω, οἷς ταῦτα πάρεσι;

605 ΠΡ. Πρότερόν γ' ὦ ταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς *πρότεροις.*

Νῦν δ' (ἔσται γ' βίβ' ἐν κοινῶ) τί τὸ κέρδ' ἢ μὴ καταθεῖναι;

ΒΛ. Ἦν μείρακ' ἰδὼν ἔπιθυμήσῃ, καὶ βύληται τοῦτον σκαλαθύρα,

Ἐξὶ ταύτην ἀφελῶν δοῦναι. τ' ἐν κοινῶ δὲ μεθίξῃ

Ἐυγκαταδαρθῶν. ΠΡ. Ἄλλ' ἔξῃσται *πρότερον* αὐτῶ *εὐγκαταδαρθῶν.*

610 Καὶ ταῦτας γ' κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι *εὐγκατακατέαθ,*

Καὶ παιδοποιεῖν τῶ βελομένῳ. ΒΛ. Πῶς ἐν, εἰ πάντες ἴασιν

Ἐπὶ τ' ὠρειοτάτῳ αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν;

ΠΡ. Αἰ Φαυλότεροι καὶ σιμότεροι *πρότερον* τὰς σεμνὰς *καθεδόν'.*

Κατ' ἰὸν ταύτης ἔπιθυμήσῃ, τ' αἰχρᾶν *πρότερον* ἰσοκράσας.

615 ΒΛ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τὸς *προσέχουσας,* ἰὸν ταῖς αἰχρᾶσι *εὐνοῶμεν,*

Οὐκ ἔπιλείψῃ τὸ *πρότερον* *πρότερον,* πλεῖν ἐκεῖσ', οἷ φῆς, ἀφινέαθ;

ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. Περὶ τοῦ; ΠΡ. Τοῦ μὴ *εὐγκαταδαρθεῖν.*

Καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπέξῃ.

ΒΛ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γινώσκων πῶς ἔχῃ. *πρότερον* ἐβόληται γ' ὅπως ἀν

Μη-

vf. 591. Σπίλινον] Scholia: κόπρον. καὶ ἀλλαχῶ. ἐν σκότῳ λάβει τῇ χειρὶ σπύλινον ἀρτίως κρησμένον. Extat autem iste locus in Acharnensibus vf. 469. sed ibi legitur σπύλινον.
vf. 592. Καὶ τῶν] Ita Ed. Juntina. Caeterae non habent καὶ versu laborante; cui ut succurreretur, nuper editum τῶν δὲ.

Ibid. Τῶν σπύλινον κρησμένον;] Facete; quia Praxagora dixerat: omnia fore communia, tantum merdā prius comesturum Blepyrum; iste, quasi non recte audivisset, cecit: anne merda nobis erit communis? id

est, anne tu una mecum comedes?

vf. 598. Καὶ Δαρεικός] Sunt aurei nummi a Dario rege Perfarum dicti. Subauditur enim χρυσός sub Δαρεικός. Vide Pollucem.

vf. 607. Τέτον] Omnino delendum, ut Viri docti censent.

vf. 608. Ταύτην] Ita audacter reposui, pro τῶν, invitis omnibus Edd. quas vidi, & insuper Scholliste. Quem equidem mirari satis non possum, cur dicat, μείρακα videri Aristophanem dixisse in masc. genere, cum tamen mox sequatur καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς.
vf. 612.

BL. Quomodo igitur omnibus communis erit? PR. Comedes stercus prior me.
BL. Stercorum participes erimus? PR. Non per Jovem, (id nolebam dicere)
sed me prior interpellasti:

Hocce enim dictura eram; nempe, Terram primo faciam
Omnibus communem, & argentum, & alia quae uniuscujusque sunt:

595 Dein ex illis omnibus, quae videlicet communia erunt, vos omnes alemus
Dispensantes, & parcentes, & animum attendentes.

BL. At quomodo, qui terram non possidet, argentum autem,
Et Daricos multos, opes scilicet occultas? PR. Hoc in medium deponet,
Et qui non deposuerit, pejerabit. BL. Quippe & ea arte quaesivit.

600 PR. Sed ei omnino non proderit. BL. Quamobrem?

PR. Nullus enim quidquam paupertatis causa faciet: quippe omnes omnia ha-
bebunt,

Panes, piscium frustra, (seu tomos) placentas, laenas, vinum, corollas, cicera.
Quamobrem, quid lucri esset non deponere omnia in commune?

BL. Nonne & nunc ii plurimum furantur, quibus haec omnia adsunt?

605 PR. Antea quidem, ô amice, cum prioribus legibus utebamur:

Nunc autem (quippe ex communi victus omnibus erit) quidnam emolumentum
erit non deponere?

BL. Si quis puellam sibi optet & velit cum ea coïre,
Habebit quod det ex his bonis sumens? communium autem participabit
Cum ea dormiens? PR. At enim licebit gratis una dormire.

610 Quippe faciam, ut illae communes tecum cubent,
Et cuilibet volenti liberos creent. BL. Quomodo autem si omnes iverint
Ad formosissimam illarum, & postulabunt eam subagitare?

PR. Viliores foedioresque, & quae simae erunt, juxta speciosiores sedebunt.
Tum si quis aliquam illarum cupiet, deformem prius inibit.

615 BL. At quomodo nos seniculos, si cum turpioribus simus,
Non ante nos deficiet penis, priusquam eo perveniatur, quo nobis eundum dicis?

PR. Non pugnabunt. BL. Qua de re? PR. Qua de re? ne vobiscum non con-
grediantur. (dum erit.

Et tibi idem continget. & tibi pro puellis captandis & subigendis pugnan-
BL. Quod fecimus, ratione nititur non aspernanda. Quippe ita cautum &
consultum est, Ne

vf. 612. Ἐπίδωρ] Aristophanes apud Athenaeum II. p. 48. δεῖς ἐν ἡδύσμοις ἐράμασι πανυγίζων τὴν διοίκοντα ἱπίδωρ. Qui in bene olenibus stragulis per noctem dominam subigit.

vf. 617. Οὐχὶ μαχίονται] Hunc versum ita legit Faber: ΠΡ. οὐχὶ μαχίονται. ΒΑ. περὶ τῆ; ΠΡ. περὶ τῆ; τῆ μὲ σοι ζυχαταδαδῶν. Vulgo interrogationis nota ponitur post μαχίονται. sed eam recte Faber delēt: & non est in Editione Farrei.

Ibid. Περὶ τῆ;] Ita recte Ed. Farrei; in caeteris antiquis aliter atque aliter erratum. nupera περὶ τῆ;

vf. 618. Καὶ σοὶ τοῦτον ὑπάξῃ.] Ita Aldina, Farrei, & Brub. & Junta etiam, nisi quod haec ὑπάξῃ. Nupera, nescio unde, καὶ σοὶ τὸ περὶ τῶν δὴ μαχίονται, quorum nullus sensus. Omnibus autem perpetram his praemittitur ΒΑ. cum tamen manifestum sit Praxagoram haec etiam dicere. Sensus perspicuus.

vf. 619. ΒΑ. τὸ μὲν ὑμῖν] Sola Junta hic recte ὑμῖν, caeterae, quas vidi, ἡμῖν. in quibus haec perpetram tribuuntur Praxagorae. Itaque praemissi ΒΑ. sequente autem versu ante τὸ δὲ id delevi, recte enim jam haec omnia tribuuntur Biepyro in Junta.

- 620 Μηδεμίας ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν πὶ ποιήσῃ;
 Φύζον) γὰρ τὸς αἰχρῖς, ὅπῃ δὲ τὸς χαλκὸς βαδιδόν).
 ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ Φαυλότεροι τὸς χαλκίους ἀπὸντας
 Ἀπὸ τῆς δειπνῆς, καὶ τηρήσουσ' ὅπῃ τοῖσιν δημοσίοισιν
 Οἱ Φαυλότεροι· καὶ ἐξέτασ' ὅπῃ τοῖσι χαλκοῖς καταδραβεῖν
- 625 Τῶσι γυναιξίν ὡρὶν τοῖς αἰχρῶσι καὶ τοῖς μικροῖς χαλκοῖσιν).
 ΒΛ. Ἡ Λυσικράτης ἄρα νυκτὶ εἰς ἴσα τοῖσι χαλκοῖσι φρονήσῃ.
 ΠΡ. Νῆ τ' Ἀπόλλω καὶ δημοτικῇ ἢ γνώμῃ, καὶ καταχίνῃ
 τῶν σεμνοτέρων ἔτασ' πολλή, καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων,
 Ὅσῃ ἐμβάδι γ' εἶπη, ὡς περὶ ὅσῃ χάρψ'· κατ' ὅπῃ τῆς,
- 630 Ὅσῃ ἤδη γὰρ ἀφραζάμενος ὅσῃ δὲ σοὶ δαυτεριάσει.
 ΒΛ. Πῶς ἐν ἔτῳ ζώντων ἡμῶν τὸς αὐτοὺς πᾶδας ἔκατ' ὅσῃ
 Ἐτασ' διωπατὸς ἀφραζάμενος; ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἀπαντας
 τὸς φρεσβυτέρους αὐτῶν εἶνα τοῖσι χρόνοισιν νομοδοσῖν.
 ΒΛ. Οὐκ οὐκ ἀγχεῖσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τ' πάντας γέροντας
- 635 Διὰ τῆς ἀγνοίας, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντας
 Ἀγχεῖσιν. τί δὲ δῖ', ὅταν ἀγνώσῃ, πῶς ἐπὶ τότε κάπιχεσοῦν);
 ΠΡ. Ἀλλ' ὁ παρεστῶς ὄσῃ ὅπῃ τῆς. τότε δ' αὐτοῖς ὄσῃ ἔμελ'
 ἐδέν
 τῶν ἀλλοτερίων, ὅς τις τύποι· νῦν δ' ἦν πληγέντ' ἀκέρση,
 Μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπῃ δεδιώς, τοῖς δρωσὶν τοῦτο μαχεῖται.
- 640 ΒΛ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις ἐδέν σκαιῶς· εἰ δὲ περὶ σελιδῶν Ἐπί-
 κουρ',
 Ἡ Λυσικράτης πάπαν με χαλεῖ, τὴν ἤδη δεινὸν ἀκοδοσῃ.
 ΠΡ. Πολὺ μὲντοι δεινότερον τὴν τῆς ἀφραζάμενος ὄσῃ. ΒΛ. Τὸ ποῖος;
 ΠΡ. Εἴ σε φιλήσειεν Ἀείφυλλ' φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶνα.
 ΒΛ. Οἰμάζοι γ' ἀν, καὶ κωκυτοί. ΠΡ. Σὺ δὲ γ' ὄσῃ ἀν χαλαμίνης.
- 645 Ἀλλ' ἔτ' μὲν ὡς περὶ γέροντες, ὡρὶν τὸ ψήφισμα γένεσθ'.
 Ὅσῃ ἔχ' δέσ' μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛ. Δεινὸν μὲν τ' ἀν ἐπεπόνθειν.
 τὴν γῆν δὲ τίς ἐδ' ὁ γεωργῶσιν; ΠΡ. Οἱ δοδοί. σοὶ δὲ μελήσῃ,
 Ὅσῃ ἢ δεχάπην τὸ φοιχεῖον, λιπαρῶς χαρεῖν ὅπῃ δειπνον.
 ΒΛ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρ' ἔτασ'; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἔρεσθ'.
- 650 ΠΡ. Τὰ μὲν ὄσῃ ὑμῖν φρωτοὶ ὑπάρεξθ'. τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑφα-
 νοδμεθ'.

ΒΛ.

vf. 620. Τρύπημα] Quid sit, facile apparet. Notum est dictum Sotadis de Ptolemaeo Philadelpho Rege Aegypti: εἰς ἧς ἰσὶαν τρυμαλίαν τὸ κέντρον ἀδύει.
 vf. 626. Λυσικράτης] Deformem fuisse satis apparet: fit & infra ejus mentio vf. 734.
 vf. 627. Καταχίνῃ τῶν σιμιστιῶν] In Vespis vf. 572.
 ἢ ἢ μὴ δὲ τὸτ' ἔσ' ἀρχὴ καὶ τὴν πλάτῃ καταχίνῃ;

vf. 628. τῶν σφραγίδας ἐχόντων] In Nubibus vf. 331.
 vf. 629. Ἐμβάδι] Faber vult ἐμβάς δὴ, & accipit de illis, qui embade utuntur, ut fenestras.
 vf. 636. Ἀγχεῖσιν] In Avibus vf. 1352. ἀγχεῖν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα.
 vf. 641. Πάπαν με χαλεῖ] In Pace vf. 119. ἠνία' ἀπὸ κινήσῃτ' ἀρσῆ πάπαν με χαλεῖσθαι.

vf. 642

- 620 Ne cujus feminae foramen vacuum sit. BL. Viri autem quid facient?
Nam fugient eos, qui vultu inhonesti erunt, & ad formosos se conferent.
PR. At deformis observabit formosiores, cum abibunt
A coena; iidem deformiores observabunt in foro & aliis locis
Publicis, neque licebit feminis apud formosos
- 625 Dormire, priusquam deformibus & pumilis gratificatae fuerint.
BL. Lysicratis igitur nasus aequae ac formosi juvenes superbiet?
PR. Sane per Apollinem; hoc quidem decretum populare admodum est, &
Mera irrifio formosiorum, & eorum, qui annulos gerunt, (divitum)
Cum embas eis dicet: Heus tu seniori cede, ac observa,
- 630 Cum jam, ubi rem Veneream peregero, tibi secundas partes exigendas dabo,
BL. Quomodo igitur, nobis sic viventibus, unusquisque liberos suos
Dignoscere potis erit? PR. Quid opus est? quippe liberi
Suos patres existimabunt eos omnes esse, qui aetate seniores erunt.
BL. Nonne igitur bene & naviter in posterum senem omnem praefocabunt
- 635 Prae ignorantia, quandoquidem & nunc temporis patrem cognoscentes
Strangulant tamen? quid cum ignotus erit parens, quomodo non tunc eum
male concacabunt?
PR. Sed qui forte illic aderit non permittet. Olim quidem non erat eis cura
Patrum alienorum, quicumque illos verberaret. At nunc si quis seniore
percussum audierit,
Timens ne is parentem suum pulset, adversus eos, qui talia faciunt, stabit.
- 640 BL. Haec quidem omnia non insulse dicis; verum si Epicurus accedens,
Aut Leucolophus patrem me vocitet, id mihi grave sit audire.
PR. At aliud longe est isto gravius. BL. Quidnam?
PR. Si te Aristyllus osculetur, te suum patrem esse dicitans.
BL. Fleret fane & ejularet: (male ipsum acciperem.) PR. At tu oleres cala-
mintham.
- 645 Verum ille natus est antequam decretum hoc fieret;
Quamobrem cave metuas, ne te osculetur. BL. Id sane graviter ferrem.
Terram autem quis colet? PR. Servi. Tibi autem curae erit,
Cum jam decempedalis erit umbra solarii, uncte & laute ire ad coenam.
BL. De vestibus autem, quae ratio earum parandarum erit? id enim ex te
sciscitari libet.
- 650 PR. Quas quidem habebitis, vestrae erunt; reliquas autem texemus.

BL.

vf. 643. Ἀριστολλῶ] Scholiastes in Pluto vf. 314. ad Ἀριστολλῶ ὑποχάσκων scribit: καὶ ἐν Ἐκκλησιαζύσαις μίμνηται αὐτῷ ὡς αἰσχροτατῷ.

vf. 644. Ὅστις ἀνὴρ καλαμίνθος] In Pluto loco citato: μὴ δόξω μὲν δ' ἄσπερον πρῶτον τὴν ἄντρα, σὺ δ' Ἀριστολλῶ &c. vf. 648. Ὅταν ἢ δικάσῃ τὸ σοχίστον] Ad locum hunc

videtur respexisse Pollux VI. 44. τῆ σκιά δ' ἐπιμαρτυροῦν τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας τὸ δῦνον ὄψι, ἢ καὶ σοχίστον ἐκάλεσαν καὶ ἰδεῖ σπυρίδιον, εἰ δεικνύον τὸ σοχίστον εἶναι. Tempus eundem ad coenam conjiciebant ex umbra, quam vocabant σοχίστον — & festinandum erat si decempedalis esset umbra, Vide ibi Kühnium. Haec ex Notis Kusteri.

- ΒΛ. Ἐν ἐπιζήτω, πῶς, ἡ' τις ὄφλη ᾧ τῶν τοῖς ἀρχαῖσι δίκαια
 τῶ,
 Πόθεν ἐκλίθη ταύτῃ; ἔ γ' ἔ κοινῶν γ' ἐπι δίκαιον.
 ΠΡ. Ἄλλ' ἔδὲ δίκαια ᾧ τῶν ἔσονται. ΒΛ. Τετὶ δὲ πόσους ἔπιτε-
 ῖ;
 ΠΡ. Καὶ γὰρ ταύτῃ γνώμῃ ἐθέμην. ἔ γ' ἔ, τάλαν, ἕνεκ' ἔσονται;
 655 ΒΛ. Πολλῶν ἕνεκεν νῆ ἔ Ἄπόλλω. ᾧ τῶν δ' ἕνος εἶνεκα δήπευ,
 ἢ τις ὀφείλων ἔξαργῆ. ΠΡ. Πόθεν ἐν ἔδανεισ' ὁ δανείσας,
 ἔν τῶν κοινῶν πάντων ὄντων; κλέπτων δήπευ ἔ' ἐπίδηλ. ὅ.
 ΒΛ. Νῆ ἔ Δῆμητρ', εὐ γὰρ διδάσκεις. Τετὶ ποίνω φρασάτω μοι
 τῆς αἰκίας οἱ τύποντες πόθεν ἐκπίσθον, ἐπειδὴν
 660 Εὐαχθέντες ὑβρίζουσιν; τῆτο γ' οἶμα σ' ἀπορήσει.
 ΠΡ. Ἄπο ἔ μάχης, ἧς σιτεύται ταύτῃ γ' ὅταν τις ἀφαιρῆ,
 οὐχ' ὑβλεῖται φαύλως ἕτως τῇ γὰρ κολασθεῖς.
 ΒΛ. Οὐδ' αὖ κλέπτῃς ἔδεις ἔσται. ΠΡ. Πῶς γ' κλέψαι μετὸν αὐτῶ;
 ΒΛ. Οὐδ' ἀποδύσασ' ἀρετῆ νυκλῶν. ΠΡ. Οὐκ ἦν οἴκοι γε καθύδης
 665 Οὐδ' ἡ γὰρ θύραζ', ἄσπερ ᾧ τῶν βίος γ' πᾶσιν ὑπέξῃ.
 ἢν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσῃ. τί γ' αὐτῶ φράγμα μάχης;
 ἔτερον γ' ἰὼν ἐν ἔ κοινῶν κρείττον κομιεῖται ἐκείνῃ.
 ΒΛ. Οὐδὲ καθύδης ἄρ' ἀνθρώποι. ΠΡ. Περὶ ἔ γὰρ τῆτο ποιήσῃ;
 ΒΛ. Τί δὲ δίκαια τίνα ποιήσεις; ΠΡ. Κοινῶν πᾶσιν τὸ γὰρ
 ἄστυ
 670 Μίαν οἶκον Φημί ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἕν ἄπαντα,
 ὡς τε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. ΒΛ. Τὸ δὲ δεῦπρον πῶ ᾧ τῶν ἀθήσεις;
 ΠΡ. Τὰ δίκαια, καὶ τὰς φοιὰς, ἀνδρῶνα πάντα ποιήσω.
 ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι λήσιμον ἔσται; ΠΡ. Τὸς κρατῆρας κατα-
 θήσω,
 καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδῆν ἔσται τοῖς παιδαλείοσι
 675 Τὸς ἀνδρείους ἐν τῶν πολέμῳ καὶ τις δειλὸς γαλήνῃ,

Ἰνα

vf. 651. Δίκαια τῶν] Omnes quas vidi δίκαια τῶν male: debet enim esse pro τῶν.

vf. 653. Τετὶ δὲ πόσους ἐπιτερεῖς;] Omnes certe Sy-cophantas, quorum Athenis erat uberrimus proven-tus, qui ex ea re victum sibi quaerebant: ut ille qui in Pluto introducitur vf. 851.

vf. 656. Πόθεν ἐν ἔδανεισ' ὁ δανείσας,] Unde acceptam foeneri dedit pecuniam illo, qui dedit? Nimirum ex publi-co furatus est; nam privatim nemo quicquam possi-det: atque sic non poterit in jus vocare debitorem. Hoc autem dicit, non fore deinceps foeneratores, ac proinde nec lites de foenore.

vf. 657. Κλέπτων δήπευ ἔ' ἐπίδηλ.] Recte in antiquis Edd. haec tribuntur adhuc Praxagorae.

vf. 658. ΠΡ. Νῆ τῶν] Ita recte Ed. Farrei & Brub.

praemifere ΒΛ. non recte nupera ΠΡ. quae ante τῶ-τι demum id habet.

Ibid. φρασάτω μοι] „Personae mutatio. Secunda uti debuerat, φράσον μοι. Faber. Subauditur autem τίς sub φρασάτω ut τῶν φρασάτω μοι sit, Hoc aliquis mihi dicat.

vf. 660. Οἶμα σ' ἀπορήσει] Puto haerebis, nec extri-care poteris.

vf. 661. Ἄπο τῆς μάχης] In Lacedaemone, ubi com-muniter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita milita-re. Nicocles apud Athenaeum III. p. 141. διακίσας δὲ πάντων ὁ Ἐρριπῶν ἀπέλυσεν, ἢ κατιδίκασεν ὁ δὲ νικῶντες ἐζημίωσεν ἑαυτῶν ἢτοι κάμματα ἢ καμματαί. Ubi Erpo-rus audivit omnes litigantes, tunc aut absolvit aut con-damnavit.

- BL. Unum adhuc a te quaesitum volo. Si quis multam alicui debeat a magistratibus damnatus,
 Quomodo, & unde hanc solvet? neque enim fas est id publica pecunia fieri.
 PR. Sed enim lites & multae non erunt. BL. Hoc quam multos homines male perdet!
 PR. Ego tamen hoc quoque decretum feci; nam cuius rei gratia, miser, lites essent?
 655 BL. Plurimarum fane, per Apollinem: primum enim huiusce;
 Si quis quid alicui debens neget. PR. Unde enim, qui pecuniam mutuo dedit vel foeneravit,
 Rebus omnibus in commune depositis? manifestarius fur esset scilicet.
 BL. Per Cererem bene doces. Hoc igitur dicito mihi;
 Qui alios verberabunt, unde injurias persolvent,
 660 Cum bene appoti eos pulsarint? de hoc enim ambigere te arbitror.
 PR. Solvet ab ea maza, quam edit ipse. Hanc enim cum quis ei abstulerit,
 Non facile deinceps injuriam faciet sic ventre multatus.
 BL. Nullus igitur fur erit? PR. Quis enim quae mea sunt furari queam?
 BL. Neque obvios nocte spoliabunt? PR. Non fane si domi dormias,
 665 Non autem foris, sicut antea: victus enim omnibus suppetet.
 Quod si quis alius spoliet, is qui spoliabitur libenter dabit: nam quid lucri esset repugnare?
 Quippe vestem illa priore meliorem ex communibus bonis accipiet.
 BL. Neque etiam alea ludent homines? PR. Quam ob rem quis luderet?
 BL. Vitae vero rationem quam institues? PR. Communem omnibus. Urbem enim
 670 Me facturam dico instar unius habitationis, omnia in unum committendo,
 Ita ut alter in alterius aedes facile ingrediatur. BL. Coenam autem ubi apponi curabis?
 PR. Fora judicialia, & porticus, andronas faciam.
 BL. Tribunal autem ad quid utile erit? PR. Illi superimponam crateras,
 Et aquales, & pueri cantabunt.
 675 Eos, qui in bello fortes fuerint: at si qui timidi fuerint,

Ut

damnat: qui autem causam vicerit, is solet lobem multam exigere, aut damnata, aut commatidas. Sunt autem ista liba quaedam, aut placentae.

vf. 662. Οὐχ' ἑσπύρας] Versus est mutilus, ut recte observarunt Viri Docti.

vf. 663. Πᾶς γὰρ κλέψας μετὸν αὐτῶν;] „Sensus est: „Cur enim furetur aliquis, cum quilibet omnium rerum „& honorum, utpote cunctis civibus communium, etiam „absque furto particeps esse possit? Sic nimirum habet „Suidas v. Μετὸν, unde locum hunc emendavimus. „In prioribus enim Edit. sic legitur: πᾶς γὰρ κλέψας „μὲν τὸ μαυτῶν; quae verba licet prima specie bonam „valeudinem mentiantur, latens tamen in his mendam deprehendet, qui rem attentius consideraverit. „Nam Attici non solent vocalem s post articulum τὸ

elidere, sed potius per crasin duas syllabas in unam contrahere, dicentes τῆμαυτῶν. ut τῆμαυτῶν pro τὸ ἐμαυτῶν. τῶν pro τὸ ἐμαυτῶν, & sexcenta alia. Quare dubitandum non est, quin vera manus Aristophanis sit ea, quam Suidas dicto loco nobis conservavit. Est autem μετὸν participium neutrum, (a verbo μετρίσας) quod absolute ponitur pro μετρίσας. ut ἐξῆς, ἰσὶ & similia. Kufferus.
 vf. 670. Συμπέλας εἰς ἀναγνῶν] „Terent. Adelph. Atque hanc in horto maceriem sibi dirat. Quantum potest est; hac transfer, unam fac domum. Et infra: Fratres aedes sicut pervicac. Faber.
 vf. 622. Ἀνδρονες] „Vocem Graecam in versione retinui, ut Viruvius & alii. Intellige loca satis ampla, numerosis virorum convivii apta. Faber.”

- Ἴνα μὴ δειπνῶσ' αἰχμυρόμυροι. ΒΛ. Νη' τ' Ἀπόλλω, χείρην γε.
 Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέφεις; ΠΡ. Εἰς τ' ἀργεῖν καταθήσω,
 Κατὰ γήσασα παρ' Ἀγμοδία κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
 Εἰδῶς ὁ λαχῶν ἀπὴν χαίρων ἐν ὀπώ γράμματι δειπνῆ.
 680 Καὶ κηρύξῃ τὸς ἐκ τ' βῆτ' ὅππ' τ' φοιτῶν ἀκολουθεῖν
 Τὴν βασιλείον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' εἰς τ' παρὰ ταύτην.
 Τὸς δ' ἐκ τ' χέπω' εἰς τ' φοιτῶν χωρεῖν τ' ἀλφειόπυλον,
 Ἴνα χέπωσιν. ΒΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν· ὅτῳ δὲ τὸ
 γράμμα
 Μὴ Ξελκυοδῆ καθὼ δειπνήσῃ, τέτρε ἀπελάσῃ ἀπαντας.
 685 ΠΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔστα τῆτο παρ' ἡμῖν·
 Πᾶσι γὰρ ἀφθονα πάντα παρέξομεν.
 Ὡστε μεθυθεῖς αὐτῶ φεράνω
 Πᾶς πῖς ἀπεισι τ' δάδα λαβῶν.
 Αἱ δὲ γυναῖκες χτ' τὰς δίδως
 690 Προσπίπυσσας τοῖς ἄπὸ δείπνου,
 Τὰδε λέξουσιν· Δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
 Ἐνθάδε μείραξ' ἔσθ' ἄραϊα.
 Παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρω, Φήσῃ πῖς ἄνω-
 θ' ἐξ ὑπεράθ, ἢ καλλίτη,
 695 Καὶ λυκοτάτη· ἄρετρον μὲν τοι
 Δεῖ σε καθύδριν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
 Τοῖς δ' ὕπερπέσιν ἀκολουθησῶντες
 Καὶ μείρακιος οἱ Φαυλότεροι,
 Τοιάδ' ἐρῶσιν· ποῖ θεῖς ἔτθ;
 700 Πάντως ἔδεν δράσεις ἐλθάν.
 Τοῖς γὰρ σιμοῖς ἢ τοῖς αἰχροῖς
 Ἐψήφισα ἄρετροις βινεῖν.
 Ἰμᾶς δὲ τέως θεῖα λαβόντας διφόρῃ σικῆς,
 Ἐν τοῖς ἀρεθούροις δέφραξ.
 705 Φέρε νῦν φεράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκῃ σφῶν; ΒΛ. Πάνυ.
 ΠΡ. Βαδιτέον ἄρ' ἔστιν εἰς ἀργεῖν ἐμοί,

vf. 677. Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέφεις;] Urnas vero fortium quo conferes? in quas sortes conjiciuntur, in fortitione judicium.

vf. 678. Κατὰ γήσασα] Deinde ubi eas collocavero juxta &c.
 vf. 679. Εἰδῶς ὁ λαχῶν ἀπὴν χαίρων ἐν ὀπώ γράμματι δειπνῆ] Scholia: δὴν ὑπὸν δικάζει, εἰπὶ δειπνῆ. Sic in Plauto vf. 973. ἀλλ' ἔλαχ' ἐπὶς ἐν τῷ γράμματι; ubi vide Notam.

vf. 680. Ἐκ τῶ βῆτα] Literis distinguebantur loca,

ubi jus dicebatur. Vide ad locum modo citatum.

vf. 681. Τὴν βασιλείον] Quia incipit a βῆτα.

Ibid. Τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν παρὰ ταύτην] Nempe εἰς τὸ ἑποσίον· ἐπὶ πάντι ἀπὸ τῆ θῆτα ἀρχεται. Ex Scholiis.

vf. 683. Ἴνα χέπωσιν] Hoc jam, non quasi sua illa ἀλφειόπυλον incipiat ab eadem litera, sed quia verbum κάπτεν est corare.

vf. 684. Τὸ γράμμα] Nunc fors est, signum habens litteram aliquam, qua unum ex dicasteriis erat insigni-

Ut non coeant pudore suffusi (probris & dedecore affecti.) BL. Per Apollinem, rem festivam narras.

Locum ducendis fortibus quem assignabis? PR. In foro ponam,

Tum stans juxta statuam Harmodii sorte omnes eligam; donec

Qui fortitus fuerit gaudens abeat, sciens in qua litera coenaturus sit:

680 Et praeco eos nominabit qui ex litera B. erunt, ut in porticum Basilicam
Sequantur illic coenaturi: Literam autem Theta (eos qui ex litera θ erunt)
vocabit in porticum, quae ab ea litera denominatur:

Eos vero, qui ex Cappa erunt, mittet in eam porticum, in qua frumenti distributio fit,

Ut avide obstrudant. BL. Non per Jovem, sed ut ibi coeant: cui autem
Litera educta non fuerit, secundum quam coenet, eos omnes expellant.

685 PR. At id apud nos non erit;

Quippe omnia omnibus copiosa praebebimus:

Ita ut unusquisque cum corolla

Facem fumens e convivio abeat ebrius.

Mulieres autem in biviiis

690 Procidentes iis, qui a coena redibunt,

Haec dicent: Huc ad nos descecte,

Hic apud nos formosa puella est:

Apud me quoque, alia inquiet desuper

Ex coenaculo, & quidem speciosissima,

695 Et candidissima. Prius tamen

Oportet te mecum quam cum ea dormire.

Formosos autem & adolescentulos

Secuti deformiores,

Talia dicent: Heus tu, quo curris?

700 Omnino nihil ages, licet illuc veneris.

Nam simos & deformes

Priores coire decretum est;

Vosque interim folia biferae fici capientes

In vestibulis masturbari.

705 Age nunc, dicito mihi, haec vobis placent? BL. Admodum.

PR. Nunc mihi in forum eundum est,

Ut

tum; ad quae dicasteria alluditur.

vf. 687. & 688. *Αὐτὸ ἐξήκω πρὸς τὴν ἀριστοῦ τὴν δῶδα
καὶ τὴν*] Coronas gestabant & facem, cum irene comis-
satum. In Pluto vf. 1042. *ἵσκει δ' ἐπὶ κόμων βαδίζων
καὶ τὴν*, inquit alter, *εἰδόμενος γὰρ τοὺ καὶ δῶδ' ἔχων το-
πῆρας*. ubi vide Notam.

vf. 699. *ἢ τὴν δῶδ' ἔχων*] Ita Aldina, Farrei, & Brub. Nu-
pera Sius.

vf. 703. *Διόστρα οὐκ ἔστι*] Palmerius dicit intelligi τὸ πῆ-
propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes,
& alludi ad ficus, quae dicantur *διόστρα*, quia combi-
natos fructus ferant. Quae expositio, etsi non nimis
apta videatur, tamen potest utcumque confirmari ex
isto Comici in Pace vf. 1349. *τὸ μὲν μίγα καὶ πᾶσι
τῶν δ' ἰδὲ τὸ σῶμα*. nam ibi intelliguntur partes geni-
tales.

F f f f 3

- Ἐνταῦθα· σὺ δὲ δέυρ' ἢ καθαροδὸς ἔξειθι,
 735 Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
 Ἄωλ' νυκτῶν ἄγ' ἢ ὄρθριον νόμον.
 Ὁ δὲ σκάφιον λαβὼν προίτω τὰ κηρία·
 Κόμιζε τὸς θαλλὸς καὶ καθίστη πλησίον,
 Καὶ τὸ τρίποδ' ἐξένεγκε, καὶ τὸ λήκυθον.
 740 Τὰ χυτεῖδι' ἤδη καὶ τὸ ὄχλον ἀφίετε.
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
 Ἔσομαι, καὶ νῦν ὀλίγον κεκλημῆσθε.
 Μὰ τὸ Ποσειδά γ' ἐδέποτ', ἀλλὰ βασανῶ
 Πρώτῳ αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέφομαι.
 745 Οὐ γὰρ τὸ ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ Φειδωλίαν
 Οὐδὲν πρὸς ἔπ' ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
 Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχθ.
 Οὐτ' ἔσθ', πὶ τὰ σιθιάεα ταυλὶ βύβλε);
 Πότερον μετοικηζόμεν' ἐξετήνοχας
 750 Αὐτ', ἢ Φέρεϊς ἀέχρα θήσων; ΑΝ. Οὐδαμῶς.
 ΦΕΙΔ. Τί δ' ἦτ' ὅπ' εἴχῃ τὴν ἔπος; ἔπ' μὴ
 Ἰέρωνι τὰ κήρυκι πομπὴ πέμπε);
 ΑΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ σποφένειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
 Εἰς τὴν ἀγορᾶν, καὶ τὸς δεδογμένους νόμους.
 755 ΦΕΙΔ. Μέλλεις σποφένειν; ΑΝ. Πάνυ γε. ΦΕΙΔ. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ
 Νῆ δὲ Δία τὸ Σωτήρα. ΑΝ. Πῶς; ΦΕΙΔ. Πῶς; ῥαδίως.
 ΑΝ. Τί δ' ἐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
 ΦΕΙΔ. Ποίοισιν, ὦ δυστηε; ΑΝ. Τοῖς δεδογμένοις.
 ΦΕΙΔ. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητ' ἦσθ' ἄρα.
 760 ΑΝ. Ἀνόητ'; ΦΕΙΔ. Οὐ γὰρ; ἠλιθιώτατ' ἦ εἶ
 Ἀπαξαπάντων. ΑΝ. Ὅλι τὸ ταπρόμυρον ποῖω;
 Τὸ ταπρόμυρον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸ σόφρονα
 Μάλιστα πάντων. ΦΕΙΔ. Τὸν μὲ εἶν ἀβέλτερον.

ΑΝ.

vl. 734. Καθαροδός] Scholia: ἢ ἀλικυρός. Nempe gal-
 linaam dicit esse citharistram, rufus cauta: sed potius gal-
 lus esse videtur.

vl. 735. Ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀπὸ νυκτῶν] Quia
 summo mane ibant in concionem. Hinc illa hyper-
 bole in Vespiis vl. 100. τὸν ἀνακρίματα δ' ὅς ἦσθ' ἐπ' ἐσπέ-
 ρου, ἴην, ὡς ὅψ' ἐξέρειν αὐτὸν ἀναπεπυσμένοι παρα τῶν
 ὑπνιθίων ἔχοντα χεῖματα. Etiam ista concio, a qua no-
 men habet haec Comoedia, fuit πρὸς ὄρθρον, ut loquitur
 supra vl. 20.

vl. 736. Διὰ τὸν ὄρθριον νόμον] Pro ὄρθριον νόμον, quia
 tanquam de Citharoedo loquitur, & tamen intelligit ma-
 turitiam galli cantum. In Avibus vl. 490. Gallum dicit

ὄρθριον εἶναι.

vl. 737. Ὁ τὴν] „ Versum hunc & sequentem, tum
 „ sensus, tum etiam metri gratia, sic legendos & distin-
 „ guendos cenfeo; Ὁ τὴν σκάφιον λαβὼν προίτω, τὰ κηρία

„ Κόμιζε, καὶ θαλλὸς καθίστη πλησίον. Kusterus.

vl. 741. ΦΕΙ.] Prodit homo tenax & parvus, qui
 non vult obtemperare edicto Praxagorae de afferendis
 in commune possessionibus.

vl. 742. Ἔσομαι] „ Versus hic uno pede brevior est,
 „ quem Scaliger recte, ut puto, sic supplet: Νῆ Δι'

„ ἔσομαι, καὶ τὸν ὀλίγον κεκλημῆσθε. Idem.

vl. 746. Οὐδὲν πρὸς ἔπ' ἔπος] Scholia: ἀντι τῆ, ὡς ἔτυχεν,
 ἔγκα μινδόνος Tenere, nullius rei causa. Sic in σμικρῆ
 λόγ.

- AN. Σὺ δ' εἰ καταθέιναι ἄγενοῖ; ΦΕΙΔ. Φυλάξομαι,
 765 Πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος, ὃ, π βουλεύε[ι].
 AN. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένους
 τὰ ζήματ' εἰσὶν; ΦΕΙΔ. Ἄμ' ἰδὼν ἐπιβόμην.
 AN. Λέγεις γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΦΕΙΔ. Λέξομαι γὰρ.
 AN. Καὶ φασὶν οἴσιν ἀρχάμηναι. ΦΕΙΔ. Φήσομαι γὰρ.
 770 AN. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΦΕΙΔ. Ἀπισήσομαι γὰρ.
 AN. Ὁ Ζεὺς σ' ἐπιτίψειεν. ΦΕΙΔ. Ἐπιτίψω γὰρ.
 Οἴσιν δοκεῖς πν', ὅς τις αὐτῶν γῆν ἔχει;
 Οὐ γὰρ πάτερον τῆτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνει
 ἡμᾶς μόνον δεῖ ἢ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί.
 775 Γνώσθ' δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ [ἀγαλμάτων].
 Ὅταν γὰρ βιχόμεθα διδόναι τὰ γὰθὰ,
 ἔστικεν ἐκλείοντα τὴν χεῖρ' ὑπὸ πῆλιν,
 οὐχ ὥστε δάσονται, ἀλλ' ὅπως π λήψεται].
 AN. Ὡ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἕα με τῶν ἀργύρων π δρᾶν.
 780 Ταυτὴ γὰρ ἐστὶ συνδετήρα. πῦρ μὲν ἴμας;
 ΦΕΙΔ. Ὅπως γὰρ οἴσιν; AN. Ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν ἐν
 ταυτὶ ξυνάπλω τὸ τέλει ποδὲ. ΦΕΙΔ. Τῆς μωρίας!
 Τὸ μηδὲν ἀειμέναια τῆς ἄλλης ὃ, π
 Δεχόμενον, εἴτα τιμωρεῖται ἤδη. AN. Τί δρᾶν;
 785 ΦΕΙΔ. Ἐπαναμύθειν· ἐπειτα ἀγροτεῖν ἔτι.
 AN. Ἴνα δὴ τί; ΦΕΙΔ. Σεισμός εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπὸ τροπον, ἢ διάξειεν γαλῆν,
 παύσονται ἂν εἰσφέροντες, ὡ μωρόντητε σί.
 AN. Χαλεπὰ γὰρ πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ ἕρμι' ὅποι
 790 ταῦτα καταθέμην. ΦΕΙΔ. Μὴ γὰρ εἰ λάβοις ὅποι;
 Θάρψε, καταθήσεις καὶ ἐν ἡσυχίᾳ. AN. Τίη;
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ ᾧδα τέρας χειροτονήσας μὲν ταχεῖς·
 ἄλλ' ἂν δὲ δόξη, ταῦτα πάλιν ἄνευ μέρους.
 AN. Οἴσθον, ὡ τᾶν. ΦΕΙΔ. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
 795 AN. Ἀμέλι κομῶσι. ΦΕΙΔ. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

AN.

vf. 771. Ἐπιτίψω γὰρ] Editio Farrei: ἐπιτίψωσι
 γὰρ.
 vf. 772. & seqq.] In Editione Farrei haec ita distin-
 guuntur Personis: — AN. ὅστις αὐτῶν γῆν ἔχει. ΦΕΙΔ. Οὐ
 γὰρ πάτερον τῆτ' ἐστίν. AN. ἀλλὰ λαμβάνει ἡμᾶς μόνον δεῖ;
 ΦΕΙΔ. ἢ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί. Nempe cum Tenax dixis-
 set: putasne quonquam allaturum bona sua? respon-
 det VIR alter: quicumque eorum mentem habet feret sci-
 licet: TEN. Enimvero id non est vernaculum. VIR si-

ter: sed acciperent nos tantum decet? TEN. Ita profe-
 do; nam & Dii accipiant scilicet.

vf. 775. Γνώσθ' δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε τῶν τ' ἀγαλμάτων. In Aldina deest
 ἀγαλμάτων. Farrei καὶ τῶν ἀγαλμάτων. Juntina & Brub.
 καὶ τῶν ἀγαλμάτων.

vf. 779. Ἐα με τῶν ἀργύρων τι δρᾶν] In Pluto vf. 623.
 μὴ — διακάλωσεν τι τῶν ἀργύρων ποιῆν.

vf. 786. Σεισμός] Locum huic supparem apud Te-
 ,, rem-

- VIR. Tu vero deponere bona in commune non paras? PHID. Id ego cavebo,
 765 Priusquam viderim quid consilii capiat populus.
 VIR. Quid enim aliud quam parati omnes sunt ferre
 Bona sua? PHID. At id videns crederem.
 VIR. Enimvero id per vias dicunt. PHID. Dicent scilicet.
 VIR. Et ea onerantes se delaturos dicunt. PHID. Dicent scilicet.
 770 VIR. Tu me perditum is, omnibus his fidem nullam habens. PHID. Illi
 quoque nullam habebunt scilicet.
 VIR. Jupiter te perdat. PHID. Perdat scilicet.
 Putas civem aliquem sua delaturum, qui saltem vel pauxillum mentis habeat?
 Neque enim moris nostri isthuc est; sed nos capere
 Tantum oportet per Jovem: quippe ita & Dii faciunt.
 775 Id autem ex sacris & imaginibus illorum nosces.
 Nam cum precamur, ut nobis bona elargiantur,
 Stant illæ manum supinam porrigentes,
 Non quasi quidquam daturae, sed ut accipiant.
 VIR. ô Mi homo, finito me illud quod operae pretium est facere?
 780 Haec enim supellestilia colliganda mihi sunt. Ubinam mihi lorum reperiam?
 PHID. Quid enim? revera haec feres? VIR. Sane quidem, per Jovem, adeoque
 Duos hos tripodas una simul colligabo. PHID. ô Quae dementia!
 Non expectare te, quid alii facturi sint;
 Ac tum demum. VIR. Quid tum demum facere?
 785 PHID. Expectare, post illa vero cunctari etiamnum.
 VIR. Quamobrem? PHID. Si terrae motus creber fiat,
 Aut ignis aliquis mali ominis emicet, aut mustela transfiliat,
 Desinant profecto omnes bona sua in forum ferre, ô attonite (stupide!)
 VIR. Lepide sane mecum ageretur, si, dum expectarem, interim non haberem
 790 Ubi haec deponerem. PHID. Cave metuas, fieri non potest quin habeas ubi
 Possis deponere, etiamsi ad ultimum mensis diem veneris. VIR. Quare?
 PHID. Ego nostros homines novi, qui in decernendo praeproperi sunt,
 Ac rursus negant facturos se, quae decreta fuerint.
 VIR. Bona sua sane comportabunt, ô amice. PHID. Si non ferant, quid tum?
 VIR. Securus esto, ferent. PHID. Si non ferant, quid tum?

VIR.

rentium habes in Phormione, ubi etiam de disturbando aliquo negotio — A. quamobrem? aut quid dicit?
 G. Rogas? Quot res! post illa monstra evenerunt mihi:
 introit in aedes ater alienus canis: Anguis per impluvium decidit de tegulis: Gallina cecinit. Interdixit barriolus: Haruspex vestitus ante brumam aliquid Negotii incipere; quae causa est iustissima. Horatius aliquid simile: Rumpat & serpens iter institutum &c. Ex Notis Fabri.

vf. 787. *Διὰ τῆς γαλῆς*] Nimirum γαλῆς transcursus per viam, aut occurfus, mali ominis loco habebatur, ut patet ex Theophr. Charact. Cap. *ἵππιδιού μινίας*. Ex Notis Kufferi.
 vf. 791. *Ἐπεὶ*] Genitivus casus. Vide in Nubibus vf. 1182.
 vf. 794. *Ὀϊσμεν*] Hic interruptitur oratio de inconstantia decretorum populi Atheniensis usque ad vf. 807.

- AN. Μαχόμεθ' αὐτοῖς. ΦΕΙΔ. Ἦν δὲ κρείττους ᾧσι, τί;
 AN. Ἄπειμ' εἴσας. ΦΕΙΔ. Ἦν δὲ παλαῖο' αὐτῶν, τί;
 AN. Διαρραγείης. ΦΕΙΔ. Ἦν Δαρραγῶ δὲ, τί;
 AN. Καλῶς ποιήσεις. ΦΕΙΔ. Σὺ δ' ὅπιθυμήσεις Φέρειν;
 800 AN. Ἐγωγε· ἔγ' ἦ τῆς ἐμαυτῶν γείτονας·
 Ὅρῳ Φέροντας. ΦΕΙΔ. Πάνυ γ' ἂν ἐν Ἀντιθένης
 Αὐτ' εἰστέγγχοι· πολὺ ἦ ἔμμελέτερον
 Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
 AN. Οἴμωζε. ΦΕΙΔ. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 805 Αὐτοῖσιν εἰσοίσθ' τί πλείω Καλλίς;
 ὦ ἦθραπ' ἔτ' ἀποβαλεῖ τίμ' ἔσας.
 AN. Δεινά γε λέγεις. ΦΕΙΔ. Τί δεινόν; ὅσῳ ἔχ' ὄρων
 Αἰεὶ ποιαῦτα γινόμενα ψιφίσματα·
 Οὐκ οἶδ' ἐκεῖν', οὐδοξε, τὸ πᾶσι τ' ἀλῶν;
 810 AN. Ἐγωγε. ΦΕΙΔ. Τῆς χαλκῆς δ' ἐκείνης ἡνίκα
 Ἐψιφισάμεσθ' ὅκ' οἶδα; AN. Καὶ χακὸν γέ μοι
 Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο· παλῶν ἦ βότρους,
 Μετ' αὐτῶν ἀπῆρα τίμ' γνάθον χαλκῶν ἔχον.
 Κάπτειτ' ἐχόμεν εἰς ἀγορᾶν ἐπὶ ἀλφίτῳ.
 815 Ἐπειθ' ὑπέχρητος ἄρ' ἔμ' ἔδύλακον,
 Ἄνεκράγ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεσθ' μηδένα
 Χαλκῆν τὸ λοιπὸν· δεγύρω ἦ ζεῶμεθα.
 ΦΕΙΔ. Τὸ δ' ἔναγχ' ἔχ' ἅπαντες ἡμεῖς ὄμνυμεν,
 Τάλαντ' ἔσται πεντακόσια τῆ πόλι.
 820 Τῆς τεσσαρεσκοῆς, ἢ ὑπὸ πῶλο' Εὐελπίδης·
 Κ' ἄλλοις χατεχρῆσθε πᾶς ἀνῆς Εὐελπίδης.
 Ὅτε δ' ἦδ' ἀνασκοπυρμῶμοις ἐφάνετο
 Ὅ Διὸς Κόρινθ' ἔχ' ἔγ' ἄρα γμ' ὅκ' ἤγεσεν,

Πάλλιν

vf. 801. usque ad vf. 805. Πάνυ γ' ἂν ἐν Ἀντιθένης ἄδ' ἴσασιν —] Haec ita debent verti: *Omnino Antisthenes Es* (nempe bona sua) *in commune conferet, scilicet; imo vero multo commodius Prius cacaverit, plusquam triginta dies. Vix dep. Ejula, (male tibi sit). Ten. Callimachus vero Choronum magister equid amplius ad illos conferet, quam Callias?*

vf. 801. Πάνυ γ' ἂν ἐν Ἀντιθένης] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antisthenem, quamvis alias aegre possit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum, quam bona sua in commune allaturum. De Antisthene tanquam difficulter & cum gemitu egerente excrementa vf. 366. ἔτ' ἄλλ' ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου, οἶδ' τί παραλίς βλάται χιζῆται. ita enim illum locum recte accepit Palmerius.

vf. 803. Πρώτος χίμαι] 3 pers. Aor. I. Opt. Aet. Alias in media etiam voce, sed rarius; ut in isto simili in Equit. vf. 1034. loco: ἄλλ' ἔκ' ἂν μαχίσαιτο, χίμαιτὸ δὲ πρῶτον μαχίσαιτο. Est autem hyperbole, χίμαι πλείον

τριάκονθ' ἡμέρας. Sicut ille mentitur in Acharnensibus vf. 82. qui dicit: *καχίζον ἑκάτω μῆνας.*

Ibid. Πλείον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας] In Acharn. vf. 857. *ῥιγῶν τε καὶ πινῶν αἰὶ πλείον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας τὸ μῆνας ἐκείνῳ.*

vf. 804. Οἴμωζε] Ut in Avibus vf. 1571. & alibi.

Ibid. Καλλίμαχος] Pauperem fuisse apparet, & ita dicit Schollastes.

vf. 805. Καλλίς] Scholia: *Καλλίας τις ἐγένετο πλέσιον, ὅς ἐστι πόρος ἑαυτῷ ἔσσαν καταπλάσσει, καὶ λοιπὸν πίνης ἐγένετο. Callias fuit dives, qui meretricibus impendit bona sua, ac proinde est factus pauper. Vide in Avibus vf. 287.*

vf. 806. ὦ ἦθραπ' ἔτ' ἀποβαλεῖ τὴν ἔσσαν] Ita Editio Farrei. Vulgo minus recte ὦ ἦθραπ' ἔτ' ἀποβαλεῖ, &c. Dicit autem hoc fecum.

vf. 807. Δεινά γε λέγεις] Nunc redit ad illum sermonem de inconstantia decretorum populi Atheniensis, inceptum supra vf. 792.

vf. 809. Τὸ περὶ τῶν ἄλλων] Scholia: *ἰψήφισαίτο γὰρ αὐτῶν*

- VIR. Cum ipsis pugnabimus. PHID. Si vero superiores erunt, quid tum?
 VIR. Abibo supellectilibus relictis. PHID. Si vero ea divendant, quid tum?
 VIR. Disrumparis. PHID. Si vero disruptus fuero, quid tum?
 VIR. Bene facies. PHID. Tu vero ferre etiamnum cupies?
 300 VIR. Ego sane; quippe & vicinos meos
 Video sua comportantes. PHID. At enim Antisthenes
 In concione proponat, multo rectius esse
 Plusquam triginta dies prius cacare.
 VIR. Plora. (abi in malam rem) PHID. Callimachus chororum magister
 305 Illis proponet. VIR. Quid? PHID. Plura quam Callias.
 Sane hic homo rem suam perdet: (haec apud sese dicit.)
 VIR. Molesta loqueris. PHID. Quid! molesta? quasi non videam
 Quotidie ejusmodi decreta fieri:
 Non nosti illud quod de sale factum est?
 310 VIR. Novi ego. PHID. Aereos illos nummos quando
 Confirmavimus, non nosti? VIR. Imo, damno mihi fuit
 Recens illa cusa moneta. Nam vendens uvas
 Abivi plenam habens aereis nummis maxillam.
 Dein in forum ad emendam farinam profectus sum:
 315 Tum vero sacculum supponente me, ut eam acciperem,
 Praedicavit praeco neminem admittere debere
 Aereos nummos in posterum: argento enim utimur, inquiebat.
 PHID. Quid, nonne nuper omnes dejerabamus
 Quingenta mox reipublicae talenta fore
 320 Ex tributo quadragesimae, quam excogitarat Euripides?
 Ibiq; continuo nullus non Euripidem illum deaurabat (laudibus evehebat.)
 At postquam attentius considerantibus, res ipsa visa est, quod dici solet,
 Διὸς Κόρινθος, neque ad necessaria suffecit;

Denuo

τὰς ὑποτίμους εἶναι, καὶ τὸ ψέσμα ἄμωσ γένοι. Decretum enim fecerant, ut [sic] viliori pretio vendideretur, & illud decretum mox abrogatum est.
 vl. 810. Τὰς χαλκὰς δ' ἐκίθη. Intelligit aereos illos nummos, qui sub Archonte Callia cusi fuerunt. Schol. ad Ranas vl. 737. ἐπὶ Καλλίᾳ χαλκῶν νόμισμα ἐκίθη. Kusterus.
 vl. 813. & seqq. Μετὴν ἀπὸρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων] Nempe iste, ut ipse dicit, buccam chalcis repletam habens, (nam erat tunc moris pecuniam in ore gestare,) ivit cum sacco ad emendam farinam; sed abrogatis interea chalcis, vacuum retulit sacco. Sicut ille in Avibus vl. 504. qui etiam ad emendam farinam iverat cum pecunia in ore, quam deglutiverat imprudens, cum ad conspectum milvii, pro more, supinus humi jaceret: ἢ τὴν Διοτῶσιν ἔχω; ἐν ἐκλυτῶν μὲν ἰκτινῶν ἰδῶν, κατ' ἐπιπέδῳ ὦν, ἀναγκάσκειν, ὁδὸν κατεβόηθισα· κἄτα κεν τὸν Σόλωνος οἶκαδ' ἀρτίλων. De pecunia in ore condenda videatur locus, ad quem ibi lectorem remitto,

Pollux etiam IX. 63. citat Comici nostri fragmentum de ea re, ut observavit Cl. Kusterus, istud: Διὰ τὸν αἰῶνα, ἐπὶ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. ubi vide Jungermannum.
 vl. 813. Τὸ δ' ἐναγχῶ. Scaliger verum hunc sic supplet & emendat: τὸ δ' ἐναγχῶ τὸ δ' ἀπαλὸς ἀμύμων. Kusterus.
 vl. 820. Ἡ ἐπίρσις' εἶρ —] Ita omnes, quas vidi.
 Lego ἢ ἐπίρσις' εἶρ —]
 vl. 821. Καταχρῆσαι πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδων] Diphilus apud Athenacum X. p. 422. Εἰς δ' ἐκατάχρωσε εἰπε πάλιν Εὐριπίδῃ. Bene sane aureus ille Euripides multa dixit. Sed hi duo Comici non de eodem Euripide videntur loqui: nam iste, cujus Aristophanes meminit, videtur temp. attingisse, ut etiam decreta scripserit. Scholiastes: ἐπὶ τῇ τρισσαμιάτῃ ἐστὶν, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὸ κοινόν.
 vl. 823. Ὁ Διὸς Κόρινθος.] Proverbium de illis, qui eadem saepe inculcant. Vide ad Ranas vl. 437. Nam & istud decretum in ore erat omni populo.
 Ibid. Ἡμισίον] Scaliger legit, ἦμισιον, placuit. Kusterus.
 G 5 88 88 3

- Πάλιν κατεπίτρε παῖς ἀγῆς Εὐελπίδην.
 825 AN. Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲ ἡμεῖς ἤρχομεν.
 Νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΦΕΙΔ. Ἄς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
 Νῆ τ' Ποσειδά, μὴ κατερήσωσί με.
 AN. Οὐκ οἶδ' ὅ, π ληρεῖς. Φέρε σοι τὰν ἀφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΤΞ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, ἡ ὁ μὴ καταθεῖς, Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

830 ΚΗΡ. Ὡ πάντες ἄσσοι, (γῦν γ' εἴπω ταῦτ' ἔχῃ)
 Χωρεῖτ', ἐπεὶ γὰρ ἐθὺ τ' φρατηγίδῃ,

Ὅπως αἰ ἡμῖν ἡ τύχη κληρομένοις
 φράση κατ' ἕνατον ἄνδρ', ἄσσοι δευτήσητε.

Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἔκκενασμένα
 Ἀγαθῶν ἀπάντων, ἢ παρεσιδουασμένα.

835 Κλῖνά τε σισυρῶν ἢ δαπιδῶν νενασμένα.
 Κρατῆρα συγκιεῖασσι αἱ μυροπόλιδες

Ἐφῶσ' ἐφεξῆς. τὰ τεμάχη ριπίζεῖ.)
 Λαγῶ ἀναπηγνύασσι, πόπανα πέτρε),

Στέφανοι πλέκον), Φρύγον) τραγήματα.

840 Χύτρας ἔττης ἔφασσι αἱ νεώτα).

Σμοῖδς δ' ἐν αὐταῖς ἰπτικὴν σολὴν ἔχον
 Τὰ τ' γυναικῶν ἀφρακαθαίρη τρύβλια.

Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα ἢ κονίποδα
 Ἐχον, κατὰ γῶν μετ' ἑτέρῃ νεαῖς.

845 Ἐμβὰς δὲ κείτα, ἢ τείβων ἐρριμμένῃ.
 Πρὸς ταῦτα χωρεῖτ', ὡς ὁ τ' μάζαν φέρων

Ἐσηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
 Ὁ Μ. Κ. Οὐκ ἐν βαδιῶμα δῆτα. π γ' ἔσηκ' ἔχον

Ἐσταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλῃ δοκεῖ;
 850 ΚΗΡ. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεῖς τ' ὄσταν;

O. M.

vf. 824. Κατεπίτρε] Ut antea laudibus cum quasi augo ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant.

vf. 828. Τὰν ἀφορον] In Ranis vf. 8.
 vf. 830. Εὐθὺ τῆς φρατηγίδῃ] In Pace vf. 301. δῦρο παῖς χωρεῖ προβήμας ὑθὺ τῆς σωτηρίας.

vf. 831. Κληρομένοις] Ita enim supra vf. 681. Κληρομένας πάντας, ὡς ἐν εἰδῶς ὁ λαγῶν ἀπὸ τῆς χλαίρας ἐν ἰσοφῇ γραμμῶντι δευτέρῃ.

vf. 833. & seq.] Τράπεζαι — ἐπιπρασμέναι ἀγαθῶν ἀπό-

των] Athenaeus p. 12. τράπεζαι — κατηρεῖες παντοῶν ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρίστῃα. De νηασμένῃ in Nubibus vf. 1205.

vf. 838. Πόπανα πέτρεται] Athenaeus p. 110. λέγεται in isto loco legit; huc enim videtur respicere, cum scribit: μνημονοῦσι δὲ τὰ μὲν λαγῶν Ἀριστοφάνους ἐν Ἐκκλησιαζέσασσι, φάσαν, λέγεται πέτρεται.

vf. 840. Χύτρας ἔττης ἔφασσι] In Ranis vf. 508. ἐπιτελεῖν ἄρτους, ἢ φε κατηρεῖων χίτρας ἔττης δὲ ἢ τρεῖς, ἔθον ἀπιν-θρακίς ἔθον, πλοκίνας ὡπία, κολάβους ἀλλ' εἰσθι.

vf. 839.

Denuo nullus non Euripidem pice oblinebat.

825 VIR. Non idem nunc erit: nam tunc nos viri rempublicam administrabamus;
At nunc mulieres. PHID. Quae ne me commejant,
Per Neptunum, cavebo sedulo.

VIR. Nescio quid nugeris. Cape tibi anaphorum, puer.

PRAECONISSA, PHIDOLUS, VIR, qui depofuit bona in commune.

- 830 PR. ô Cives omnes, adeste, nunc enim ita res est,
Venite, festinate recta ad praefectam nostram,
Ut vobis fortientibus Fortuna dicat
Sigillatim, ubinam coenaturi sitis,
Quia mensae oneratae & refertae sunt
Bonis omnibus, & paratae sunt,
835 Lectulique stragulis pellitis & tapetibus aggesti sunt:
Poculum temperant unguentariae mulieres
Ordine stantes; piscium tomi assantur,
Leporinae carnes veribus figuntur, placentae pinfuntur,
Corollae plectuntur, bellaria friguntur,
840 Juvenculae ollas fresae fabae coquunt;
Smoeus autem inter illas vestem equestrem habens
Mulierum patinas purgat;
Senex vero venit vestem tenuem & calceum delicatum
Habens, cum aliquo adolescentulo cachinnans;
845 Embas autem (calceus senilis) & pallium ibi projectum sic temere jacet.
Ad haec (has delicias) venite; quandoquidem is qui mazam fert,
Jam stat expectans. Sed maxillas diducite.
PHID. Sane igitur ibo: quid enim hic sto?
Quando ita reipublicae visum est.
850 PR. Et quo ibis tu, qui bona non depofuisti?

PHID.

vf. 830. Φρίγγεται] Metri causa scribendum esse φρίγγεται recte monuit Scaliger in Excerptis. Kusterus.

vf. 842. Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθίστησι τρυφῆσα] Smoeus iste erat αἰσχρῶτα ἔς τις τὰς γυναῖκας, ut ait Scholiastes; qualis & Ariphrades, de quo similiter in Pace vf. 886. τὸν ζαμὸν αὐτὸς προσπεσῶν ἐκλάσεται.

vf. 843. Κοίτησα] Scholia: εἰνὸν σαρδάμιον.

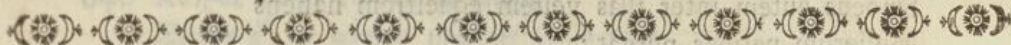
vf. 844. Καγγάλαν] Placet Cl. Kusteri emendatio: qui καγγάλαν hic rescribendum censet propter metrum: dicitur enim illa vox, ut recte observat, de lascivo ritu amantium.

vf. 847. Ἀλλὰ τὰς γνάβας διολόντε] Euripides in Cyclope vf. 213. ubi Cyclops: ἀριστὸν ἔστιν εἰς παροισκουμένον; cui alter: Πάρσει ὁ φάρυξ ὑπερτίς ἔστω μόνον. Prandium estne bene apparatus? Adest; guttur modo sit paratum. & ibid. vf. 355. ἡσυχίᾳ φάρυγγος. ὁ Κόκκωψ, ἀπεσόμεν τὸ χεῖλος, ὡς ἔτοιμά σοι ἰσθμὸν καὶ ἔπιλα. Ampliarum faucium, ὁ Cyclops, aperi labra, nam parata tibi sunt elixa & assa.

vf. 848. O. M.] Id est, ὁ μὴ καταθῆς, qui non depofuit in commune bona sua.

Ibid. Τί γὰρ ἔσται ἔχων] Vide ad Nubes vf. 131.

- Ο. Μ. Ἐπὶ δεῖπνον. ΚΗΡ. οὐ δῆτ', ἢν γ' ἐκείναις νῆς εἴη,
 Πείν γ' ἀπενέγκης. Ο. Μ. Ἄμ' ἄποισω. ΚΗΡ. Ὀππίνχα;
 Ο. Μ. οὐ τῆμόν, ὦ τᾶν, ἐμποδῶν ἔσσι. ΚΗΡ. τί δή;
 Ο. Μ. Ἐτέρως ἄποισιν φῆμ' ἐδ' ὑτέρως ἐμῷ.
 855 ΚΗΡ. Βαδιεῖ δὲ δειπήσων ὄμως; Ο. Μ. τί γδ πάθω;
 τὰ διωαζα γδ δεῖ τῇ πόλῃ ξυλλαμβάνειν
 Τὲς εὐ φρονηῖας. ΚΗΡ. Ἦν δὲ καλύσωσι, πῖ;
 Ο. Μ. Ὅμῳ εἶμι κύψας. ΚΗΡ. Ἦν δὲ μαπιγῶσι, πῖ;
 Ο. Μ. Καλύμεθ' αὐτάς. ΚΗΡ. Ἦν δὲ καταγλωσσι, πῖ;
 860 Ο. Μ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἐγὼς. ΚΗΡ. τί δεχάσεις ἐπέ μοι;
 Ο. Μ. τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.
 Ο. Κ. Βάδιζε τοίνυν ὑπερθε. σὺ δ', ὦ Σίκων
 Καὶ Παρμενῶν, αἶρεθε τὴν παμπησίαν.
 Ο. Μ. Φέρε νῦν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. Ο. Κ. Μὴ, μηδαμῶς.
 865 Δέδοικα γδ μὴ εἰ ποῦδ' τῇ πρατηγίδι,
 Ὅταν καταπῆθῶ, ἀροποιῆ τ' ἡρημάτων.
 Ο. Μ. Νῆ τ' Δία δεῖ γθῆ μηχανήματος πινθε,
 Ὅπως τὰ μὴ ὄνα ἡρημάτ' ἐξῶ τοῖς δὲ γε
 τῶν μαθρομένων κοινῇ μεθίζω πῶς ἐγὼ.
 870 Ὁρθῶς ἐμοὶ γε φαίνεται, βαδιτέον
 Ὅμῳ ἐπὶ δειπήσονται, καὶ μελλητέον.

Γ Ρ Α Τ Σ, Α Λ Λ Η Γ Ρ Α Τ Σ, Ν Ε Α.

- Γ Ρ. τί ποτ' ἄνδρες ἐχ' ἤξουσιν, ὧρα δ' ἦν πάλα.
 Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψυμβία
 Ἐσθῆκα εἰ κροκατὸν ἠμφισμένη,
 875 Ἄγρῶς, μυυρομένη π' ἀεὶς ἐμαυτὴν μέλθε,
 Παίζου ὅπως ἀν' ἀειλάβοιμ' αὐτῶν πνᾶ
 Παιλιόντα. Μῆσαι δ'εὐρ' ἴτ' ὅππ' τῆμόν εἶμα,
 Μελύδελον θύρῃσαι π' ἴτ' Ἰωνικῶν.
 Α Λ Λ. Γ Ρ. Νῦν μὲν με ἀδαιύψασα ἀρέφθης, ὦ σαπερῆ.

Ω, β

vf. 852. Ὀππίνχα.] Legendum πινίχα. Faber.
 vf. 863. Παμπησίαν.] Scholia: τῆν πᾶσαν κτήσιν. De-
 scendit a πᾶσι, acquiro, possideo.
 vf. 872. Γ Ρ.] Id est, γρᾶς, vetula. Haec vult allieere
 sibi adolescentulum aliquem. Geruntur autem nuncilla,
 quae praedixit Praxagora superius, cum aiebat se mu-
 lieres facturam communes vf. 613. καὶ πᾶσας κοινὰς ποιῶ.

Et quia omnes erant properaturi ad puellas & formo-
 sas, ita rem se ordinaturam dicit vf. 616. αἱ φαυλότῃραι
 καὶ συμύτῃραι παρὰ τὰς σιμένας καθιέδονται. κατ' ἢν ταύτας
 ἐπιθυνοῦσιν, τὴν αἰσχρὰν πράξιν ὑποκρίσσει. & vf. 692. αἱ δὲ
 γυναικες κατὰ τὰς διόδους προσπιπίσκουσι τοῖς ἀπὸ δεῖπνου τὰδε
 λέξουσιν. δούρα παρ' ἡμᾶς, ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ἀράτα. παρ'
 ἡμοὶ δὲ ἐτέρα, φῆσιν τις ἀνωθ' ἐξ ὑπῆρας, καὶ καλλίστη καὶ λευ-
 κωτάτη.

- 880 Ὠς δ' ἐρήμας, ἢ παρύσις εἰθάδε
 Ἐμῦ, τρυγήσειν ἢ παρσαύξια πνὰ
 Ἄδυσ; ἐγὼ δ', ἡὲ τὸ δρᾶς, ἀντάσσομαι.
 Κεῖ γ' δι' ὄχλε τῶτ' ἐπὶ τοῖς θεαμνίοις,
 Ὅμως ἔχῃ περὶ π, ἢ καμφοδικόν.
- 885 ΓΡ. Τύτῳ ἀφ' ἑλέγῃ, κἀπιχάρησον σὺ δέ,
 Φιλοπᾶειον αὐλητᾶ, τὸς αὐλῆς λαβῶν
 Ἄξιον ἐμῦ ἢ σὲ παρσαύλησον μέλῳ.
 Α Δ Λ. ΓΡ. Εἴ πες ἀγαθὸν βέλεῖ
 Παθεῖν π, παρ' ἐμαὶ τῆς χαυβύδεν.
- 890 Οὐ γ' εἰ νέαις τὸ σφοδρὸν ἐν-
 εἶν, ἀλλ' εἰ ταῖσι πεπεύροις.
 Οὐδέ πες τέργεν ἂν ἐθέλοι
 Μᾶλλον ἢ γὰρ τὸ Φίλον,
 Ὡς ξυμείλι ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.
- 895 ΝΕ Α. Μὴ φθόνῃ ταῖσι νέαισι.
 Τὸ τρυφερόν γ' ἐμπεφυκα
 Τοῖς ἀπαλοῖς μηδαίσι,
 Κἀπὶ τοῖς μήλοισι ἐπανθεῖ. σὺ δ', ὦ
 Γραῦ, πῶδαλέλεξα, κἀντέτειψα τῷ
- 900 Θανάτῳ μέλημα.
 ΓΡ. Ἐκπέσει σε τὸ τῆμα,
 Τό τ' ὀπίκλιτρον σπῆβαλοῖς,
 Βυλομνὴ σποδείαξ,
 Κἀπὶ τὸ κλίνης ὄφιν ἄροις,
- 905 Καὶ παρσαύξια βυλομνὴ Φιλῆσσι.
 ΝΕ Α. Αἶ, αἶ, πίποτε πείσομαι; ἔχ' ἤκ' με τῶρ.
 Μόνη δ' αὐτῶ λείπομ'. ἢ
 Γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέθηκε.
 Καὶ ταῖλλ' ἐδὲν με ταῦτα δαῖ λέγειν.
- 910 Ἄλλ', ὦ μᾶ, ἰκετῶμα,
 Κάλῃ τ' ὀρθαγῶσαν, ὅπως
 Σαυτῆς χατόμα, ἀντιβόλω σε.

ΓΡ.

vf. 880. & 881. Ὠς δ' ἐρήμας — τρυγήσειν] Subanditur ἀμπίλας in Vespis vf. 632. ἐρήμας αἶψ' ἔτα ἰαδίας τρυγήσειν, ubi Scholia: παροιμία ἐκ ἐρήμας τρυγήσειν ἐπὶ τῶν ἰαδίας τι πρατύντων, [ὡς] μηδένος αὐτοῖς ἀντιπρᾶ. [ἐρήμας τρυγήσειν] ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν τὰς ἀμπίλας τῆρῶντων ἀροσιτίσας. Proverbium: ἐκ ἐρήμας τρυγήσειν, ἢ illis, qui se-
 cure aliquid faciunt, ne minus obstante. Sumunt ab iis qui vitas negligenter custodiunt. Hic delendae videntur voces, quas uncinulis inclusit, aut aliquid deest. Chiar autem

hunc locum Bifetus.

vf. 883. Κεῖ γάρ] Haec jam ex Persona Poëtae: lo-
 quitur autem de se pauca ad spectatores in hac Co-
 moedia, nempe infra etiam pauca quaedam vf. 1149.

vf. 885. Κἀπιχάρησον] Mallem cum Fabro κἀποχάρη-
 σον.

vf. 890. Οὐκ ἐν νέαις τὸ σφοδρὸν] Euripides in Phoenissis
 vf. 531. αἶ τίκτον, ἐχ' ἀπαῖνα τα γῆα κακὰ, Ἐτεόκλειες, πρόσ-
 θεον· ἀλλ' ἢ μῆτιρία ἔχει τι λῆξαι τῶν τῶν σφώτερον.

vf. 892.

- 880 Putabas autem, me non praesente, vineas
Relictas vindemiaturam, & allecturam quempiam
Cantando? Ego vero, si id facies, contra canam.
Etsi enim id spectatoribus tritum nimis & fastidiosum quandoque est,
Tamen jucundi aliquid habet, & comici.
- 885 AN. Hunc (feniculum) alloquere, & cum eo recede hinc: tu vero,
Amicellule tibicen, tibias fumens
Dignum te ac me canticum accine.
AL. AN. Si quis vult aliquod bonum
Pati, ei apud me dormiendum est.
- 890 Neque enim apud adolescentulas solertiam reperias aut sapientiam,
Sed in iis, quae paulo maturiores sunt;
Neque ulla magis quam ego
Amare velit amicum, quocum
Rem habuero; sed ad alium aliquem statim avolet.
- 895 PUELL. Ne invidias puellis:
Quippe voluptas inest
Delicatis earum cruribus,
Et efflorescit in illarum papillis. Tu vero, ô Anus,
Decumbis & uncta es,
- 900 Ut Acheruntis cura sis.
AN. Excidat tibi foramen,
Et epiclintrum amittas,
Cum voles subagitari;
Et in lecto serpentem reperias,
- 905 Et intra eugium attrahas, volens osculari (Veneri operam dare.)
PUELL. Eheu, eheu; quid patiar (faciam?) non venit mihi urina.
Sola autem hic relinquer: nam
Mater mea alio abiit:
Nec alioqui haec mihi dicenda sunt.
- 910 Sed, ô nutrix, precor,
Accerse huc Orthagoram, (ita tua aetate
Fruaris,) quaeso.

AN.

vf. 891. 'Αλλ' ἐν ταῖς πενήτοις] Metaphora a fructibus.
Xenarchus Comicus apud Athenaeum p. 569. B. Νῆα,
παλαιά, μεσομένη, πενιχτή. loquitur autem de Meretricibus.

vf. 900. Θυνδρα μέλαινα] „Eleganter sic dicitur vetula, & jam decrepita mulier: quasi dicas cura & delictum mortis. Nam puellae dici solent μέλαινα, amatorum: quo lepide alludit Comicus.” Kusterus. Sic infra vf. 965. Adolefcens ad Puellam: ὦ Χρυσίδα!

δαδον ἑμὸν μέλαινα.

vf. 906. Τυφῶ] Mallem τυφῶ, ut ἐχ' ἦσαι με τυφῶ. idem sit quod, οἷος ἀταραχῶν δειχῶ τὸν βίον. ut loquitur in Lyfistr. vf. 218.

vf. 911. 'Ορθαγόραν] Quasi dicat: κἀκεῖ τὴνδ, ἐρῶν τὸ αἰδοῖν ἔχοντα. Voca aliquam, qui arrigit. Hoc viderur voluisse Scholiastes, cum scribit: 'Ορθαγόραν δὲ, τὸ αἰδοῖν. qui forte scripserat: ἐρῶν τὸ αἰδοῖν ἔχοντα. aut simili modo.

H h h h h *

- ΓΡ. Ἦδη τ' ἄπὸ Ἰανίας
 Τρόπον τάλαινα κησιᾶς.
- 915 Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα καὶ τῆς Λεοσίης.
 Ἄμ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο
 Τάμα' πάγνια· ἢ δ' ἐμὴ
 Ὄραν οὐκ ἄπολεῖς, εἴδ' ἀπλήψῃ.
 ΝΕΑ. Ἄδ' ὅποσα βύλα, καὶ παρὰ κούφ' ὡσπερ γαλή.
- 920 Οὐδεὶς γὰρ ὡς σέ ποθ' ἄλλοτε εἰσεῖσ' ἀντ' ἐμῆ.
 ΓΡ. Οὐκ ἐπ' ἐκφορᾶν γε; ΝΕΑ. Καυλόν γ', ὡ σαφρά.
 ΓΡ. Οὐ δὴτα. ΝΕΑ. Τί γὰρ ἂν γραῦς τάλαινά τις λέγει;
 ΓΡ. Οὐ τὸ μὲν ὀδυνησὶ σε γῆρας. ΝΕΑ. Ἄλλὰ τί;
 ΓΡ. Ἡ ἄγασσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
- 925 ΝΕΑ. Τί μοι ἀγλήγῃ; ΓΡ. Σὺ δὲ τί ἀγκυλίπεις; ΝΕΑ. Ἐγώ;
 ΓΡ. Ἄδω παρὰ ἐμαυτῷ Ἐπιγνή τω' μάφ Φίλω.
 ΝΕΑ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος, ἢ Γέρης;
 ΓΡ. Δείξῃ γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
 Ὅθι γὰρ αὐτὸς ἐστὶν, εἰ σὺ γ', ὡ ἕλθεε,
- 930 Δεόμηνος εἴδεν. ΝΕΑ. Νῆ Δί', ὡ Φθίνυλλα σὺ,
 Δείξῃ τάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγὼ ἀπέρχομαι.
 ΓΡ. Κἀγὼ γ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σε μείζον Φρονά.

Ν Ε Ο Σ , Γ Ρ Α Τ Σ , Α Ν Η Ρ , Ν Ε Α .

- ΝΕΟΣ. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῆ ἑτα καθύδην,
 Καὶ μηδὲν ποθ' ἄλλοτε ἀποδοῦσαι
- 935 Ἀνάσιμον ἢ πορρωτέρον· εἰ γὰρ ἀναρχετὸν
 Τῆτό γ' ἐλθθήρω.
 ΓΡ. Οἰμώζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.
 Οὐ γὰρ ταῦτι Χαιξένης ταῖδ' ἐστίν.
 Κατὰ τ' νόμον ταῦτα ποιεῖν
- 940 Ἐπὶ δίκαιοι, εἰ δημοκρατέμεθα.
 Ἄμ' εἴμι τηρήσο' ὅτι καὶ δεῖσταις ποτέ.

ΑΝ.

vf. 915. Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα καὶ τῆς Λεοσίης] Προ-
 λαχάζων κατὰ τῆς Λεοσίης i. e. Λεοσιάζων. propter pri-
 mam litteram λ.

vf. 918. Ἄδ' ὅποσα] Hunc versum & seq. vetulae po-
 tius tribuerim

vf. 919. Παρὰ κούφ' ὡσπερ] Mallem cum Fabro παρὰ-
 κούφ' ὡσπερ, quod est pro παρὰ κούφῃ ὡσπερ.

vf. 920. Οὐκ ἐπ' ἐκφορᾶν] Hunc versum Adolescentulae potius
 tribuerim.

vf. 921. Οὐκ ἐπ' ἐκφορᾶν] Imo ad auferendum aliquid
 veniet. Scholia: ὅτι τῶν γραῖδων ἐκφέρει τὴν ὄσιν αἰ-
 ἐρώμενοι. Quia vetularum bona efferunt, qui ab ipse a-
 mantur. Sicut in Pluto vf. 1008, ubi cum vetula dixit
 de Adolescente, qui ipsam lucri causa amare se si-

mu-

- AN. Jam, ô misella, more
Ionico pruris.
- 915 Videris autem & Labda secundum Lesbios:
Sed nunquam mihi praeripies
Hos meos amores (delicias:) meam autem
Horam (tempus) non perdes, aut adeo auferes.
PUELL. Canta quantum vis, & prospice e fenestra velut felis.
- 920 Nemo enim ad te prius ingrediatur quam ad me.
AN. Anne ut efferaris? PUELL. Mirum quod fiet, ô marcida.
AN. Minime vero. PUELL. Quid enim dicat misella anicula?
AN. Non tibi mea senectus molesta erit. PUELL. Quid igitur?
Anchusa magis (purpurissum) & tua cerussa.
- 925 AN. Quid mecum loqueris? PUELL. Quid vero oblique per fenestram
prospicis? AN. Ego?
Canto apud me Epigeni meo amico.
PUELL. Tibi enim aliquis amicus fit praeter Gerem?
AN. Ostendet tibi Epigenes; cito enim ad me veniet:
Hic enim ipse est, te quidem, ô perniciēs,
- 930 Nullo modo egens. PUELL. Per Jovem, ô putrida, ô pestifera,
Statim id ostendet; nam ego hinc abeo.
AN. Et ego pariter, ut noris me multo magis sapere.

JUVENIS, ANUS, VIR, PUELLA.

- JUV. Utinam liceret (possem) apud puellam dormire,
Et nil ante subagitare
- 935 Deforme (resimum) & anile! neque enim isthuc tolerabile
Est viro libero.
AN. Ejulans (invitus) tamen per Jovem futues:
Neque enim haec sub Charixena sunt:
Aequum est haec secundum
- 940 Legem fieri, si quidem populari imperio gubernamur.
Sed abeo observatura, quid tandem facturus sis.

VIR.

mulabat, ἐπὶ τῆν θύραν ἐλάττει αὐτὴ τὴν ἐμὴν, alter in
ἐκπορῶν inquit. Faber de elatione mortuorum accepit
ἐκπορῶν hic in Ecclesiaz. nec male adeo.
vf. 926. Ἄδω πρὸς ἑμαυτὴν] In Ranis vf. 53. ἀναγινώ-
σκουσι μοι πρὸς ἑμαυτὸν
vf. 927. Ἴσως] Scholia: φαλακρός ἐστὶ καὶ οὐράς.

Isse fuit calvus & pauper.
vf. 938. Τέτρι Χαρξίνο:] Proverbium est. Hesychius:
Ἐπί Χαρξίνο. ἐπὶ μορῆν ἢ Χαρξίνο διακρίτου ἀρχαία ἔσα.
ἐπὶ δὲ καὶ προῦργον αὐτῆν ἰσχυρῶς λέγουσιν. ἐπὶ δὲ καὶ πα-
ροίμα. Οἷα τὰ ἐπὶ Χαρξίνο. Quem locum observavit
Cl. Kusterus, uti & aliam Etymologi.
Hh hh hh 3

- ΑΝ. Εἴθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλλιὸν μόνου,
 Ἐφ' ἣν πεπωκὸς ἔρχομαι πάσαι ποδῶν.
 ΝΕΟΣ. Ἐξηπάτησα τὸ κατὰρατον γραῖδιον.
 945 Φρέδη γὰρ ἐστίν, οἰομένη μ' ἔνδον μέλει.
 ΓΡ. Ἄλλ' ἔποσι γὰρ αὐτὸς, ἔ' μεμνήμεθα.
 Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, Φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
 Πρόσελθε, ἔ' ξύνθιός μοι
 Τὴν ὑφροσύνην ὅπως ἔσθ'. πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ
 950 Τῶνδ' ἔ' σὺν βοσφύχων.
 Ἄποπ' δ' ἔγκειται μοί τις πόθ',
 Ὅς με Διφραναίους ἔχθ'.
 Μέθες, ἰνῆμ' σ', ἔρωσ, ἔ' ποιήσον τὸνδ' ἐς θύνη
 Τὴν ἐμὴν ἰκέαθ'. ΝΕΟΣ. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, ἔ' σὺ μοι
 955 Καταδραμῦσα τὴν θύραν ἀνοιξον
 Τὴνδ'· εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι.
 Φίλον, ἀλλ' ἐν σὸ βέλομαι κόλπῳ
 Πληκλιζέσθαι μ' ἔ' σὺς πυγῆς.
 Κύρι, π' μ' ἐκμαίνεις ὑπὲρ ταύτη;
 960 Μέθες, ἰνῆμ' σ' ἔρωσ, ἔ' ποιήσον τὴνδ' ἐς θύνη
 Τὴν ἐμὴν ἰκέαθ'. ἔ' ταῦτα μὲρ μοι μετέλωσ
 Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημνὴν ἐστὶ. σὺ δὲ μοι,
 Φίλτατον, ὦ ἰκετθῶ,
 Ἄνοιξον, ἀσπάζε τε· Διφ' τοι σε πόνυς ἔχω.
 965 Ὡ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
 Κύρι' ἔ' ἐν', μέλιτα Μήσις, Χαερίων θρέμμα, τρυφῆς παρ-
 σωπον,
 Ἄνοιξον, ἀσπάζε με, Διφ' τοι σε πόνυς ἔχω.
 ΓΡ. Οὗτος τί κόπεις; μὴν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΟΣ. Πόθεν;
 ΓΡ. Καὶ τὴ θύραν γ' ἤρατες. ΝΕΟΣ. Ἀποτάνοιμ' ἄρα.
 970 ΓΡ. Τῶ δαὶ δεύειμ' δαδ' ἔχων ἐλήλυθας;
 ΝΕΟΣ. Ἄναφλύσιον ζητᾷν πν' ἀνθρώπων. ΓΡ. Τίνα;
 ΝΕΟΣ. Αὐτὸν σε βωνεῖθ', ὅτι σὺ παροδοκᾷς ἴσως.

ΓΡ.

vf. 949. Τὴν ὑφροσύνην] Ita omnes quas vidi: legen-
 dum cenſeo τὴν εὐφροσύνην, id est, poetem.
 vf. 954. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ] „Est carmen παρακλαυσιθυρον,
 ut Graeci vocant: sive carmen, quod amantes pro
 soribus amicarum canere solebant, intromitti ab il-
 lis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theo-
 critum idyll. III. Plautum Curcul. A. I. Sc. II. vf. 60.
 seqq. Propert. Lib. I. Eleg. XVI. vf. 17. seqq. Tibul-
 lum Lib. I. Eleg. II. vf. 9. Ovid. I. Am. Elegia VI.
 & alios. Kusteri.

vf. 956. Καταπεσὼν κείσομαι] „Sic apud Theocr. I-
 dyll. III. vf. 53. caprarius ad antrum Amarylhidis post
 carmen παρακλαυσιθυρον inquit, κισσῶμαι δὲ πικρὸν, id
 est, jacebo humi stratus. Huc spectat illud Horatii Lib. III.
 Od. X. — Me tamen asperas Porredum ante fores ob-
 jicere Incolis Plorares Aquilonibus. Ovid. III. Artis Am.
 vf. 581. Ante fores jaceat &c. Ex Notis Kusteri.
 vf. 965. Χρυσοδαίδalon ἐμὸν μέλημα] „Apud Suidam V.
 Δαίδαλον, ubi locus hic citatur, legitur χρυσοδαίδαλον.
 a χρυσεῖς & δαίδαλον. qua voce usus est etiam Ru-
 „ ripides

VIR. Utinam, ô dii, formosam aliquam solam habeam,
Ad quam appotus venio, jampridem desiderans.

JUV. Decepi scelestam illam aniculam;

945 Quippe abiit, putans videlicet me intus esse.

AN. Verum enim vero hic ipse est, cujus modo meminimus.

Huc quidem veni, huc ades, quod mihi amicum est; huc ad me

Accede, & mecum concumbens

Delectationem noscas & experiaris. Quippe me mirum in modum amor
tuorum.

950 Capillorum quatit: (agitat:)

Ingens autem desiderium in me irruit,

Quod me lacerat. (vellicat.)

Sine quaeso, Amor, & facito, ut hicce in lectum

Meum veniat. JUV. Huc, ô huc, ad me

955 Descendens januam hanc aperi;

Sin minus, fufus hic jacebo mortuus.

ô Amicula, in tuo sinu volo

Lascivire cum tuis natibus.

Venus, quid me amore erga hanc incendis?

960 Sine quaeso, ô Amor, & facito ut haec in lectum

Meum veniat. Et haec quidem pro mea necessitate

Satis dicta sunt. Tu vero mihi,

ô Mea voluptas, oro te,

Aperi fores & da amplexum: tui gratia labores perpetior.

965 ô Ludicrum meum aureolum, mea cura,

Veneris planta, Musae apicula, Gratiarum alumna, facies deliciarum,

Aperi, amplectere me: propter te labores patior.

AN. Heus tu, quid fores pulsas? an me quaeritas? JUV. Unde autem?

AN. Januam tamen pulsabas. JUV. Emoriar igitur, si id fecerim.

970 AN. Quid volens huc venisti facem manu tenens?

JUV. Anaphlytium quendam hominem quaerens. AN. Quemnam?

JUV. Eum qui te subagitabit, quem fortasse expectas.

AN.

970 ripides Iphig. in Aulid. vs. 219. Kusterus."

Ibid. "Εμὲν μίσημα] Julianus Epist. 17. "Ἰνα δὲ τὸ μὲν
δαμα τῆμὸν. ὡς φασὶν ἢ Σατρά, περιπέλλωμαι.

vs. 966. Κύπριδος ἐπι — Χαρίτων δῶμα] Vide-
tur imitatus Ibycum. cujus Fragmentum extat apud A-
thenaeum p. 564. Εὐρύκλι γλαυκίαν Χαρίτων δῶμα καλ-
λάκρον. [ἐμὲν] μὲν ἴσημα, ὡς μὲν Κύπρις ἂ τ' ἀναδύρα-
] Πυθῶ ῥοδίσιον ἢ ἄλλοις ΘΡΕΨΑΝ. Quod Ibycus
δῶμα, id noster ἐπι dixit.

vi. 968. Πόδες;] ut supra vs. 330. E. in Vespis vs.

1147. & alibi saepe apud Nostrum. Euripides in Al-
cestide vs. 95. In Andromacha vs. 84. In Electra vs.
657.

vs. 970. Δῶδ' ἔχων] Ut qui comissatum eunt. Supra
vs. 687. μὲν ὄντως αὐτῶν σκῆπτρα πᾶσι τις ἀπὸ τοῦ δῶμα
λαβῶν. ubi vide Notam.

vs. 971. Ἀγαλλύσιον] A pago Attico. Sed alludit ad
ἀγαλλῶν. Sicut etiam in Raris vs. 425. Σόβον. ἔστι ἔστι
Ἀναδύρα. ubi etiam ad verbum ἔμην alludatur. Vl-
de ibi Notam.

- ΓΡ. Νῆ ἢ Ἄφροδίτην, ἡ' τε βέλη γ', ἢ' τε μή.
 ΝΕΟΣ. Ἄμ' ἐγὼ νῦν τὰς ὑπερέξηκοντέτεις
 975 Εἰσάρομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβιβλήμεθα.
 Τὰς εἰπὸς εἶκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
 ΓΡ. Ἐπὶ τῷ ἀφροδίτῃς δὲ γὰρ γε ταῦτ' ἦν, ὦ Γλύκων.
 Νῦν δὲ ἀφροδίτῃ εἰσαῦθις ἡμᾶς δοκεῖ.
 ΝΕΟΣ. Ἐγὼ βυλομῶν γε χτὶ τ' εἰ Παιτοῖς νόμον.
 980 ΓΡ. Ἄμ' ἐδὲ δειπνῆις χτὶ τ' εἰ Παιτοῖς νόμον
 ΝΕΟΣ. Οὐκ οἶδ' ὅ, πὶ λέγεις. τήνδε δὴ μοι κρεττόν.
 ΓΡ. Ὅσον γε κρέσσης τῶ ἐμῆν ἀφροδίτῃν Δύρα.
 ΝΕΟΣ. Ἄμ' ἐγὼ νῦν κρεττότερον αἰτῶμεθα.
 ΓΡ. Οἶδ' ὅτι φιλέμα· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
 985 Θύρασι μ' εὔρες· ἀλλὰ πρῶτα γε τὸ γόμα.
 ΝΕΟΣ. Ἄλλ', ὦ μελέ, ὄρρωδῶ τ' ἐραστὴν σε. ΓΡ. Τίνα;
 ΝΕΟΣ. Τὸν τ' γραφίαν ἀεικτον ΓΡ. Οὗτος δ' ἐπὶ πῖς;
 ΝΕΟΣ. Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκίδους.
 Ἄλλ' ἀπιδ' ὅπως μή σ' ὅτι θύρασι δ' ἔμε.
 990 ΓΡ. Οἶδ' ὅ, πὶ βέλη. ΝΕΟΣ. Καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.
 ΓΡ. Μὰ τῷ Ἄφροδίτῃ, ἢ μ' ἔλαχε κληρονομίῃ,
 Μὴ γὰρ σ' ἀφήσω. ΝΕΟΣ. Παραφρονεῖς, ὦ γραῖδιον.
 ΓΡ. Ληρεῖς, ἐγὼ δ' ἄξω σ' ὅτι τὰ μὰ φρόματ᾽ αἶ.
 ΝΕΟΣ. Τί δὴ τὰ κρεάρεαι τοῖς κείδοις ἀνοίμεθ' αἶν,
 995 Ἐξὸν καθέντα γραῖδιον τωτονί,
 Ἐκ τῷ φρεάτων τῆς κείδος ξυλλαμβάνειν.
 ΓΡ. Μὴ σκῶπέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπε δέυρ' ὡς ἐμέ.
 ΝΕΟΣ. Ἄλλ' ὅσον ἀνάγκη μέτην, εἰ μὴ τ' ἐμῶν
 Τῶ πεντακοσοστὴν κατέθηκας τῇ πόλῃ.
 1000 ΓΡ. Νῆ ἢ Ἄφροδίτῃ, δεῖ γε μὴ τοι γ'. ὡς ἐγὼ
 Τοῖς τιλικέτοισι ξυγκραθίδου ἡδομαι.
 ΝΕΟΣ. Ἐγὼ δὲ τὰς γε τιλικεύταις ἀχθομαι,
 Κῆκ ἀν' πθοίμῃν ἐδέποτ'. ΓΡ. Ἀλλὰ νῆ Δία
 Ἀναγχασθ' ἵστί σε. ΝΕΟΣ. Τῆτο δ' ἐπὶ πῖ;
 1005 ΓΡ. Ψήφισμα καθό σε. δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
 ΝΕΟΣ. Λέγ' αὐτὸ, πῖ ποτε καπ. ΓΡ. Καὶ δὴ σοι λέγω.

Ἐδοξε

vi. 676. Τὰς ἐπὶ εἶκοσι γὰρ ἐκδικάζομεν] Allegorice. Loquitur enim quasi de litibus forenibus, & intelligit neccitates mulierum. Hoc Scholiastes breviter: ἀπὸ πάντων δικῶν. ἔδοξεν γὰρ αὐτῷ, τὰ πρὸ τῶν ἐπὶ εἶκοσι δικῶν. Alii dicunt translatio. Dicebant enim semper in foro: nunc dijudicamus lites a tot vel tot annis dilatas. Nempe, cum Athenis non tantum lites domesticæ sive ipsorum Athe-

nienfium dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicumque Atheniensium imperio erant subiecti; ita obtruncabantur multitudinem negotiorum, ut uno tempore non possent omnes lites cognoscere, sed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud
 vi. 977. ἢ γλύκων] Ἐπιπροσηγορίαν. ut infra vi. 1050. ὦ μαλακίων.

- AN. Per Venerem, velis nolis.
 JUV. At nunc supra sexagenarias non
 975 Inducimus, sed retro rejecimus;
 Quippe eas, quae intra viginti annos sunt, judicamus.
 AN. Haec olim sub superiori dominatione erant, ô Glycon.
 Nunc autem decretum & certum est nos primum inducere.
 JUV. Apud eos qui volent, secundum legem, quae apud Paetos est.
 980 AN. At enim non coenabis, secundum legem, quae apud Paetos est.
 JUV. Nescio quid dicas; haec prius mihi pulsanda est.
 AN. Quum videlicet prius meam pulsaveris januam.
 JUV. Sed nunc pollinarium non petimus.
 AN. Scio ego me a te amari; sed nunc subito attonitus haeres,
 985 Quod me ad fores reperisti; verum admoveas os, ut osculer.
 JUV. At enim, ô misera, amatorem tuum formido. AN. Quem?
 JUV. Optimum illum scilicet pictorum. AN. Hic autem quis est?
 JUV. Qui mortuis lecythos pingit;
 Quamobrem abi intro, ne te pro foribus videat.
 990 AN. Novi quid velis. JUV. Ego te per Jovem (hic relinquam.)
 AN. Ego per Venerem, quae me forte elegit,
 Te haud dimittam. JUV. Deliras, ô anicula.
 AN. Nugaris tu; ego enim te ad lectum meum ducam.
 JUV. Quid quaeso opus sit uncos extrahendis cadis emere,
 995 Cum liceat vetulam hanc demittendo
 E puteis cados reprehendere?
 AN. Noli joculari, miser; sed huc domum sequere.
 JUV. At enim mihi necesse non est, nisi bonorum meorum
 Quingentesimam deposuisti, ut sit communis reipublicae.
 1000 AN. Per Venerem, nihilomius tibi faciendum est; nam
 Mirifice gaudeo, ubi cum iis, qui tua aetate sunt, dormio.
 JUV. Ego vero mirum in modum aegre fero, si dormiendum cum mulie-
 ribus, quae tua aetate sint,
 Neque ad id faciendum unquam adduci poterò. AN. Sed, per Jovem,
 Hoc te coget. JUV. Quid hoc est?
 1005 AN. Decretum, juxta quod tibi ad me veniendum est.
 JUV. Recita ipsum, quodnam tandem est? AN. En tibi recito.

Cen-

vf. 979. 'Εν Παείοις] Scholia: ἰβρι^ο κείν ἰστὶ Θ; αὐτὸν, ἰταίης δὲ παρὸν, παρὶν' Cens est Tbrctae. Sed alludit ad παρὶν.

vf. 983. Κρησίαν] Alludit ad antecedens κρησίαν, ut & Bifeto videtur. Forte κρησίαν vocat vetulam eadem ratione, qua Hyperboli matrem cum τῶντα dicitur comparasse Eupolis apud Scholiastem ad Plutum vf. 1038.

quandoque autem istae duae voces idem significant.
 vf. 988. Τὰς ἀμυλλὰς] Ampullae mortuis apponebantur: supra vf. 537. Forte picturis quibusdam ornabantur istae ampullae. Aut etiam in monumentis pingebantur; ut Scholiastes: ταῦτα γὰρ τίνα ἐν τοῖς μνημείοις ἔχοντες. Jocatur autem in vetulam, quae morti vicina amoris det operam.

- "Εδοξε ταῖς γυναξίν, ἡ ἀνὴρ νέος
 Νέας ὄπιθυμῆ, μὴ σποδαῖν αὐτίω, ὡρὴν ἀν
 Τὴν γαῖαν προκρέσει προῶτον· ἦν δὲ μὴ φίλη
 1010 Προότερον προκρέσει, ἀλλ' ὄπιθυμῆ τ' νέας,
 Ταῖς ἀρεσθυτέραις γυναξίν ἔγω τ' νέον
 Ἐλκειν ἀνατὶ λαβομένης ἔ πατρίλας.
 ΝΕΟΣ. Οἶμαι Προκρέσεως τήμερον γενήσομαι.
 ΓΡ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
 1015 ΝΕΟΣ. Τί δ' ἦν ἀφαιρήταί μ' ἀνὴρ τ' δημοσίων,
 Ἥ τ' φίλων ἐλθάν τις; ΓΡ. Ἄμ' ἔ κύριε.
 Ὑπὲρ μέδιμον ἔτ' ἀνὴρ ἕδεις ἔλα.
 ΝΕΟΣ. Ἐξαμοσία δ' ὅσα ἔστιν; ΓΡ. Οὐ γὰρ δεῖ σφοδρῆς.
 ΝΕΟΣ. Ἄμ' ἔμποροῦ εἶναι σκήφομαι. ΓΡ. Κλαε σὺ.
 1020 ΝΕΟΣ. Τί δήτα χεῖρ δρᾶν; ΓΡ. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
 ΝΕΟΣ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μὲντι. ΓΡ. Διομήδεά γε.
 ΝΕΟΣ. Ὑποσέρεσσαι νῦν προῶτα τ' ὀργαίαις,
 Καὶ κλήμαθ' ὑπὸθε συγκλάσασα τέπειρα,
 Καὶ παινίασαι, ἔ προῶθε τὰς ληκύθαις,
 1025 Ὑδατὶς τε χατὰθε τῆσρακον προῶ τ' δύρας.
 ΓΡ. Ἥ μὴν ἔτ' ὠνήσῃ σὺ ἔ στεφάνιλι ἐμοί.
 ΝΕΟΣ. Νὴ τ' Δί' ἦν προῶ γε πε τ' κηρίαν.
 Οἶμαι γὰρ ἔνδον ἀγαπεσίομαι σ' αὐτίχα.

vf. 1012. Ἄνατι] Euripides in Medea vf. 1357. ἀνα-
 τι τῆδε μ' ἐκβαλεῖν χθονός. Impune me ejicere ex hac re-
 gione. ubi Scholiast. ἀνο ἀτις καὶ βλαβῆς. γρόφεται δὲ
 καὶ, ἀνατι, παρα Σοφοκλῆ ἐν Ἀντιγόῃ. Sine damno, sine
 noxa. Scribitur etiam ἀνατι, apud Sophoclem in Antigona.
 Illud tamen Scholion non invenio in prima Editione
 Scholiorum in Euripidem. Locus autem ille Sophoclis
 videtur iste esse in Antigona vf. 491. quamvis ἀνατι ibi
 etiam hodie legatur: ἢ ἴδν γ' ἔλα μὴν ἐκ ἀνῆρ. αὐτὴ δ'
 ἀνῆρ, εἰ ταῦτ' ἀνατι τῆδε κίσσεται κρᾶτη. Certe nunc ego non
 sum vir; sed illa, si haec imprane illi manebunt incerta.
 Occurrit & ἀνατῶ apud eundem in Oedipo Coloneo
 vf. 780. κακὸν ἀνατῶ. ubi Scholla: ἐντὶ τῆ ἀβλαβῆς, ἢ
 ἀνατῶ. Et apud Aeschylum in Supplicibus vf. 361.
 εἴη δ' ἀνατοι πρᾶγμα τότῃ. Sit res haec absque damno. &
 mox ibid. ἀνατοι ουγάν, fugam sine noxa. Ut inferius vf.
 415. ὅπως ἀνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πῶσι, Αἰτίοισι δ' ἡμῶν
 ἐπιδικασίου καλῶς. Ut sine damno haec, primum quidem
 urbi, Nobisque ipsi eveniant sanse. Occurrit & adver-
 bium ἀνατι apud eundem in Eumenidibus vf. 59. ἀδὲ
 τι οὐα τῶτ' ἐπιχεται γίνῃ. Τρεῖς ἀνατι, μὴ μεταστῆναι
 πῶσι. Nec terra ulla gloriatur hoc genus Se nutrire sine

damno, ut non ingemiscat aerumnis. & ibid. vf. 75. ἐλα-
 σι γὰρ σε — ἀνατι. Exagitabant enim te sine caedio.

vf. 1013. Προκρέσει] Quia bis dixerat προκρέσει fuit
 autem Procrustes latro aliquis.

vf. 1017. Ὑπὲρ μέδιμον] Quod alias mulieribus &
 pueris erat interdictum ultra medimum hordei non
 inire contractum: id jam, inverso reip. statu & mu-
 lieribus dominantibus, est interdictum viris. Haec de
 Haer. Arist. ὁ γὰρ νόμος διεκρήδων κακῶς παρὶ μὴ ἐξίνας
 συμβάλλειν, μὴδὲ ζυγαίαι, πέρα μέδιμου κριθῶν.

vf. 1018. Ἐξαμοσία] Verbum forensis. Est autem ex-
 cufatio, cur quis se non possit aut non debeat sistere
 judicio, & fiebat interposito juramento. Ex Schollis.
 Ibid. Οὐ γὰρ δεῖ σφοδρῆς] In Pluto vf. 1155. ἀλλ' ἐπὶ
 ἔργον ἔσ' ἔδν σφοδρῆς. Saepe autem in excufationibus
 eusmodi utebamur fallaciis.

vf. 1019. Ἄλλ' ἔμποροῦ εἶναι σκήφομαι] „ Gemellus
 „ huic est locus ille in Pluto vf. 905. Δι. ἀλλ' ἔμπο-
 „ ροῦ; Σὺν. καὶ σκήφομαι γ', ὅταν τόχα. Vide ibi Scho-
 „ lia vetera, quae loco huic lucem afferunt. Kufferus.
 Vide quae ibi notavi. Ceterum hic versus non est inte-
 ger; effet autem, si pro κλαε σὺ scriberetur κλαε σὺ γε.
 vf. 1021.

- Cenfuerunt mulieres, si vir juvenis
 Puellam habere cupiat, eam non ante subagitare, quam
 Aniculam ante praeagitet; si vero nolit
 1010 Prius praeagitare, at expetat juvenulam,
 Liceat senioribus feminis juvenem illum
 Trahere impune, mentulâ ipsumprehendendo.
 JUV. Hei mihi, *Praeagitor* (*Procrustes*) hodie fiam.
 AN. Noftris fcilicet legibus parendum eft.
 1015 JUV. Quid fi me liberet, (eripiat,) ex popularibus
 Aut ex amicis veniens quifpiam? AN. Sed dominus
 Supra medimnum nullus nunc vir eft.
 JUV. Abjuratio vero nulla eft? AN. Haud opus verfusia (tergiverfatione.)
 JUV. At enim mercatorem eſſe me cauſabor. AN. At enim plora tu
 (abi in malam rem.)
 1020 JUV. Quid igitur oportet facere? AN. Huc ad me ſequi.
 JUV. Et haec mihi faciendi neceſſitas eſt? AN. Et Diomedea quidem.
 JUV. Subſterne nunc primum origanum,
 Et quatuor palmites frangens eos ſuppone,
 Et coronam ſume, & appone lecythos,
 1025 Et aquae purae urnulam pro foribus.
 AN. Sane quidem tu cribrum mihi emes.
 JUV. Ita per Jovem: praeterea etiam ſi quid opus cereis, (emam:)
 Quippe te mox intus perituram arbitrator.

vl. 1021. Διουδύα] Scholia: ἔτι Διουδύα ὁ Θ' αὐτὴ, πρό-
 γας ἔχου θυγατέρα, τὴν παρὸντα ἔχου ἰδιώτην αὐταῖς συν-
 τῆσι. ἴσως δὲ καὶ οὗτος ὁ ἀναλόγως εἰ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ ὁ
 μὲν αὐτῆς ἀδελφὸς ἴππῳ. Diomedes Thrax, cum ſi-
 lias haberet meretrices, cogebat hospites cum iis coire, us-
 que ad ſatietatem & virorum perniciem. Haec fabulae per-
 ſident equas virorum interfedrices.

vl. 1022. Ἐπιφύσει] Quia vetula dixerat neceſſe eſ-
 ſe, ut cum ipſa concumbat adoleſcens; iſte jubet eam
 cubile parare, ſed non geniale profecto; verum ubi
 vetula ſola cubet θανάτου μίλημα, ut loquitur ſupra
 vl. 900. Nam haec omnia, quae jubet vetulam facere,
 ſpectant ad apparatus funeris.

vl. 1024. Τανίσσαι] Scholia: τανίσσαι ὡς εἰ κνήσι.
 Nempe mortui coronabantur, ut dictum ſupra vl. 534.
 ὡς περὶ πρῶτον μόνον τανίσσαι ἔδ' ἐπιφύσει λίκυθον.
 ubi iſdem ampullas apponi ſolidae mentio eſt, ut hic.

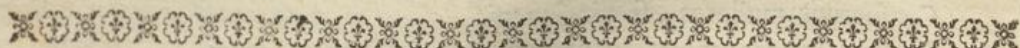
vl. 1025. Ἰδὲ καὶ τὴν κατάβητον] Faber legerat
 κατὰ βῆτον. Ceterum hoc etiam ex ritu funebri eſt, pone-
 batur enim vas fictile ante fores funerarum aedium,
 cum aqua luſtrali, unde exeuntes ſe conſpergebant.
 Pollux VIII. 65. εἰ ἐπι τῆν οἴκῳ τὸ πικρὸν ἀρκεῖ.

μὲν ἰδιώτης ἐκαθάριον ὕδατι περιφραγμένοι. τὸ δὲ πικ-
 ρόν ἐν ἀγγεῖοις κεραμίῳ ἢ ἄλλοις οἴκῳ κεκοιμημένοι. τὸ
 δὲ ὈΣΤΡΑΚΟΝ ἐκαθαίρει, καὶ ἀδελφόν. Qui domum
 funestam intrabant, exeuntes luſtrabantur aſperſione a-
 quae, quae propoſita erat in vaſe fictili, & ex domo a-
 ſſena allata. Vas autem illud appellatur ὄστρακον &
 ἀδελφόν. De hoc more Eurip. in Alceſt. vl. 98. Πυ-
 λῶν παρὸν δ' ἔχ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ' ὄστ'
 ἐπι φητῶν πύλαις. Ante fores non video luſtralem, ut
 moris eſt, aquam ad fores defundorum. ex Notis Ku-
 ſteri.

vl. 1026. Στεφάνη] Malim vertere: Coronam. Quia
 adoleſcens dixerat τανίσσαι, quod eſt a τανία, fascia
 capitis, haec dicit: ἴμα etiam coronam adhuc emes mihi.
 Faber autem ſecutus eſt Scholiaſtem, qui τανίαν eſſe
 dicit ἰδὲ καὶ κνήσι. Sed malo ibi cum Cl. Kuſtero lege-
 re ἰδὲ καὶ κνήσι. Heſychius τανίαν exponit inter alia;
 κνήσι καὶ γυναικῶν.

vl. 1027. Τῶν κνήσι] Editio Farrei & Brubachii τῶν
 κνήσι.

vl. 1028. Διαπεσσεθε] Scholia: τὴν κνήσι.

ΕΤΕΡΑ ΝΕΑ, ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

- 1030 **Ν**ΕΑ. Ποῖ τῆτον ἔλκεις σύ; ΓΡ. Τὸν ἑμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕΑ. Οὐ σωφρονῶσά γ'· εἰ γὰρ ἡλικίαν ἔχῃ
 Παρά σοι καθύδην τηλικύτῃ ὦν· ἐπεὶ
 Μήτηρ ἀν' αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
 Ὡς εἰ καταθήσεσθε τῆτον τ' νόμον,
 Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
- 1035 Ὡ παμβδελύρα, φθονῶσα τόνδε τ' νόμον
 Ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε πμωρήσομαι.
ΝΕΟΣ. Νῆ τ' Δία τ' Σωτήρα κεχάρισσα γέ μοι,
 Ὡ γλυκίτατον, τίω χαῖν ἀπαλλάξασά με.
 Ὡς ἀντὶ τῶτων τ' ἀγαθῶν ἐς ἐσπέρας
- 1040 Μεγάλῳ σπιδῶσω καὶ παχείαν σοι χεῖρα.

ΓΡΑΥΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

- Α**ΛΛ. ΓΡ. Αὕτη σύ· πῶι παρὰ βῆσα τόνδε τ' νόμον
 Ἐλκεις, παρ' ἐμοὶ τ' γραμμῶτων εἰρηκότων
 Πρότερον καθύδην αὐτόν; **Ν**ΕΟΣ. Οἴμοι δέιλαι,
 Πόθεν ἐξεκύφας, ὦ κάκισ' ἀπληρωθή.
- 1045 Τῆτο γὰρ ἐκείνῳ τὸ κερὸν ἐξωλέτερον.
 ΓΡ. Βάδιζε δεῦρο. **Ν**ΕΟΣ. Μηδαμῶς με παείδης
 Ἐλκόμην ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Ἄλλ' οὐκ ἐγὼ,
 Ἄλλ' ὁ νόμος ἔλκῃ. **Ν**ΕΟΣ. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἐμπροσά περ,
 Ἐξ αἵματός φλύκισσαν ἠμφιεσμένη.
- 1050 ΓΡ. Ἐπερ, μαλακίαν, δεῦρ' ἀνίσσας, καὶ μὴ λάλη.
ΝΕΟΣ. Ἴθι νῦν ἕασον ἐς ἀφοδὸν παρώπια μέ
 Ἐλθόντα παρήσομαι παρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μή,
 Αὐτὸ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψῃ μ' αὐτίκα.

Υπό

vf. 1034. Οἰδιπόδων] Quia Oedipus matrem duxit uxorem, ut notum ex Tragoediis.
 vf. 1035. Ὡ παμβδελύρα] Ed. Nupera hic praemisit ΓΡ. quod recte abest in Aldina, Farrei, & Junina.
 vf. 1039. Ἐς ἐσπέρας] In Pace vf. 967. ἀλλ' ἐς ἐσπέρας δόσκειν αὐταῖς ἀνδράσι.
 vf. 1040. Μεγάλῳ — καὶ παχείῳ] Idem intelligitur,

quod in Acharnensibus vf. 787. ἐξὶ μέλαινα τὴ καὶ παχείαν κηρύβαν. De eadem re etiam in Pace vf. 1349: τὴ μὲν μέγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἡδὲ τὸ σίκου.
 vf. 1041. Τῶν γραμμῶτων] Lex illa habetur supra vf. 1007. & seqq.
 vf. 1047. & 1048. Ἄλλ' ἐκ ἐγὼ ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκῃ] Ita solent, qui legem praetendunt. Lyllas Eratosth. & 12^α 54.

ALIA PUELLA, ANUS, JUVENIS.

- 1030 **P**UELL. Quo hunc trahis, tu? **AN.** Eum, qui meus est, domum induco.
PUELL. Idque non sapienter sane faciens; neque enim aetatem habet
 Ut apud te dormiat, cum tantillus sit; quandoquidem
 Mater ei potius, quam uxor esses.
 Quamobrem, si est, ut legem hanc plane constituatis,
 Totum orbem Oedipodibus implebitis.
- 1035 **AN.** ô Detestanda, prae invidia hanc legem
 Commentata venis: at ego te male accipiam.
JUV. Per Jovem Servatorem, gratum mihi fecisti,
 ô Mel meum, hanc anum a me amovens;
 Quare pro his beneficiis ad vesperam
 1040 Magnam tibi & crassam gratiam referam.

ANUS, ALIA ANUS, JUVENIS.

- AL. AN.** Heus, heus tu; quonam ipsum trahis, contra legem
 Scilicet, qua cautum est, ut is juxta me
 Prius dormiat? **JUV.** Me miserum!
 Unde, ô perdita, huc deflexisti?
- 1045 **Nam** hoc quidem malum illo altero malo (anu) etiam deterius est.
AN. Huc ades. **JUV.** Ne me quaeso negligas
 Tractum ab hac. **AN.** Non ego te quidem ipsa (traho),
 Sed lex trahit. **JUV.** Non me tu quidem (mulier) trahis, sed
 Empusa, (spectrum, terriculamentum) quae tota sanguineo colore tineta est.
- 1050 **AN.** Heus age, ô mollicelle, sequere huc propere, & omitte longos logos.
JUV. Sinito saltem ire me cacatum,
 Ut animum interea recipiam; sin minus,
 Hic tu me statim rubrum aliquid facientem

Prae.

σε ἀποκλινῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλιτος νόμου.
 vñ. 1048. Ἐμπύσα] Terribile quoddam erat Daemonium sive spectrum. Et describitur in Ranis vñ. 288. usque 295.
 vñ. 1049. Φιλύττιον] Scholia: αἷς ἔχουσιν τῆς γράδος κραιπνῶν, ἢ αἷς ἔχουσιν ἔχουσιν. Quasi habeat vesula crecostu-

lam, aut quasi ulcus habeat.
 vñ. 1050. Μελίττιον] Deminutivum blandientis ut supra vñ. 977. ἢ γυναικῶν.
 vñ. 1053. Ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πύργου ἔστῃ] Supra vñ. 330. τὴν τῆς αἰῶνος τὸ πύργου ἔστῃ; ἀπὸ τῆς Κισσῶντος οὐ καταστῆσαν;

- Ἵπὸ ὄδους. ΓΡ. Θάρρη, βάδιζ', ἔνδοι χροῖ.
 1055 ΝΕΟΣ. Δέδοικα καὶ γὰρ μὴ πλέον γ' ἢ βέλομαι.
 Ἄλλ' ἐγγυητὰς σοι καταθήσω δύο
 Ἀξιόχρεας. ΓΡ. Μὴ μοι καθίτη. ΑΛΛ. ΓΡ. Ποῖ σὺ; πῶι
 Χαρεῖς μετ' αὐτῆς; ΝΕΟΣ. Οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλκομαι.
 Ἄταρ ἡπίς εἰ γὰρ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
 1060 Ὅπ' μ' ἐφειδίδες ὀπιτεῖντ'. ὦ Ἡράκλεις,
 ὦ Πάνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω
 Τῆτ' αὖ πολὺ τάτ' τὸ κακὸν ἐξωλέτερον.
 Ἄταρ πὶ τὸ φράγμα ἔφ', ἀντιβολὰ, τῆτ' ἔπι;
 Πότερον πῆθικος ἀνάπλεως ἡμιυθίς;
 1065 Ἡ γαῦς ἀνεγκηῖα πῶρ' ἔτ' πλειόων;
 ΓΡ. Μὴ σὺ πῶρ' ἐμ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπεθ. ΑΛΛ. ΓΡ. Δθλεῖ μ' ἐν.
 ΓΡ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' ἐδέποτ'. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 ΝΕΟΣ. Διασπάσοτέ μ', ὦ κακῶς σπολέμωμαι.
 ΓΡ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδφ' ἔτ' ἔ νόμον.
 1070 ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐκ, ἢ ἔπερα γὰρ γαῦς ἔτ' αἰσχίων Φανῆ.
 ΝΕΟΣ. Ἦν ἐν ὑφ' ὑμῶν φῶτοι σπύλωμαι κακῶς,
 Φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνῳ πῶ καλιῶ ἀφίξομαι;
 ΓΡ. Αὐτὸς σκόπη σί· ταῖδε δὲ σοι ποιητέον.
 ΝΕΟΣ. Ποτέρας φροτέρας ἐν καταλάσας ἀπαλλαγᾷ;
 1075 ΓΡ. Οὐκ οἶδα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΟΣ. Ἀφέτω νῦν μ' αὐτή.
 ΑΛΛ. ΓΡ. Δθλεῖ μ' ἐν ἰθ' ὡς ἐμέ. ΝΕΟΣ. Ἦν νῆ Δία γ' ἀφῆ.
 ΓΡ. Ἄλλ' ἐκ ἀφήσω νῆ Δία σ'. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 ΝΕΟΣ. Χαλεπαὶ γ' ἀν' ἡτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Τίη;
 ΝΕΟΣ. Ἐλκοντε τὴς πλωτῆρας ἀν' ἀπεκνιάετε.
 1080 ΓΡ. Σιγῆ βάδιζε δεῦρο. ΑΛΛ. ΓΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ.
 ΝΕΟΣ. Τῆτ' ἔτ' φράγμα ἔφ' τὸ Κανῶν σαφῶς
 Ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με ἀφελημερῆον.
 Πῶς ἐν δικωπεῖν ἀμοτέρας διωήσομαι;
 ΓΡ. Καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

ΝΕΟΣ.

vf. 1054. Βάδιζ', ἔνδοι χροῖ] *Ambula, intus cacabis.*
 vf. 1055. Μὴ πλέον] *Χρισίμαι.*
 vf. 1057. Ἀξιόχρεας] *Ed. Nuptera ἀξιόχρεας. Sed omnes Edd. pristinae habent prius etiam φ. recte, ut puto: quia alluditur ad ἔργον.*
 vf. 1060. ὦ] *Panas invocat, quia salaces sunt ventulae istae, Corybantēs, quia furentibus similes, Diocuros, ut ipsi opem ferant.*
 vf. 1062. Τῆτ' αὖ] *Ita scribo, quamvis Edd. habeant τῆτ' αὖ.*
 vf. 1064. Ἀπέδοικα ἡμιυθί] *Eubulus Comicus apud Athenaeum p. 557. & 558. Ἐπι τῶν προσώπων δ' αἱ τμήσεις*

φορέμεναι ἄξισι περὶ αἰς, ἀνάπλεως ἡμιυθί] *Super facie autem crines agitatae videntur canae, quia plenas sunt cerussa. Nempe quia facies adeo ceruffata est, crines eo perungentes albore inficiuntur. Ne quis inde colligat mulieres tunc dealbare solitas capillos.*

vf. 1065. Παρὰ τῶν πλειόων] *„ Sic recte habet Suidas „ v. πλειόων. unde locum hunc emendavimus. Prior res enim Edit. male habent παρὰ τῶν νεωρῶν, vel metro lectionem hanc falsi convincente. νεωρῶν autem est glossēma & interpretatio τῶν πλειόων, quae vel temeritate vel negligentia librarioꝝ, locum authenticae vocis in textu occupavit. De quo er-*
 „ *catō*

- Prae metu videbis. AN. Bonum animum habeto, veni intro, est ubi cacare
 1055 Possis. JUV. Sed ego metuo male, ne plus etiam . . . quam volo.
 Itaque duos tibi fidejussores dare paratus sum, & quidem locupletes.
 AN. Noli dare. AL. AN. Heus, heus, quo tu cum illa?
 JUV. Non eo, sed trahor.
 Verum, quaecumque sis, tibi Dii bona multa dederint,
 1060 Quae me male habitum haud deferas. Sed, ô Hercules,
 ô Panes, ô Corybantes, ô Castores,
 Quanto hoc malum illo altero malo etiam pejus est!
 At quid hoc tandem negotii est?
 An hoc ego simiolam cerussatam esse dicam?
 1065 Vel aniculae spectrum, quae ab Orco ad nos redierit?
 AN. Mitte me ridere: sequere huc. AL. AN. Huc quidem ad me.
 AN. Frustra; neque enim illum unquam dimittam. AL. AN. Neque ipsa quoque.
 JUV. ô Pestes! ô scelera! me miserum deartuabitis.
 AN. Certe enim ex lege oportuit te una mecum esse.
 1070 AL. AN. Minime, si quae alia deformior anus prodierit.
 JUV. Si igitur a vobis, ô vetulae, prius perditus fuero,
 Quî tandem ad formosulam illam puellam adire potero?
 AN. Ipse quidem dispice; interim hoc tibi faciendum est, quod volo.
 JUV. Utram vestrum priorem hinc abigam, ea ut me liberem?
 1075 AN. Haud scio; sed veni huc ad me. JUV. Haec igitur me dimittat.
 AL. AN. Huc potius ad me venito. JUV. Sane quidem, si me illa altera dimittat.
 AN. At ego te per Jovem haud dimisero. AL. AN. Nec ego quoque.
 JUV. Molesti vero portitores esseris. AN. Quid ita?
 JUV. Quia vectores vestros huc illuc trahentes laceraretis.
 1080 AN. Huc tacitus veni. AL. AN. Non per Jovem, sed ad me potius.
 JUV. Plane res est secundum Cannoni decretum;
 Videlicet hinc illinc prehensum futuere oportet.
 Sed quî tandem fieri poterit, ut ambas quasi remos duos agitare possim?
 AN. Facile istuc, si ollam bulborum devoraveris.

JUV.

22 rato monuit Canterus Nov. Lect. Lib. IV. c. 18. Quod
 23 autem ad vocem πλείους i. e. Plures attinet, ea signi-
 24 ficari quandoque mortuos constat, ut v. g. in ora-
 25 culo quod redditum est Aesymno Megarensi, apud
 26 Pausaniam Lib. I. c. 43. Μεγαρίας εὖ πρότερον, ἢ μετὰ
 27 τῶν πλείονων βελούσανται. Megarenses fortunatos fore,
 28 si mortuos in consilium adhibuissent. Eam enim Oraculi
 29 mentem fuisse Pausanias docet. Ex Notis Kusteri
 30 Faber ad hunc locum: „versus corruptus; itaque vel
 31 silente Scholiasta facile fuit emendare παρά τῶν πλεί-
 32 ων. Nam PLURES sunt mortui. Hefychius, Plautus,
 33 Pausanias p. 41. Sed horum piger.

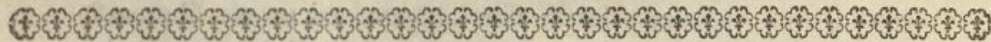
24 vs. 1074. Πόρτας κατελάσας ἀπαλλαγῶν] Utrâ subagita-
 25 ta hinc me dissolam? Ut in Pace vi. 710. τῆς Ὀυρίας
 26 κατελάσας, de meretrice.

27 vs. 1081. & 1082. Καὶ τὸ Κυνόριον — Ἰστορία ἐστὶν —
 28 δὲ ἀλλομύειον] Aliosum detorquet verba Decreti a Can-
 29 nono scripsi.

30 vs. 1083. Δικαστῶν] Metaphorice: ut ἡ μὲν ἰλαρομένη
 31 λαβροῖς ἰστομαῖς, ὁ δ' ἰλαύων. Quem locum citavi supra
 32 ad vs. 39.

33 vs. 1084. „Βολῶν] Sunt enim irritamenta Veneris,
 34 Athenaeus, Scholiastes; alii. Faber. Nempè Athe-
 35 naeus p. 63.

- 1085 ΝΕΟΣ. Οἶμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἦδη τῆς θύρας
 Ἐλκόμενός εἰμι. ΑΛΛ. ΓΡ. Ἄλλ' ἔδεν ἔταί σοι πλέον.
 Ξυνοσπεύομαι γὰρ μὲν σὺ. ΝΕΟΣ. Μὴ πρὸς θεῶν.
 Ἐπὶ γὰρ ξυνέχεαζ κρείττον ἢ δυοῖν κακῶν.
 ΓΡ. Νῆ τιὸν ἔχεται, εἴαν τε βάλῃ γ', ἴω' τε μή.
 1090 ΝΕΟΣ. ὦ τεισακοδαίμων· εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
 Βινεῖν ὄλιον τιὸν νύκτα καὶ τιὸν ἡμέραν.
 Καῖπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
 Φρεῖν γ' ἔχουσιν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
 Ἄρ' ἔ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν ἐν
 1095 Νῆ τῆς Δία τῆς Σωτήρ' ἀνῆρ καὶ δυστυχῆς,
 Ὅς τις τοιούτοις θεοῖσι ξυνηύχομαι.
 Ὅμως δ' εἴαν τι πολλάκις πάθω,
 Ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλεύδοι δειρ' ἐσπλέων,
 Θάψαι μ' εἰ αὐτὰ τῷ σόματι τῆς ἐσβολῆς.
 1100 Καὶ τῆς ἀναθεῖς ἐπιπολῆς ἔσσηματ' ὄ
 Ζῶσαν καταπιπύσασα· εἶτα τὰ πῖδε
 Μολυβδορρήσαντας κύκλω πρὸς τὰ σφυρὰ
 Ἄνω πῆθειναι πρὸς φασιν ἀντὶ ληκύθε.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- 1105 ΘΕΡ. ὦ μαχάει μὲν δῆμοι, βυδαίμων δ' ἐγὼ,
 Αὐτὴ τέ μοι δέσπονα μαχαιρωτάτη,
 Ὑμεῖς δ' ὅσα παρέσατ' ὅπι ταῖς θύραις,
 Οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τῆς δημοτῶν,
 Ἐγὼ τε πρὸς τύπτειν ἢ ἀλάκων,
 Ἦπις μεμύρωμαι τῆς κεφαλῆν μεράμασιν
 1110 Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ πολὺ δ' ὑπερπέπαικον αὐ
 Τῶν ἀπάντων τὰ θάσι ἀμφορείδια.

Ἐν

vs. 1087. Ξυνοσπεύομαι] Una tecum irruptam in aedes.
 vs. 1093. Φρεῖν] Vetula quaedam. Per λήκυθον autem
 sive ampullam intelligit tumorem faciei, ut vult Schollastest.
 vs. 1097. Ἐάν τι πολλάκις πάθω] Vox πολλάκις cor-
 rupta est, aut deest aliquod participium. Est autem
 totus iste locus usque ad vs. 1103, fere corruptus: hinc
 etiam versionem non addidit hic totam Faber, sed
 eam in Notas rejecit. Ego etiam pro meo captu in-
 terpretabor, id praemonens, domum, in quam tra-
 hebatur adolescens, comparari cum lacu aut palude. Di-
 cit ergo, ut a praecedentibus ordiatur: Sam quidem domo
 insalix, qui cum ejusmodi bellis (marinis) natat; imen-

si quid humanitas mihi acciderit, dum coactus ab hisce im-
 puris meretricibus intro navigo, sepelire me (memen-
 tore) in ipso ostio aditus: atque hanc (vetulam) in sum-
 mo tumulo, postquam eam vivoam feruida pice obleveritis,
 pedesque ejus plumbo infuso circa plantas muniveritis, super-
 imponere loco lecybi. Illud idem τι πάθω ita accipio ut
 in Vespis vs. 384, qui locus fere similis huic est; nam
 & ibi aliquis suprema dat mandata de sepulturae lo-
 co, si forte moriatur: καὶ μινθάει' ἑμῆς. ἢ τι πάθω ἔγω,
 ἀελόντις καὶ κλασάντις θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι δειράδαισι.
 vs. 1099. Θάψαι μ' ἐν] Scribo θάψαι μ' in. Inlinit-
 vus pro imperativo, aut elliptis verbi alicujus: ut
 saepe

1085 JUV. Vae misero mihi, jam prope ostium sum,
 Dum trahor. AL. AN. Sed nihil lucrabere:
 Una enim tecum cadam. JUV. Ne faxis per Deos:
 Uno enim malo premi melius est quam duobus.
 AN. Per Hecaten, id tibi faciendum, velis nolis.

1090 JUV. ô Me ter miserum, siquidem & diem integrum
 Et noctem integram vetus & putrida anus subigenda est;
 Tum postquam hac liberatus fuero, denuo
 Phryne alia anus repetenda erit, quae lecythum ad maxillas habet.
 Annon igitur ego infelix sum? certe invitis diis natus,

1095 Per Jovem Servatorem, & infortunatus,
 Qui cum hujusmodi belluis natabo
 Invitus; tamen si quid passus fuero saepius
 Ab his meretricibus impuratis, huc navigans (me immergens)

* * * * *

1100 * * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

ANCILLA, HERUS, CHORUS.

1105 AN. Felicem vero Atticum populum, me quoque non minus
 Felicem, heram vero meam longe omnium felicissimam:
 Vos quoque felices estis, quae juxta fores nostras
 Habitatis, vicinique omnes ex popularibus nostris;
 Ego quoque ultra illos omnes, quamvis ancilla sim,
 Quae unguentis, ô Jupiter, bonisque & fragrantibus

1110 Delibuta sum! sed illa etiam longe longeque superant
 Amphorulae vino Thasio plenae.

Nam

saepe alias.

vf. 1100. Καὶ τῶν ἀναδῶν] Videtur legendum καὶ τῶν ἀναδῶν. Ceterum vult vetulam hanc statui in tumulo tanquam στήλην, columnam: aut potius, quia ipse est ἀγαμέμνων, adolescens, κἀρην ἀστροφόρον, de qua re Pollux VIII. 66.

vf. 1102. Μολύβδου βαρῆς] Ut gravitas plumbi basin firmet, ne a vento proferatur.

vf. 1104. ΘΕ.] Id est, Θράκισσα. Venit autem ancilla ex convivio.

vf. 1105. Ἄττη γὰρ μοι] Lego potius αὐτῆ τ' ἰμῶν.

vf. 1106. Ἰμῶν] Ad Chorum, qui nunc primum vi-

detur apparere.

vf. 1109. Μεμύρομαι] „Apud Athenaeum p. 691. ubi hic locus citatur, est μεμύρομαι. Ex Notis Kosteri. vf. 1111. Ὁδὸν ἀμφορίδων.] „Respexit ad hunc locum „Pollux lib. X. Sect. 72. Sed ubi pro Ecclesiazusti male „laudatur fabula Acharnensium.” Idem. Ceterum de vino Thasio, cujus fragrantiam hic majorem dicit quam odor sit unguentorum, etiam in Pluto vf. 1022. ubi, cum verula dixisset: ἄλλο γὰρ τὸς ἄλλοις ἴστανται ἢδὲ μοι, aliter inquit: αἱ Θάσιον ἴστανται, αἰσώσασθε γὰρ τὴν Δία. Et in Lystrata vf. 196. Θάσιον οἶνον σαρμῶν, ubi mox: καὶ μὴν ποτὶδδου γ' ἀδὴ καὶ τὸν Κάρορα.
 K k k k k

- Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμυδρὴ πολὺν χρόνον.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπατο.
 Ὡς ἐπὶ πολὺ βέλπει, πολὺ δὴτ', ὦ θεοί.
- 1115 Κέρασον ἄκρατον διφραεῖ τ' ὑχθ' ὄλιον
 Ἐκλεγεμένας ὅ, τι ἀν' μάλιτ' ὀσμὴν ἔχη.
 Ἄλλ', ὦ γυναῖκες, φροῦσαιτέ μοι τ' δεσπότιον
 Τὸν ἄνδρ', ὅπερ ἴδ', τ' ἐμῆς κεκλημημένης.
 ΧΟΡ. Αὐτῶ μύθεσ' ἡμῖν γὰρ ἐξυθρεῖν δοκεῖς.
- 1120 ΘΕΡ. Μάλιστ' ὁδὶ γὰρ ἔπι τὸ δαῖπνον ἔρχεσθαι.
 Ὡς δὲσποτ', ὦ μακάριε καὶ τεισὸλβιε.
 ΔΕΣΠ. Ἐγώ; ΘΕΡ. Σὺ μὲν τοι νῆ Δί' ὡς γ' ἔδειξαι ἀνῆς.
 Τίς γὰρ γένοιτ' ἀν' μάλλον ὀλβιώτερον,
 Ὃς τις, πολιτῶν πλείων ἢ τεισμυεῖον
- 1125 Ὅταν τὸ πλῆθος, ἔδεδείπηχας μόνος.
 ΧΟΡ. Εὐδαιμονικόν γ' ἀνθρώπων εἰρηχας σαφῶς.
 ΘΕΡ. Ποῖ ποῖ βεδίζεις; ΔΕΣΠ. Ἐπὶ τὸ δαῖπνον ἔρχομαι.
 ΘΕΡ. Νῆ τίω Ἀφροδίτῳ, πολὺ γ' ἀπάντων ὕσαισθαι.
 Ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβῶσάν μ' ἠ γυνή
- 1130 Ἄγειν σε, καὶ τασδί μὲ σὺ τὰς μείραχας.
 Οὐδ' ἔστιν Χί' ἐπὶ ὠδραλελεμυδρῶν,
 Καὶ ταῖλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βεδύνετε,
 Καὶ τ' θεατῶν εἴ τις δύνως τυγχάνῃ,
 Καὶ τ' κειτῶν εἴ μή τις ἑτέρωστε βλέπῃ,
- 1135 Ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ παρέξομεν.
 Οὐκ ἔστιν ἀπασὶ δῆτα γυναῖκας ἔρεις,
 Καὶ μὴ ὠδραλείφης μηδὲν, ἀλλ' ἐλθυθέρως
 Καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον ὡς
 Τὸ δαῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσθιασμῶν
- 1140 Ἀπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δαῖπνον ἤδη πείξομαι,
 Ἐχνοῦσά τοι καὶ δαῖδα ταυτίωι χαλῶς.
 Τί δῆτα ἀφαιτῆρις ἔχον; ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 Τασδί λαβῶν; οἷ ὅσῳ δὲ καταβῶνεις, ἐγὼ
- 1145 Ἐπάσομαι μέλ' ἐπὶ μελλοδειπνικόν.

vf. 1113. Ἀπανθήσαντα] deflorescentia.
 vf. 1116. Ἐκλεγεμένας] Leg. ἐκλεγεμένης. Faber.
 vf. 1118. Τὸς ἡμῶν κεκλημημένης] Ita κεκλημημένης, verus, in
 Plauto cf. 4.
 vf. 1124. Πλείων ἢ τεισμυεῖον] Nempe una cum Inqui-
 litis. Athenaeus p. 272. Κτησικλῆς δ' ἢ τρίτη Χριστικῶν, τῆ

δικαίη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, φασὶν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἕξασα μὲν
 γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίῳ τῷ Φαλακρῶς τῶν κατοικούντων τῶν Ἀτ-
 τικῶν καὶ ἐσθῆσαι Ἀθηναίους μὲν διαμυρίους πρὸς τοὺς χίλους,
 μετὰ ταῦτα δὲ μυρίους. Ctesicles Lib. III. Chronticorum scri-
 bit, Olympiade 110. Demetrium Phalereum incolam Aesticae
 recensuisse, & inventa fuisse 21000. Atdentensium, inquit
 notum

- Nam illarum odor in capite diutius manet;
 Cetera autem efflorescentia avolant.
 Itaque magno intervallo, & maximo quidem, illa exsuperant amphorulae.
- 1115 Infunde ergo merum (totam noctem me laetiolem reddet)
 Vinum illud eligens, quod maxime odoratum fit.
 Sed, ô mulieres, dicite, amabo,
 Ubi tandem sit herae meae maritus.
 CH. Isthic manens, illum, ut remur quidem, reperies.
- 1120 AN. Sane vero, nam eccum ad coenam venit.
 ô Here felix, & ter felix.
 HER. Ego felix, ais? AN. Sane tu quidem, si quisquam alius:
 Te enim quis alius existat magis beator,
 Qui, cum plures triginta millibus civium in urbe sint,
- 1125 Solus tamen ex illis impransus es?
 CH. Plane felicem hominem narras.
 AN. Quo tandem, quo abis? HER. Ad coenam.
 AN. Sane per Venerem longe omnium postremus.
 Tamen iussit me hera, ut te assumerem,
- 1130 Et una tecum has puellas ducerem.
 Vinum autem Chium copiose relictum est,
 Et multae aliae bonae res. Itaque ne cessetis:
 Tum si quis spectatorum nobis favet,
 Et iudicium si quis non aliud, *quam jus*, respicit,
- 1135 Veniat nobiscum; nam iis omnia praebebimus.
 Itaque quod dico liberaliter dices omnibus,
 Et cave quemquam omiseris, sed passim
 Voca fenes, puellas, puellos: nam ipsis
 Coena parata est omnino omnibus,
- 1140 Si nempe quisque domum suam abierit.
 Ipsa autem jam ad coenam festinabo,
 Hanc facem pulcre & decore manu gestans.
 At tu quid ita cunctaris, neque tecum ducis
 Has (chori) puellas? Dum autem ipse descendas,
- 1145 Ego melos coenatorium accinam.

orum autem 10000.

vf. 1125. Οἱ δὲ δούλωντας] Praeter expectationem;
 tunc enim beatus esset, si coenasset.

vf. 1130. Ταρδί] Scholia: τὰς τῆ χορῆ. Ex quibus con-
 stabat Chorus.

vf. 1140. Ἡ ἀπίστων σκάνδα] Praeter expectationem

hoc etiam. Omnes enim iam putabant se fors coena-
 turos. Vide in Lyfite. vf. 1073.

vf. 1143. Τί δὲ διατρέχεις ἔχων;] Supra vf. 851. ἐα-
 ἔν βελύμας δὲ τα. τί γὰρ ἔσπε' ἔχων;

vf. 1145. Μελλοδειπτικόν] Quod coenaturis accinitur,
 a μέλλω, ut μελλονικόν in Avibus vf. 640.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- ΧΟΡ. Σμικρὸν δ' ὑποβιάσθαι τοῖς κειταῖσι βύλομαι,
 Τοῖς σοφοῖσι, τ' ἄν σοφῶν μνημονεύεις κείναι ἐμέ.
 Τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως, ἄρα τ' ἄν γέλων κείναι ἐμέ.
 Σχεδὸν ἅπαντας ἐν κελδίῳ δηλαδὴ κείναι ἐμέ.
- 1150 Μηδὲ τ' κλῆρον γένεσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 Ὅτι παροίημι· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ζῆναι μνημονεύεις
 Μὴ προκείναι, ἀλλὰ κείναι τὰς χορὰς ὀρθῶς αἰεὶ.
 Μηδὲ τοῖς κακῶς ἐτάραις τόν γε πρόπον παροικεῖναι,
 Αἰ μόνον μῆτιν ἔχουσι τ' ἐπιθυμῶν αἰεὶ.
- 1155 ὦ ὦ, ὦρα δὴ, Φίλα
 Γνωσκέες, εἴ ποτε μέλλομαι τὸ ζῆμα δρᾶν,
 Ἐπὶ τὸ δαῖπνον ὑπανακνεῖν. Κρητικῶς ἐν τῷ πόδι.
 Καὶ σὺ κίνη. ΗΜ. Τῆτο δρῶ.
- ΧΟΡ. Καὶ τὰςδε νῦν λαγαράς
- 1160 Τοῖν σκελίσκοι τ' ῥυθμὸν· τάχα γ' ἔπεισι.
 Λοπαδοτεμαχοσελαχογάλο-
 Κρανολειφανοδριμυποτείμματο-
 Σιλφιολοπαρομελιτοκατακεχμημένο-
 Κιγκλεπικοασυφοπεριτέρα-
- 1165 Λεκτρονοπέκεφαλλιοκίγκλοπε-
 Λειολαγωσραιοβαφητραζανοπερύγων.
 Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ ἢ ταχέως·
 Λαβὲ πύβλιον· εἴτε λαβὼν κόνισμα
 Λέκθρον, ἢ ὅτιδειπνῆς.
- 1170 ΗΜ. Ἀλλὰ λαυμάτησὶ πρ.
- ΧΟΡ. Αἶρεσθ' ἀνω. ἰαὶ εὐ αἶ.
 Δειπνήσομαι εὐ αἶ, εὐ αἶ.
 Εὐαίως ὅτινικαὶ εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐ αἶ. εὐ αἶ.

cf. 1150. Μηδὲ τὸν κλῆρον γένεσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον] Vulgo comma est post γένεσθαι, quod Faber est secutus in versione; sed non debet esse, ut non est in Editione Farrei. Verendum itaque: Nec forte esse causam nobis cuiusquam mali, quod nempe ante ceteros forte dicitur in scenam prodire. Alias locum recte exponit Faber his verbis: „Cum ita forte evenisset, ut Aristo-

phanis Chorus primus juberetur prodire, erat cum timeret Poeta; ne videlicet, qui posterior venirent, (nam plures Poetae simul certabant, ut ex didascalis his Comicoꝝ Tragicorumque constat, nec non ex scriptore anonymo Olympiadum) ne illi, inquam, sibi palmam praeriperent, vel eo ipso tantum, quod recens illorum memoria & voluptas in spectatorum

P A R A B A S I S.

C H O R U S , S E M I C H O R U S .

C H. Nunc iudices aliquid monere volo:

Primo ut, qui inter illos sapientes sunt, de me iudicent, eorum memores quae in hac fabula recte & sapienter dicta a me fuere.

Secundo, ut qui libenter rident, ii de me iudicent, memores quam festive & ridicule multa protulerim.

Itaque, ni fallor, fere omnes de me ferre sententiam jubeo,

1150 Neque fortitionem fieri; cur enim mihi obsit, quod hic chorus ante ceteros evocatus est?

Quare haec omnia meminisse decet,

Neque fidem jurisjurandi violare, sed de choris ex merito iudicare;

Neque eosdem mores colere, quos colunt diobolares meretriculae,

Quae semper postrema meminerunt, priorum oblitae, si quid eis bene feceris.

1155 Nunc nunc, ô amicae mulieres,

Tempus est, si hinc exire volumus,

Saltitando ad coenam ire. Cretico igitur rhythmum

Te move itidem uti facio. SEM. Hoc quoque facio.

C H. Et has quoque leves

1160 Agili crure ad rhythmum moveri: nam mox apponetur

Coena copiosissima, ollae, fassamenta, cartilaginosi pisces, mustelli,

Reliquiae calvariarum cum acri intrito,

Laserpitium cum melle interfuso,

Turdi, merulae, columbae,

1165 Gallinarum tosta capitula, cincli,

Liviae, leporinae carnes cum intinctu defruti, cum alis.

Tu itaque his auditis mihi celeriter & celeriter

Scutellam cape, dein festina capere fertum

Ex ovi luteo cum intritis herbis, ut habeas, quod post coenam edas.

1170 Bene mones. Aliae enim jam omnia vorant.

In altum tollimini crure agili, *tal' ev' al'*,Epinicia *ev' al'*, *ev' al'*,Coenabimus *ev' al'*, *ev' al'*, *ev' al'*, *ev' al'*.

anims esset. Lepide itaque addit: *Μὲν ταῖς κἀκαῖς*
ἐτάλαις &c. Neque meretricis malas imitentur, quibus
 hic mos est, ut postrema meminerint, priorum immemo-
 rant. *Βίβητος*.
 v. 1152. *Μὴ ἀνεπαύσῃ*] „Jurati enim iudices senten-
 tiam terebant. *Faber*.”

v. 1155. *Ἐπί τῳ ῥυθμῳ τὸ χρεῖμα δῆλον*] Sic hoc adha-
 ras sumus: supra v. 148. *καὶ γὰρ τὸ χρεῖμα ἐργάζονται*.
 v. 1159. *Λαγάρως*] Vacuas, quia nondum comede-
 rant. *Bisetus*.
 v. 1164. *Κρηλ* —] *Faber* legit *κρηλ* — nempe a
κρηλ quia *κρηλ* avis v. seq. habetur.

P A R A B A S I S

Chorus: ...

1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300